

# Dziennik Urzędowy

# L 201

## Unii Europejskiej



Wydanie polskie

Legislacja

Tom 56

26 lipca 2013

Spis treści

## I Akty ustawodawcze

## DYREKTYWY

- ★ Dyrektywa Rady 2013/42/UE z dnia 22 lipca 2013 r. zmieniająca dyrektywę 2006/112/WE w sprawie wspólnego systemu podatku od wartości dodanej w odniesieniu do mechanizmu szybkiego reagowania na oszustwa związane z VAT ..... 1
- ★ Dyrektywa Rady 2013/43/UE z dnia 22 lipca 2013 r. zmieniająca dyrektywę 2006/112/WE w sprawie wspólnego systemu podatku od wartości dodanej, w zakresie fakultatywnego i tymczasowego stosowania mechanizmu odwrotnego obciążenia w związku z dostawami niektórych towarów i usług podatnych na oszustwa ..... 4

## II Akty o charakterze nieustawodawczym

## UMOWY MIĘDZYNARODOWE

- ★ Powiadomienie dotyczące tymczasowego stosowania między Unią Europejską a Kolumbią Umowy o handlu między Unią Europejską i jej państwami członkowskimi, z jednej strony, a Kolumbią i Peru, z drugiej strony ..... 7

Cena: 4 EUR

(Ciąg dalszy na następnej stronie)

**PL**

Akty, których tytuły wydrukowano zwykłą czcionką, odnoszą się do bieżącego zarządzania sprawami rolnictwa i generalnie zachowują ważność przez określony czas.

Tytuły wszystkich innych aktów poprzedza gwiazdka, a drukuje się je czcionką pogrubioną.

ROZPORZĄDZENIA

- ★ Rozporządzenie Rady (UE) nr 713/2013 z dnia 23 lipca 2013 r. w sprawie ustanowienia uprawnień do połowów sardeli w Zatoce Biskajskiej na okres połowu 2013/14 ..... 8
  
- ★ Rozporządzenie wykonawcze Rady (UE) nr 714/2013 z dnia 25 lipca 2013 r. dotyczące wykonania art. 2 ust. 3 rozporządzenia (WE) nr 2580/2001 w sprawie szczególnych środków restrykcyjnych skierowanych przeciwko niektórym osobom i podmiotom mających na celu zwalczanie terroryzmu, oraz uchylecia rozporządzenia wykonawczego (UE) nr 1169/2012 ... 10
  
- ★ Rozporządzenie Komisji (UE) nr 715/2013 z dnia 25 lipca 2013 r. ustanawiające kryteria określające, kiedy złom miedzi przestaje być odpadem na podstawie dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2008/98/WE ..... 14
  
- ★ Rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) nr 716/2013 z dnia 25 lipca 2013 r. ustanawiające zasady stosowania rozporządzenia (WE) nr 110/2008 Parlamentu Europejskiego i Rady w sprawie definicji, opisu, prezentacji, etykietowania i ochrony oznaczeń geograficznych napojów spirytusowych ..... 21
  
- ★ Rozporządzenie Komisji (UE) nr 717/2013 z dnia 25 lipca 2013 r. zmieniające rozporządzenie (UE) nr 142/2011 w odniesieniu do pozycji dotyczących dobrostanu zwierząt w niektórych wzorach świadectw zdrowia <sup>(1)</sup> ..... 31
  
- ★ Rozporządzenie Komisji (UE) nr 718/2013 z dnia 25 lipca 2013 r. zmieniające rozporządzenie (WE) nr 608/2004 dotyczące etykietowania żywności oraz składników żywności z dodatkiem fitosteroli, estrów fitosteroli, fitostanoli i/lub estrów fitostanoli <sup>(1)</sup> ..... 49
  
- Rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) nr 719/2013 z dnia 25 lipca 2013 r. ustanawiające standardowe wartości w przywozie dla ustalania ceny wejścia niektórych owoców i warzyw ..... 51
  
- Rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) nr 720/2013 z dnia 25 lipca 2013 r. dotyczące wydawania pozwoleń na przywóz ryżu w ramach kontyngentów taryfowych otwartych rozporządzeniem wykonawczym (UE) nr 1273/2011 na podokres lipiec 2013 r. .... 53

DECYZJE

- ★ Decyzja Rady 2013/395/WPZiB z dnia 25 lipca 2013 r. dotycząca aktualizacji i zmiany wykazu osób, grup i podmiotów objętych art. 2, 3 i 4 wspólnego stanowiska 2001/931/WPZiB w sprawie zastosowania szczególnych środków w celu zwalczania terroryzmu, i uchylecia decyzji 2012/765/WPZiB ..... 57



<sup>(1)</sup> Tekst mający znaczenie dla EOG

## I

(Akty ustawodawcze)

## DYREKTYWY

## DYREKTYWA RADY 2013/42/UE

z dnia 22 lipca 2013 r.

**zmieniająca dyrektywę 2006/112/WE w sprawie wspólnego systemu podatku od wartości dodanej w odniesieniu do mechanizmu szybkiego reagowania na oszustwa związane z VAT**

RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, w szczególności jego art. 113,

uwzględniając wniosek Komisji Europejskiej,

po przekazaniu projektu aktu ustawodawczego parlamentom narodowym,

uwzględniając opinię Parlamentu Europejskiego <sup>(1)</sup>,uwzględniając opinię Europejskiego Komitetu Ekonomiczno-Społecznego <sup>(2)</sup>,

stanowiąc zgodnie ze specjalną procedurą ustawodawczą,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Oszustwa podatkowe w dziedzinie podatku od wartości dodanej (VAT) prowadzą do znacznych strat budżetowych i negatywnie wpływają na warunki konkurencji i tym samym na funkcjonowanie rynku wewnętrznego. W ostatnim czasie rozwinęły się szczególnie nagle i znaczące formy oszustw podatkowych, zwłaszcza z wykorzystaniem środków elektronicznych, które ułatwiają szybką, nielegalną wymianę handlową na dużą skalę.
- (2) Dyrektywa 2006/112/WE Rady <sup>(3)</sup> zezwala państwom członkowskim na wystąpienie z wnioskiem o odstępstwo od tej dyrektywy w celu zapobiegania niektórym formom uchylania się od opodatkowania lub unikania opodatkowania.

(3) Niedawne doświadczenia pokazały, że procedura przewidziana w art. 395 dyrektywy 2006/112/WE nie pozwala na to, by wystarczająco szybko reagować na wnioski państw członkowskich o pilne środki.

(4) Doświadczenie pokazało również, że wyznaczenie odbiorcy jako osoby zobowiązanej do zapłaty VAT (odwrotne obciążenie) stanowi w niektórych przypadkach skuteczny środek powstrzymania oszustw związanych z VAT w określonych sektorach.

(5) Na mocy przepisów dotyczących odwrotnego obciążenia zawartych w art. 199 i 199a dyrektywy 2006/112/WE państwa członkowskie nie mają wystarczającej elastyczności, by szybko reagować na nagle i znaczące oszustwa dotyczące towarów i usług należących do kategorii nieobjętych zakresem tych artykułów. Należy zatem opracować rozwiązania szczególne, by uwzględnić taką sytuację.

(6) Mając na uwadze znaczące przypadki oszustw, do jakich doszło, najlepszą gwarancją szybkiej i wyjątkowej reakcji na kolejne przypadki nagłych oszustw daje szczególnie środek w ramach mechanizmu szybkiego reagowania umożliwiający stosowanie odwrotnego obciążenia przez krótki okres, po przedstawieniu przez zainteresowane państwo członkowskie stosownego powiadomienia. Aby zapewnić, że możliwość ta jest wykorzystywana proporcjonalnie do problemu, Komisja – po uzyskaniu stosownych informacji – powinna mieć krótki termin na rozpatrzenie takiego powiadomienia i przedstawienie ewentualnego sprzeciwu wobec takiego szczególnego środka. Państwa członkowskie powinny mieć możliwość przedstawienia swoich opinii Komisji, a zatem powinny mieć pełne informacje na temat powiadomienia i wszelkich dodatkowych informacji przedstawianych w całej procedurze. Co więcej, następnie Rada powinna postanowić o dalszym stosowaniu odwrotnego obciążenia w drodze decyzji wykonawczej zgodnie z art. 395 dyrektywy 2006/112/WE.

<sup>(1)</sup> Opinia z dnia 7 lutego 2013 r. (dotychczas nieopublikowana w Dzienniku Urzędowym).

<sup>(2)</sup> Dz.U. C 11 z 15.1.2013, s. 31.

<sup>(3)</sup> Dyrektywa Rady 2006/112/WE z dnia 28 listopada 2006 r. w sprawie wspólnego systemu podatku od wartości dodanej (Dz.U. L 347 z 11.12.2006, s. 1).

- (7) Państwo członkowskie, które powiadomiło o swoim zamiarze stosowania szczególnego środka w ramach mechanizmu szybkiego reagowania, może go stosować, jeśli Komisja wyraziła zamiar niezgłaszania sprzeciwu.
- (8) Aby zapewnić dalsze stosowanie odwrotnego obciążenia, jak najszybciej i przed wygaśnięciem szczególnego środka w ramach mechanizmu szybkiego reagowania procedura określona w art. 395 dyrektywy 2006/112/WE powinna podlegać krótszemu terminowi.
- (9) Szybkie procedowanie powiadomień państw członkowskich w ramach mechanizmu szybkiego reagowania będzie łatwiejsze, jeśli ustanowiony zostanie standardowy formularz dotyczący tych powiadomień i przedstawiania Komisji wszelkich dodatkowych informacji. Należy zatem powierzyć Komisji uprawnienia wykonawcze w odniesieniu do tego standardowego formularza.
- (10) Ze względu na to, że mechanizm szybkiego reagowania może stanowić jedynie tymczasowe rozwiązanie w oczekiwaniu na rozwiązania ustawodawcze dotyczące dłuższego okresu, tak by system VAT stał się bardziej odporny na przypadki oszustw związanych z VAT, mechanizm szybkiego reagowania powinien być stosowany jedynie przez ograniczony okres.
- (11) Aby ocenić skuteczność mechanizmu szybkiego reagowania, Komisja powinna przygotować ogólne sprawozdanie oceniające skutki tego mechanizmu w zakresie zapobiegania przypadkom nagłych i znaczących oszustw.
- (12) Ponieważ cel działania, czyli zwalczanie nagłych i znaczących oszustw w dziedzinie VAT, które bardzo często mają charakter międzynarodowy, nie może zostać osiągnięty w sposób wystarczający przez państwa członkowskie, ponieważ nie są one w stanie indywidualnie stawić czoła oszustwom związanym z nowymi formami wymiany handlowej dotyczącymi kilku państw jednocześnie, natomiast ze względu na zapewnienie szybszej i w rezultacie bardziej odpowiedniej i skutecznej reakcji na wspomniane zjawiska możliwe jest jego lepsze osiągnięcie na poziomie Unii, może ona podjąć działania zgodnie z zasadą proporcjonalności, określoną w art. 5 Traktatu o Unii Europejskiej. Zgodnie z zasadą proporcjonalności określoną w tym artykule niniejsza dyrektywa nie wykracza poza to, co jest konieczne do osiągnięcia tego celu.
- (13) Należy zatem odpowiednio zmienić dyrektywę 2006/112/WE,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DYREKTYWĘ:

#### Artykuł 1

W dyrektywie 2006/112/WE wprowadza się następujące zmiany:

- 1) dodaje się artykuł w brzmieniu:

#### „Artykuł 199b

1. Państwo członkowskie może, w przypadkach szczególnie pilnej potrzeby i zgodnie z ust. 2 i 3, wyznaczyć odbiorcę jako osobę zobowiązaną do zapłaty VAT z tytułu

określonego rodzaju dostawy towarów i świadczenia usług w drodze odstępstwa od art. 193, jako szczególny środek w ramach mechanizmu szybkiego reagowania w celu zwalczania nagłych i znaczących oszustw, które mogłyby prowadzić do znacznych i nieodwracalnych strat finansowych.

Szczególny środek w ramach mechanizmu szybkiego reagowania podlega odpowiednim środkom kontroli ze strony danego państwa członkowskiego w odniesieniu do podatników dostarczających towary lub świadczących usługi, do których stosuje się dany środek; środek ten obowiązuje nie dłużej niż dziewięć miesięcy.

2. Państwo członkowskie, które zamierza wprowadzić szczególny środek przewidziany w ust. 1, przesyła Komisji powiadomienie, wykorzystując standardowy formularz ustanowiony zgodnie z ust. 4, i przesyła je jednocześnie pozostałym państwom członkowskim. Państwo członkowskie przekazuje Komisji informacje wskazujące sektor, którego dotyczy problem oszustw, rodzaj i cechy oszustwa, uzasadnienie szczególnie pilnej potrzeby, nagły i znaczący charakter oszustwa oraz jego skutki w postaci znacznych i nieodwracalnych strat finansowych. Jeżeli Komisja uzna, że nie posiada wszystkich niezbędnych informacji, kontaktuje się z zainteresowanym państwem członkowskim w terminie dwóch tygodni od daty otrzymania powiadomienia i precyzuje, jakie dodatkowe informacje są wymagane. Wszelkie dodatkowe informacje przekazane Komisji przez zainteresowane państwo członkowskie są równocześnie przesyłane pozostałym państwom członkowskim. Jeżeli przekazane dodatkowe informacje są niewystarczające, Komisja powiadamia o tym zainteresowane państwo członkowskie w terminie jednego tygodnia.

Państwo członkowskie, które zamierza wprowadzić szczególny środek w ramach mechanizmu szybkiego reagowania przewidziany w ust. 1, równocześnie kieruje również do Komisji wnioski z zastosowaniem procedury ustanowionej w art. 395 ust. 2 i 3.

3. Kiedy Komisja posiada wszystkie informacje, które uzna za niezbędne do rozpatrzenia powiadomienia, o którym mowa w ust. 2 akapit pierwszy, powiadamia o tym wnioskujące państwo członkowskie. Jeśli sprzeciwia się danemu środkowi szczególnemu w ramach mechanizmu szybkiego reagowania, w terminie jednego miesiąca od otrzymania powiadomienia sporządza negatywną opinię i informuje o tym zainteresowane państwo członkowskie i Komitet ds. VAT. Jeśli Komisja nie sprzeciwia się danemu środkowi szczególnemu, w tym samym terminie przekazuje zainteresowanemu państwu członkowskiemu i Komitetowi ds. VAT pisemne potwierdzenie. To państwo członkowskie może przyjąć szczególny środek w ramach mechanizmu szybkiego reagowania od dnia otrzymania potwierdzenia. Rozpatrując powiadomienie, Komisja uwzględnia wszelkie przekazane jej pisemne opinie innych państw członkowskich.

4. Komisja przyjmuje akt wykonawczy ustanawiający standardowy formularz dotyczący przedkładania powiadomienia o szczególnym środku w ramach mechanizmu szybkiego reagowania, o którym mowa w ust. 2, oraz informacji, o których mowa w ust. 2 akapit pierwszy. Przedmiotowy akt wykonawczy przyjmuje się zgodnie z procedurą sprawdzającą, o której mowa w ust. 5.

5. W przypadku odesłania do niniejszego ustępu zastosowanie ma art. 5 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 182/2011 (\*), a komitetem do tego celu jest komitet utworzony na mocy art. 58 rozporządzenia Rady (UE) nr 904/2010 (\*\*).

(\*) Rozporządzenie (UE) nr 182/2011 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 16 lutego 2011 r. ustanawiające przepisy i zasady ogólne dotyczące trybu kontroli przez państwa członkowskie wykonywania uprawnień wykonawczych przez Komisję (Dz.U. L 55 z 28.2.2011, s. 13).

(\*\*) Rozporządzenie Rady (UE) nr 904/2010 z dnia 7 października 2010 r. w sprawie współpracy administracyjnej oraz zwalczania oszustw w dziedzinie podatku od wartości dodanej (Dz.U. L 268 z 12.10.2010, s. 1).;

2) w art. 395 dodaje się ustęp w brzmieniu:

„5. W przypadkach szczególnie pilnej potrzeby określonych w art. 199b ust. 1 procedurę ustanowioną w ust. 2 i 3 należy zakończyć w ciągu sześciu miesięcy od dnia otrzymania wniosku przez Komisję.”.

#### Artykuł 2

Przed dniem 1 stycznia 2018 r. Komisja przedstawi Parlamentowi Europejskiemu i Radzie ogólne sprawozdanie oceniające skutki mechanizmu szybkiego reagowania przewidziane w art. 1 ust. 1.

#### Artykuł 3

Niniejsza dyrektywa wchodzi w życie dwudziestego dnia po jej opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejszą dyrektywę stosuje się do dnia 31 grudnia 2018 r.

#### Artykuł 4

Niniejsza dyrektywa skierowana jest do państw członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 22 lipca 2013 r.

W imieniu Rady

C. ASHTON

Przewodniczący

## DYREKTYWA RADY 2013/43/UE

z dnia 22 lipca 2013 r.

zmieniająca dyrektywę 2006/112/WE w sprawie wspólnego systemu podatku od wartości dodanej, w zakresie fakultatywnego i tymczasowego stosowania mechanizmu odwrotnego obciążenia w związku z dostawami niektórych towarów i usług podatnych na oszustwa

RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, w szczególności jego art. 113,

uwzględniając wniosek Komisji Europejskiej,

uwzględniając opinię Parlamentu Europejskiego <sup>(1)</sup>,uwzględniając opinię Europejskiego Komitetu Ekonomiczno-Społecznego <sup>(2)</sup>,

stanowiąc zgodnie ze specjalną procedurą ustawodawczą,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Dyrektywa Rady 2006/112/WE <sup>(3)</sup> stanowi, że każdy podatnik dokonujący podlegającej opodatkowaniu dostawy towarów lub świadczenia usług zobowiązany jest do zapłaty podatku od wartości dodanej (VAT). W przypadku transakcji transgranicznych i w stosunku do niektórych krajowych sektorów o wysokim stopniu ryzyka przewidziano jednak przesunięcie obowiązku zapłaty VAT na osobę, na rzecz której dokonywana jest dostawa towarów lub świadczona jest usługa (mechanizm odwrotnego obciążenia).
- (2) Ze względu na poważny charakter oszustw dotyczących VAT należy zezwolić państwom członkowskim na tymczasowe stosowanie w odniesieniu do dostaw pewnych kategorii towarów i usług, mechanizmu, zgodnie z którym obowiązek zapłaty VAT zostaje przeniesiony na osobę, na rzecz której dokonywana jest podlegająca opodatkowaniu dostawa towarów lub świadczona jest podlegająca opodatkowaniu usługa, włącznie z sytuacją, gdy te kategorie towarów i usług nie są wymienione ani w art. 199 dyrektywy 2006/112/WE ani nie są przedmiotem szczególnych odstępstw przyznanych państwom członkowskim.
- (3) W tym celu w 2009 roku Komisja przedstawiła wniosek, w którym wyszczególniono pewne towary i usługi, do których w ustalonym okresie można by stosować mechanizm odwrotnego obciążenia. Rada opowiedziała się za podzieleniem wniosku i przyjęła dyrektywę Rady 2010/23/UE <sup>(4)</sup>, której zakres ograniczono jednak wyłącznie do pozwoleń na emisję gazów cieplarnianych,

ze względu na to, że skala oszustw w tym sektorze wymagała natychmiastowej reakcji. Jednocześnie Rada podjęła polityczne zobowiązanie do kontynuowania negocjacji w sprawie pozostałej części wniosku Komisji.

- (4) W tym czasie oszustwa odnotowano w innych sektorach, a zatem do zawartego w pozostałej części wniosku Komisji wcześniej określonego wykazu towarów i usług, do których mógłby mieć zastosowanie mechanizm odwrotnego obciążenia, należy dodać kolejne towary i usługi. W szczególności, oszustwa występują w związku z dostawami gazu i energii elektrycznej, świadczeniem usług telekomunikacyjnych, dostarczaniem konsoli do gier, tabletów i laptopów, dostawami zbóż, roślin przemysłowych (w tym nasion oleistych i buraków cukrowych) oraz metali surowych lub półwyrobów metalowych, w tym metali szlachetnych.
- (5) Wprowadzenie mechanizmu odwrotnego obciążenia w odniesieniu do tych towarów i usług, które zgodnie z ostatnimi doświadczeniami są szczególnie podatne na oszustwa, nie może, w przeciwieństwie do jego powszechnego stosowania, mieć negatywnego wpływu na podstawowe zasady systemu VAT, takie jak płatności cząstkowe.
- (6) Ten wcześniej określony wykaz, z którego państwa członkowskie mogą dokonać wyboru, należy ograniczyć do dostaw towarów i świadczenia usług, które zgodnie z ostatnimi doświadczeniami są szczególnie podatne na oszustwa.
- (7) Stosując mechanizm odwrotnego obciążenia, państwa członkowskie mają swobodę w zakresie określania warunków jego stosowania, w tym ustalania progów, kategorii dostawców lub odbiorców, do których niniejszy mechanizm może mieć zastosowanie, oraz częściowego stosowania tego mechanizmu w poszczególnych kategoriach.
- (8) Ze względu na to, że mechanizm odwrotnego obciążenia jest środkiem tymczasowym stosowanym w oczekiwaniu na rozwiązania ustawodawcze dotyczące dłuższego okresu, tak by system VAT stał się bardziej odporny na przypadki oszustw związanych z VAT, mechanizm odwrotnego obciążenia, określony w art. 199a dyrektywy 2006/112/WE powinien być stosowany jedynie przez ograniczony okres.
- (9) Aby zagwarantować możliwość stosowania mechanizmu odwrotnego obciążenia przez okres wystarczająco długi, by zapewnić jego skuteczność i umożliwić późniejszą ocenę, należy przedłużyć przewidziany obecny okres ustalony na 30 czerwca 2015 r. Podobnie należy przesunąć okres oceny oraz datę, do której należy zgłosić zmiany w oszustwach podatkowych.

<sup>(1)</sup> Dz.U. C 341E z 16.12.2010, s. 81.

<sup>(2)</sup> Dz.U. C 339 z 14.12.2010, s.41.

<sup>(3)</sup> Dyrektywa Rady 2006/112/WE z dnia 28 listopada 2006 r. w sprawie wspólnego systemu podatku od wartości dodanej (Dz.U. L 347 z 11.12.2006, s. 1).

<sup>(4)</sup> Dyrektywa Rady 2010/23/UE z dnia 16 marca 2010 r. zmieniająca dyrektywę 2006/112/WE w sprawie wspólnego systemu podatku od wartości dodanej w zakresie fakultatywnego i tymczasowego stosowania mechanizmu odwrotnego obciążenia w związku z dostawami niektórych usług podatnych na oszustwa (Dz.U. L 72 z 20.3.2010, s. 1).

- (10) W celu umożliwienia wszystkim państwom członkowskim stosowania mechanizmu odwrotnego obciążenia, opisanego powyżej, konieczne jest wprowadzenie odpowiedniej zmiany do dyrektywy 2006/112/WE.
- (11) Ponieważ cel proponowanego działania, mianowicie walka z oszustwami związanymi z VAT przy zastosowaniu tymczasowych środków stanowiących odstępstwo od obowiązujących przepisów unijnych, nie może zostać osiągnięty w sposób wystarczający przez państwa członkowskie, a możliwe jest jego lepsze osiągnięcie na poziomie Unii, Unia może podjąć działania zgodne z zasadą pomocniczości określoną w art. 5 Traktatu o Unii Europejskiej. Zgodnie z zasadą proporcjonalności określoną w tym artykule, niniejsza dyrektywa nie wykracza poza to, co jest konieczne do osiągnięcia tego celu.
- (12) Należy zatem odpowiednio zmienić dyrektywę 2006/112/WE,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DYREKTYWĘ:

#### Artykuł 1

W dyrektywie 2006/112/WE wprowadza się następujące zmiany:

- 1) w art. 193 odesłanie do „art. 194–199” zastępuje się odesłaniem do „art. 194–199b”;
- 2) w art. 199a wprowadza się następujące zmiany:
- a) w ust. 1 zdanie pierwsze otrzymuje brzmienie:
- „Państwa członkowskie mogą do dnia 31 grudnia 2018 r. i na okres co najmniej dwóch lat postanowić, że osobą zobowiązaną do zapłaty VAT jest podatnik, na rzecz którego wykonywana jest dowolna usługa lub dostarczany dowolny towar spośród poniżej wymienionych.”;
- b) w ust. 1 dodaje się litery w brzmieniu:
- „c) dostawa telefonów komórkowych, będących urządzeniami wyprodukowanymi lub przystosowanymi do użytku w połączeniu z licencjonowaną siecią, wykonywanych określone częstotliwości, niezależnie od tego, czy mogą one być wykorzystywane do innych zastosowań;
- d) dostawa układów scalonych, takich jak mikroprocesory i jednostki centralne, przed ich zainstalowaniem w wyrobach przeznaczonych dla użytkownika końcowego;
- e) dostawy gazu i energii elektrycznej na rzecz podatnika-pośrednika, zgodnie z definicją w art. 38 ust. 2;
- f) dostarczanie certyfikatów dotyczących gazu i energii elektrycznej;
- g) świadczenie usług telekomunikacyjnych, zgodnie z definicją w art. 24 ust. 2;
- h) dostawy konsoli do gier, tabletów i laptopów;
- i) dostawy zbóż i roślin przemysłowych (w tym nasion oleistych i buraków cukrowych), które w niezmiennym stanie zwykle nie są przeznaczone do konsumpcji ostatecznej;
- j) dostawy metali surowych lub półwyrobów metalowych (w tym metali szlachetnych), inne niż te, o których mowa w art. 199 ust. 1 lit. d), o ile nie są objęte procedurą szczególną dotyczącą towarów używanych, dzieł sztuki, przedmiotów kolekcjonerskich i antyków na mocy art. 311–343 lub procedurą szczególną dla złota inwestycyjnego na mocy art. 344–356.”;
- c) dodaje się ustępy w brzmieniu:
- „1a. Państwa członkowskie mogą określić warunki stosowania mechanizmu, o którym mowa w ust. 1.
- 1b. Stosowanie mechanizmu przewidzianego w ust. 1 do dostaw wszelkich towarów lub usług wymienionych w lit. c)–j) tego ustępu jest uzależnione od wprowadzenia właściwych i skutecznych obowiązków sprawozdawczych dla podatników dostarczających towary lub usługi, do których ma zastosowanie mechanizm, o którym mowa w ust. 1.”;
- d) ust. 2 otrzymuje brzmienie:
- „2. Wraz z wprowadzeniem mechanizmu, o którym mowa w ust. 1 państwa członkowskie powiadamiają Komitet ds. VAT o stosowaniu takiego mechanizmu i przekazują temu komitetowi następujące informacje dotyczące:
- a) zakresu środka wdrażającego mechanizm, wraz z rodzajem oszustwa i jego charakterystyką, oraz zawierające szczegółowy opis środków towarzyszących, włącznie z obowiązkami sprawozdawczymi nakładanymi na podatników i wszelkimi środkami kontroli;
- b) działań podjętych w celu poinformowania stosownych podatników o wprowadzeniu tego mechanizmu;
- c) kryteriów oceny umożliwiających dokonanie porównania oszustw podatkowych w odniesieniu do towarów i usług wymienionych w ust. 1 przed zastosowaniem mechanizmu i po jego zastosowaniu, oszustw dotyczących innych towarów i usług przed zastosowaniem mechanizmu i po jego zastosowaniu, jak również każdego wzrostu liczby innego rodzaju oszustw przed zastosowaniem mechanizmu i po jego zastosowaniu;
- d) daty wejścia w życie i okresu stosowania środka wdrażającego mechanizm.”;

e) w ust. 3 akapit pierwszy, zdanie pierwsze otrzymuje brzmienie:

„Na podstawie kryteriów oceny określonych w ust. 2 lit. c) państwa członkowskie stosujące mechanizm, o którym mowa w ust. 1 przedstawią Komisji sprawozdanie nie później niż w dniu 30 czerwca 2017 r.”;

f) w ust. 3 akapit pierwszy, lit. a) otrzymuje brzmienie:

„a) wpływu na oszustwa podatkowe w związku z dostawami towarów lub świadczeniem usług objętych środkiem;”;

g) ust. 4 otrzymuje brzmienie:

„4. Każde państwo członkowskie, które wykryło na swoim terytorium zmiany trendów w oszustwach podatkowych dotyczących kategorii towarów lub usług wymienionych w ust. 1 po wejściu w życie niniejszego artykułu w odniesieniu do takich towarów lub usług, przedłoży Komisji sprawozdanie na ten temat nie później niż w dniu 30 czerwca 2017 r.”.

5. Przed dniem 1 stycznia 2018 r. Komisja przedstawi Parlamentowi Europejskiemu i Radzie ogólne sprawozdanie oceniające na temat skutków mechanizmu, o którym mowa w ust. 1 w zakresie zwalczania oszustw.”.

#### Artykuł 2

Niniejsza dyrektywa wchodzi w życie dwudziestego dnia po jej opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

#### Artykuł 3

Niniejszą dyrektywę stosuje się do dnia 31 grudnia 2018 r.

#### Artykuł 4

Niniejsza dyrektywa skierowana jest do państw członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 22 lipca 2013 r.

W imieniu Rady  
C. ASHTON  
Przewodniczący



## II

(Akty o charakterze nieustawodawczym)

## UMOWY MIĘDZYNARODOWE

**Powiadomienie dotyczące tymczasowego stosowania między Unią Europejską a Kolumbią Umowy o handlu między Unią Europejską i jej państwami członkowskimi, z jednej strony, a Kolumbią i Peru, z drugiej strony**

Umowę o handlu między Unią Europejską i jej państwami członkowskimi, z jednej strony, a Kolumbią i Peru, z drugiej strony, podpisaną w Brukseli w dniu 26 czerwca 2012 r., stosuje się tymczasowo między Unią Europejską a Kolumbią od dnia 1 sierpnia 2013 r., zgodnie z art. 330 ust. 3 tej umowy. Na mocy art. 3 ust. 1 decyzji Rady z dnia 31 maja 2012 r. w sprawie podpisania i tymczasowego stosowania przedmiotowej umowy UE tymczasowo nie stosuje jej art. 2, art. 202 ust. 1, art. 291 i art. 292 do czasu zakończenia procedur jej zawarcia.

---

# ROZPORZĄDZENIA

## ROZPORZĄDZENIE RADY (UE) NR 713/2013

z dnia 23 lipca 2013 r.

w sprawie ustanowienia uprawnień do połowów sardeli w Zatoce Biskajskiej na okres połowu 2013/14

RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, w szczególności jego art. 43 ust. 3,

uwzględniając wniosek Komisji Europejskiej,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Do Rady należy ustanawianie całkowitego dopuszczalnego połowu (TAC) w podziale na łowiska lub grupy łowisk. Uprawnienia do połowów należy rozdzielać pomiędzy państwa członkowskie w taki sposób, aby zapewnić każdemu państwu członkowskiemu względną stabilność działalności połowowej w odniesieniu do każdego stada lub grupy stad oraz z należytym uwzględnieniem celów wspólnej polityki rybołówstwa ustalonych w rozporządzeniu Rady (WE) nr 2371/2002 <sup>(1)</sup>.
- (2) Ze względu na odpowiednie zarządzanie stadem i uproszczenie, TAC oraz kwoty dla państw członkowskich na połów sardeli w Zatoce Biskajskiej (podobszar ICES VIII) należy ustalać na roczny okres zarządzania rozpoczynający się w dniu 1 lipca i trwający do dnia 30 czerwca roku następnego zamiast na okres zarządzania obejmujący rok kalendarzowy. Przedmiotowe połowy powinny jednak nadal podlegać przepisom ogólnym rozporządzenia Rady (UE) nr 39/2013 <sup>(2)</sup> w odniesieniu do warunków wykorzystywania kwoty połowowej.
- (3) TAC dla stada sardeli w Zatoce Biskajskiej na okres połowu 2013/2014 należy ustanowić na podstawie dostępnych opinii naukowych, z uwzględnieniem aspektów biologicznych i społeczno-ekonomicznych oraz zapewniając sprawiedliwe traktowanie sektorów rybołówstwa.
- (4) W celu zapewnienia wieloletniego zarządzania stadem sardeli w Zatoce Biskajskiej dnia 29 lipca 2009 r. Komisja przedstawiła wniosek w sprawie rozporządzenia ustanawiającego plan długoterminowy dotyczący stada sardeli w Zatoce Biskajskiej oraz połowów eksploatujących to stado. Biorąc pod uwagę, że ocena skutków, na której oparty jest ten wniosek stanowi najbardziej aktualną ocenę skutków decyzji w sprawie uprawnień

do połowów dla tego stada, należy ustalić odpowiednią wysokość TAC dla stada sardeli w Zatoce Biskajskiej. W opinii Komitetu Naukowo-Technicznego i Ekonomicznego ds. Rybołówstwa (STECF) wydanej w lipcu 2013 r. biomasę stada tarłowego szacuje się na około 56 055 ton. W świetle najbardziej aktualnej oceny skutków decyzji w sprawie uprawnień do połowów dla stada, TAC na okres połowu trwający od dnia 1 lipca 2013 r. do dnia 30 czerwca 2014 r. powinien wynosić 17 100 ton.

- (5) Zgodnie z art. 2 rozporządzenia Rady (WE) nr 847/96 <sup>(3)</sup> należy ustalić, w jakim zakresie stado sardeli w Zatoce Biskajskiej jest objęte środkami określonymi w tym rozporządzeniu.
- (6) Ze względu na rozpoczęcie okresu połowu 2013/14 oraz na potrzeby rocznej sprawozdawczości połowowej niniejsze rozporządzenie powinno wejść w życie możliwie najszybciej po jego opublikowaniu i powinno być stosowane od dnia 1 lipca 2013 r.,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

### Uprawnienia do połowów sardeli w Zatoce Biskajskiej

1. Całkowity dopuszczalny połów (TAC) i jego podział pomiędzy państwa członkowskie na okres połowu od dnia 1 lipca 2013 r. do dnia 30 czerwca 2014 r. w odniesieniu do stada sardeli w podobszarze ICES VIII, zgodnie z definicją w rozporządzeniu Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 218/2009 <sup>(4)</sup>, wynosi (w tonach żywej wagi):

Gatunek:	Sardela <i>Engraulis encrasicolus</i>	Obszar ICES: VIII (ANE/08.)
Hiszpania	15 390	
Francja	1 710	
UE	17 100	
TAC	17 100	analityczny TAC

<sup>(1)</sup> Rozporządzenie Rady (WE) nr 2371/2002 z dnia 20 grudnia 2002 r. w sprawie ochrony i zrównoważonej eksploatacji zasobów rybołówstwa w ramach wspólnej polityki rybołówstwa (Dz.U. L 358 z 31.12.2002, s. 59).

<sup>(2)</sup> Rozporządzenie Rady (UE) nr 39/2013 z dnia 21 stycznia 2013 r. ustalające uprawnienia do połowów dla statków UE na 2013 r. w odniesieniu do pewnych stad ryb i grup stad ryb, które nie są przedmiotem negocjacji lub umów międzynarodowych (Dz.U. L 23 z 25.1.2013, s. 1).

<sup>(3)</sup> Rozporządzenie Rady (WE) nr 847/96 z dnia 6 maja 1996 r. wprowadzające dodatkowe, ustalone z roku na rok, warunki zarządzania ogólnym dopuszczalnym połowem (TAC) i kwotami (Dz.U. L 115 z 9.5.1996, s. 3).

<sup>(4)</sup> Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 218/2009 z dnia 11 marca 2009 r. w sprawie przekazywania przez państwa członkowskie prowadzące połowy na północno-wschodnim Atlantyku danych statystycznych dotyczących połowów nominalnych (Dz.U. L 87 z 31.3.2009, s. 70).

2. Przydział uprawnień do połowów określony w ust. 1 oraz ich wykorzystanie podlegają warunkom określonym w art. 8 i 10 rozporządzenia (UE) nr 39/2013.

3. Stado, o którym mowa w ust. 1, uznaje się za objęte analitycznym TAC na potrzeby rozporządzenia (WE) nr 847/96. Stosuje się art. 3 ust. 2 i 3 oraz art. 4 tego rozporządzenia.

#### Artykuł 2

#### **Przekazywanie danych**

Państwa członkowskie, przesyłając Komisji zgodnie z art. 33 i 34 rozporządzenia Rady (WE) nr 1224/2009<sup>(1)</sup> dane odno-

szące się do wyładunków ilości sardeli złowionych w podob-szarze ICES VIII, stosują kod stada „ANE/08.”.

#### Artykuł 3

#### **Wejście w życie**

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie następnego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie stosuje się od dnia 1 lipca 2013 r.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 23 lipca 2013 r.

W imieniu Rady

L. LINKEVIČIUS

Przewodniczący

---

<sup>(1)</sup> Rozporządzenie Rady (WE) nr 1224/2009 z dnia 20 listopada 2009 r. ustanawiające wspólnotowy system kontroli w celu zapewnienia przestrzegania przepisów wspólnej polityki rybołówstwa, zmieniające rozporządzenia (WE) nr 847/96, (WE) nr 2371/2002, (WE) nr 811/2004, (WE) nr 768/2005, (WE) nr 2115/2005, (WE) nr 2166/2005, (WE) nr 388/2006, (WE) nr 509/2007, (WE) nr 676/2007, (WE) nr 1098/2007, (WE) nr 1300/2008, (WE) nr 1342/2008 i uchylające rozporządzenia (EWG) nr 2847/93, (WE) nr 1627/94 oraz (WE) nr 1966/2006 (Dz.U. L 343 z 22.12.2009, s. 1).

**ROZPORZĄDZENIE WYKONAWCZE RADY (UE) NR 714/2013**

z dnia 25 lipca 2013 r.

**dotyczące wykonania art. 2 ust. 3 rozporządzenia (WE) nr 2580/2001 w sprawie szczególnych środków restrykcyjnych skierowanych przeciwko niektórym osobom i podmiotom mających na celu zwalczanie terroryzmu, oraz uchylecia rozporządzenia wykonawczego (UE) nr 1169/2012**

RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając rozporządzenie Rady (WE) nr 2580/2001 z dnia 27 grudnia 2001 r. w sprawie szczególnych środków restrykcyjnych skierowanych przeciwko niektórym osobom i podmiotom mających na celu zwalczanie terroryzmu<sup>(1)</sup>, w szczególności jego art. 2 ust. 3,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) W dniu 10 grudnia 2012 r. Rada przyjęła rozporządzenie wykonawcze (UE) nr 1169/2012<sup>(2)</sup> dotyczące wykonania art. 2 ust. 3 rozporządzenia (WE) nr 2580/2001, ustanawiające uaktualniony wykaz osób, grup i podmiotów, do których zastosowanie ma rozporządzenie (WE) nr 2580/2001.
- (2) Rada przedstawiła wszystkim osobom, grupom i podmiotom, w przypadku których było to możliwe w praktyce, uzasadnienie wymienienia ich w wykazie zamieszczonym w rozporządzeniu wykonawczym (UE) nr 1169/2012.
- (3) W ogłoszeniu opublikowanym w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej* Rada poinformowała osoby, grupy i podmioty wymienione w wykazie zamieszczonym w rozporządzeniu wykonawczym (UE) nr 1169/2012, że postanowiła pozostawić je w wykazie. Rada poinformowała również osoby, grupy i podmioty, których to dotyczy, że możliwe jest zwrócenie się do Rady o uzasadnienie umieszczenia ich w wykazie, o ile taka informacja nie została im wcześniej przekazana.
- (4) Rada dokonała pełnego przeglądu wykazu osób, grup i podmiotów, do których zastosowanie ma rozporządzenie (WE) nr 2580/2001, wymaganego na mocy art. 2 ust. 3 tego rozporządzenia. Dokonując tego przeglądu, Rada uwzględniła uwagi przedłożone jej przez zainteresowanych.
- (5) Rada stwierdziła, że osoby, grupy i podmioty wymienione w załączniku do niniejszego rozporządzenia uczestniczyły w aktach terrorystycznych w rozumieniu art. 1 ust. 2 i 3 wspólnego stanowiska Rady 2001/931/WPZiB z dnia 27 grudnia 2001 r. w sprawie zastosowania szczególnych środków w celu zwalczania terroryzmu<sup>(3)</sup>, że właściwy organ podjął w stosunku do nich decyzję w rozumieniu art. 1 ust. 4 tego wspólnego stanowiska oraz że w związku z tym powinny one nadal podlegać szczególnym środkom ograniczającym przewidzianym w rozporządzeniu (WE) nr 2580/2001.
- (6) Rada stwierdziła ponadto, że dodatkowa grupa uczestniczyła w aktach terrorystycznych w rozumieniu art. 1 ust. 2 i 3 wspólnego stanowiska 2001/931/WPZiB, że właściwy organ podjął w stosunku do tej grupy decyzję w rozumieniu art. 1 ust. 4 tego wspólnego stanowiska i że powinny zostać ona włączona do wykazu osób, grup i podmiotów, wobec których zastosowanie mają art. 2, 3 i 4 wspólnego stanowiska 2001/931/WPZiB. Decyzja o włączeniu tej grupy do wykazu nie ma wpływu na zgodne z prawem transfery finansowe do Libanu oraz świadczenie pomocy w tym pomocy humanitarnej z Unii Europejskiej i jej państw członkowskich w Libanie.
- (7) Należy odpowiednio zaktualizować wykaz osób, grup i podmiotów, do których ma zastosowanie rozporządzenie (WE) nr 2580/2001, oraz uchylić rozporządzenie wykonawcze (UE) nr 1169/2012,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

## Artykuł 1

Wykaz przewidziany w art. 2 ust. 3 rozporządzenia (WE) nr 2580/2001 zastępuje się wykazem zamieszczonym w załączniku do niniejszego rozporządzenia.

## Artykuł 2

Rozporządzenie wykonawcze (UE) nr 1169/2012 traci moc.

<sup>(1)</sup> Dz.U. L 344 z 28.12.2001, s. 70.<sup>(2)</sup> Dz.U. L 337 z 11.12.2012, s. 2.<sup>(3)</sup> Dz.U. L 344 z 28.12.2001, s. 93.

*Artykuł 3*

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie z dniem jego opublikowania w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 25 lipca 2013 r.

*W imieniu Rady*

L. LINKEVIČIUS

*Przewodniczący*

---

## ZAŁĄCZNIK

## Wykaz osób, grup i podmiotów, o którym mowa w art. 1

## 1. OSOBY

1. ABDOLLAHI Hamed (alias Mustafa Abdullahi), ur. 11.8.1960 r. w Iranie. Nr paszportu: D9004878.
2. AL NASSER, Abdelkarim Hussein Mohamed, ur. w Al-Ihsa (Arabia Saudyjska), obywatel Arabii Saudyjskiej.
3. AL YACOUB, Ibrahim Salih Mohammed, ur. 16.10.1966 r. w Tarut (Arabia Saudyjska), obywatel Arabii Saudyjskiej.
4. ARBABSJAR Manssor (alias Mansour Arbabsjar), ur. 6 lub 15.3.1955 r. w Iranie. Obywatel Iranu i USA. Nr paszportu: C2002515 (Iran); nr paszportu: 477845448 (USA). Nr krajowego dowodu tożsamości: 07442833, ważny do 15.3.2016 r. (prawo jazdy USA).
5. BOUYERI, Mohammed (alias: Abu ZUBAIR; SOBIAR; Abu ZOUBAIR), ur. 8.3.1978 r. w Amsterdamie (Holandia) – członek grupy Hofstadgroep.
6. FAHAS, Sofiane Yacine, ur. 10.9.1971 r. w Algierze (Algieria) – członek ugrupowania Al-Takfir wal-Hijra.
7. IZZ AL DIN, Hasan (alias: GARBAYA, Ahmed; SA ID; SALWWAN, Samir), ur. w roku 1963 w Libanie, obywatel Libanu.
8. MOHAMMED, Chalid Szejk (alias: ALI, Salem; BIN CHALID, Fahd Bin Adballah; HENIN, Aszraf Refaat Nabith; WADUD, Chalid Adbul), ur. 14.4.1965 r. lub 1.3.1964 r. w Pakistanie, paszport nr 488555.
9. SHAHLAI Abdul Reza (alias: Abdol Reza Shala'i; Abd-al Reza Shalai; Abdorreza Shahlai; Abdolreza Shahla'i; Abdul-Reza Shahlaee; Hajj Yusef; Haji Yusif; Hajji Yasir; Hajji Yusif; Yusuf Abu-al-Karkh), ur. ok. 1957 r. w Iranie. Adresy: 1) Kermanszah, Iran, 2) Mehran Military Base (Baza Wojskowa Mehran), Prowincja Ilam, Iran.
10. SHAKURI Ali Gholam, ur. ok. 1965 r. w Teheranie, Iran.
11. SOLEIMANI Qasem (alias: Ghasem Soleymani; Qasmi Sulayman; Qasem Soleymani; Qasem Solaimani; Qasem Salimani; Qasem Solemani; Qasem Sulaimani; alias Qasem Sulemani), ur. 11.3.1957 r. w Iranie. Obywatel Iranu. Nr paszportu: 008827 (irański paszport dyplomatyczny), wyd. w 1999 r. Stopień wojskowy: generał dywizji.

## 2. GRUPY I PODMIOTY

1. Organizacja Abu Nidala (znana również pod nazwami: Rewolucyjna Rada Fatah; Rewolucyjne Brygady Arabskie; Czarny Wrzesień; Rewolucyjna Organizacja Muzułmańskich Socjalistów).
2. Brygady Męczenników Al-Aksy.
3. Al Aqsa e.V. (Stowarzyszenie Al-Aksa).
4. Al Takfir wal Hijra.
5. Babbar Chalsa.
6. Komunistyczna Partia Filipin i jej zbrojne ramię: Nowa Armia Ludowa; Filipiny.
7. Dżama'a al Islamija (znana również pod nazwą Al Dżama'a al Islamija) (Grupa Islamska).
8. İslami Büyük Doğu Akıncılar Cephes – IBDA C (Islamski Front Bojowników o Wielki Wschód).
9. Hamas oraz jego odłamek Hamas Izz al Din al Kassem.
10. „Hizballah Military Wing” (Zbrojne Ramię Hezbollahu) (znane również pod nazwami: „Hezbollah Military Wing”, „Hizbullah Military Wing”, „Hizbollah Military Wing”, „Hezbollah Military Wing”, „Hisbollah Military Wing”, „Hizbu'llah Military Wing”, „Hizb Allah Military Wing”, „Jihad Council”) (i wszystkie podlegające mu jednostki, w tym Organizacja Bezpieczeństwa Zewnętrzne).
11. Hizbul Mudzahedin – HM.
12. Hofstadgroep.
13. Fundacja Ziemi Świętej na rzecz Pomocy i Rozwoju.

14. Międzynarodowa Federacja Młodzieży Sikhijskiej.
  15. Siły Chalistan Zindabad.
  16. Partia Pracujących Kurdystanu – PKK (znana również pod nazwami: KADEK; KONGRA GEL).
  17. Tygrysy – Wyzwoliciele Tamińskiego Ilamu.
  18. Ejército de Liberación Nacional (Narodowa Armia Wyzwolenia).
  19. Palestyński Islamski Dżihad.
  20. Ludowy Front Wyzwolenia Palestyny.
  21. Ludowy Front Wyzwolenia Palestyny – Naczelne Dowództwo.
  22. Fuerzas armadas revolucionarias de Colombia – FARC (Rewolucyjne Siły Zbrojne Kolumbii).
  23. Devrimci Halk Kurtuluş Partisi-Cephesi – DHKP/C (Partia, Front i Armia Wyzwolenia Ludu Tureckiego) znana również pod nazwami: Devrimci Sol (Lewica Rewolucyjna); Dev Sol.
  24. Sendero Luminoso – SL (Świetlisty Szlak).
  25. Stichting Al Aqsa (Fundacja Al-Aksa) (znana również pod nazwami: Stichting Al Aqsa Nederland; Al Aqsa Nederland).
  26. Teyrbazen Azadiya Kurdistan – TAK (znana również pod nazwami: Sokoły Wolności Kurdystanu; Jastrzębie Wolności Kurdystanu).
-

**ROZPORZĄDZENIE KOMISJI (UE) NR 715/2013**

z dnia 25 lipca 2013 r.

**ustanawiające kryteria określające, kiedy złom miedzi przestaje być odpadem na podstawie dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2008/98/WE**

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając dyrektywę Parlamentu Europejskiego i Rady 2008/98/WE z dnia 19 listopada 2008 r. w sprawie odpadów oraz uchylającą niektóre dyrektywy <sup>(1)</sup>, w szczególności jej art. 6 ust. 2,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Z oceny szeregu strumieni odpadów wynika, że z punktu widzenia rynków recyklingu złomu miedzi korzystne byłoby opracowanie szczegółowych kryteriów określających, kiedy złom miedzi uzyskany z odpadów przestaje być odpadem. Takie kryteria powinny zapewnić wysoki poziom ochrony środowiska. Powinny także pozostawać bez uszczerbku dla klasyfikacji odzyskanego złomu miedzi jako odpadu w państwach trzecich.
- (2) Sprawozdania Wspólnego Centrum Badawczego Komisji Europejskiej pokazują, że istnieje rynek i popyt na złom miedzi jako materiał wsadowy stosowany w sektorze produkcji metali nieżelaznych. Złom miedzi powinien zatem być dostatecznie czysty i spełniać odpowiednie normy lub specyfikacje wymagane przez sektor produkcji metali nieżelaznych.
- (3) Kryteria określające, kiedy złom miedzi przestaje być odpadem, powinny gwarantować, że złom miedzi otrzymany w wyniku procesu odzysku spełnia wymogi techniczne sektora produkcji metali nieżelaznych, jest zgodny z istniejącymi przepisami i normami, które mają zastosowanie do produktów, oraz nie prowadzi do ogólnych niekorzystnych oddziaływań na środowisko lub zdrowie ludzkie. Sprawozdania Wspólnego Centrum Badawczego Komisji Europejskiej wykazały, że proponowane kryteria dotyczące odpadów stosowanych jako wsad w procesie odzysku, procesów i technik przetwarzania, a także złomu miedzi otrzymanego w wyniku procesu odzysku, spełniają powyższe cele, ponieważ ich stosowanie umożliwi produkcję złomu miedzi pozbawionego niebezpiecznych właściwości i w wystarczającym stopniu wolnego od metali innych niż miedź oraz związków niemetalicznych.
- (4) Aby zapewnić przestrzeganie kryteriów, należy przewidzieć udostępnianie informacji o złomie miedzi, który przestał być odpadem, oraz wprowadzić system zarządzania.

- (5) Przegląd kryteriów może być konieczny, jeżeli na podstawie monitorowania zmian warunków rynkowych dla złomu miedzi stwierdzi się niekorzystne skutki dla rynków recyklingu złomu miedzi, zwłaszcza w odniesieniu do dostępności takiego złomu.
- (6) Aby umożliwić przedsiębiorcom dostosowanie się do kryteriów określających, kiedy złom miedzi przestaje być odpadem, należy przewidzieć rozsądny termin rozpoczęcia stosowania niniejszego rozporządzenia.
- (7) Komitet ustanowiony na podstawie art. 39 dyrektywy 2008/98/WE nie wydał opinii dotyczącej środków przewidzianych w niniejszym rozporządzeniu, w związku z czym Komisja przedłożyła Radzie wniosek dotyczący środków, które należy podjąć i przekazała go Parlamentowi Europejskiemu. Rada nie podjęła działań w ciągu dwumiesięcznego okresu przewidzianego w art. 5a decyzji Rady 1999/468/WE z dnia 28 czerwca 1999 r. ustanawiającej warunki wykonywania uprawnień wykonawczych przyznanych Komisji <sup>(2)</sup>, w związku z czym Komisja niezwłocznie przedłożyła wniosek Parlamentowi Europejskiemu. W ciągu czterech miesięcy od przekazania, o którym mowa powyżej, Parlament Europejski nie wyraził sprzeciwu wobec przedmiotowych środków,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

**Przedmiot**

Niniejsze rozporządzenie ustanawia kryteria określające, kiedy złom miedzi przestaje być odpadem.

Artykuł 2

**Definicje**

Do celów niniejszego rozporządzenia stosuje się definicje zawarte w dyrektywie 2008/98/WE.

Ponadto stosuje się następujące definicje:

- 1) „złom miedzi” oznacza złom metalu składający się głównie z miedzi i stopów miedzi;
- 2) „posiadacz” oznacza osobę fizyczną lub prawną, która posiada złom miedzi;
- 3) „producent” oznacza posiadacza, który przemieszcza złom miedzi do innego posiadacza po raz pierwszy jako złom miedzi, który przestał być odpadem;

<sup>(1)</sup> Dz.U. L 312 z 22.11.2008, s. 3.<sup>(2)</sup> Dz.U. L 184 z 17.7.1999, s. 23.



- 4) „importer” oznacza każdą osobę fizyczną lub prawną, posiadającą siedzibę w Unii, która wprowadza złom miedzi, który przestał być odpadem, na obszar celny Unii;
  - 5) „wykwalifikowany personel” oznacza personel, który z racji doświadczenia lub przeszkolenia posiada kwalifikacje do monitorowania i oceny właściwości złomu miedzi;
  - 6) „ogłędziny” oznaczają inspekcję złomu miedzi obejmującą wszystkie części przesyłki przy użyciu ludzkich zmysłów lub sprzętu niespecjalistycznego;
  - 7) „przesyłka” oznacza partię złomu miedzi przeznaczoną do dostawy od producenta do innego posiadacza, która może znajdować się w jednej jednostce transportowej lub większej ich liczbie, np. w kontenerach.
- b) skuteczność monitorowania promieniowania zgodnie z sekcją 1.5 załącznika I;
  - c) kontrola przyjęcia dotycząca odpadów stosowanych jako wsad w procesie odzysku zgodnie z załącznikiem I sekcja 2;
  - d) monitorowanie procesów i technik przetwarzania opisanych w załączniku I sekcja 3.3;
  - e) informacja zwrotna od klientów dotycząca zgodności z jakością złomu miedzi;
  - f) ewidencja wyników monitorowania prowadzonego na podstawie lit. a)–d);
  - g) przegląd i doskonalenie systemu zarządzania;
  - h) szkolenie personelu.

#### Artykuł 3

##### Kryteria dotyczące złomu miedzi

Złom miedzi przestaje być odpadem w przypadku gdy, przy przemieszczaniu od producenta do innego posiadacza, spełnione są wszystkie następujące warunki:

- 1) złom miedzi otrzymany w wyniku procesu odzysku jest zgodny z kryteriami określonymi w załączniku I sekcja 1;
- 2) odpady stosowane jako wsad w procesie odzysku są zgodne z kryteriami określonymi w załączniku I sekcja 2;
- 3) odpady stosowane jako wsad w procesie odzysku poddano obróbce zgodnie z kryteriami określonymi w załączniku I sekcja 3;
- 4) producent spełnił wymogi określone w art. 4 i 5.

#### Artykuł 4

##### Oświadczenie o zgodności

1. Dla każdej przesyłki złomu miedzi producent lub importer wydaje oświadczenie o zgodności zgodnie ze wzorem określonym w załączniku II.

2. Producent lub importer przekazuje oświadczenie o zgodności następnemu posiadaczowi przesyłki złomu miedzi. Producent lub importer przechowuje kopię oświadczenia o zgodności przez co najmniej rok po jego wydaniu i na żądanie udostępnia ją właściwym organom.

3. Oświadczenie o zgodności może mieć formę elektroniczną.

#### Artykuł 5

##### System zarządzania

1. Producent wprowadza system zarządzania umożliwiający wykazanie zgodności z kryteriami, o których mowa w art. 3.

2. System zarządzania obejmuje zbiór udokumentowanych procedur dotyczących każdej z następujących kwestii:

- a) monitorowanie jakości złomu miedzi otrzymanego w wyniku procesu odzysku zgodnie z załącznikiem I sekcja 1 (w tym również pobieranie próbek i analiza);

3. System zarządzania przewiduje również szczegółowe wymogi w zakresie monitorowania określone w załączniku I dla każdego kryterium.

4. Jeżeli dowolne przetworzenie, o którym mowa w załączniku I sekcja 3.3, zostaje dokonane przez wcześniejszego posiadacza, producent dba o to, aby dostawca wprowadził system zarządzania, który jest zgodny z wymogami niniejszego artykułu.

5. Jednostka oceniająca zgodność, określona w rozporządzeniu Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 765/2008<sup>(1)</sup>, która uzyskała akredytację zgodnie z tym rozporządzeniem, lub weryfikator środowiskowy, określony w art. 2 ust. 20 lit. b) rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 1221/2009<sup>(2)</sup>, który posiada akredytację lub licencję zgodnie z tym rozporządzeniem, sprawdza, czy system zarządzania jest zgodny z wymogami niniejszego artykułu. Weryfikację należy przeprowadzać co trzy lata.

Tylko weryfikatorzy posiadający następujący zakres akredytacji lub licencji na podstawie kodów NACE, jak określono w rozporządzeniu (WE) nr 1893/2006 Parlamentu Europejskiego i Rady<sup>(3)</sup>, będą uznawani za posiadających wystarczające doświadczenie specjalistyczne do przeprowadzania weryfikacji, o których mowa w niniejszym rozporządzeniu:

a) \* kod NACE 38 (Działalność związana ze zbieraniem, przetwarzaniem i unieszkodliwianiem odpadów; odzysk surowców); lub

b) \* kod NACE 24 (Produkcja metali), zwłaszcza obejmujący klasę 24.44 (Produkcja miedzi).

6. Importer nakłada na swoich dostawców wymóg wprowadzenia systemu zarządzania, który jest zgodny z wymogami ust. 1, 2 i 3 oraz został sprawdzony przez niezależnego weryfikatora zewnętrznego.

<sup>(1)</sup> Dz.U. L 218 z 13.8.2008, s. 30.

<sup>(2)</sup> Dz.U. L 342 z 22.12.2009, s. 1.

<sup>(3)</sup> Dz.U. L 393 z 30.12.2006, s. 1.

System zarządzania dostawcy musi zostać zatwierdzony przez jednostkę oceniającą zgodność, która posiada akredytację wydaną przez jeden z następujących podmiotów:

- a) jednostka akredytująca, która pozytywnie przeszła wzajemną ocenę swojej działalności przez jednostkę uznaną na podstawie art. 14 rozporządzenia (WE) nr 765/2008;
- b) weryfikatora środowiskowego, który posiada akredytację lub licencję wydaną przez jednostkę akredytującą lub jednostkę licencjonującą zgodnie z rozporządzeniem (WE) nr 1221/2009, które także podlegają wzajemnej ocenie zgodnie z art. 31 tego rozporządzenia.

Weryfikatorzy, którzy chcą prowadzić działalność w państwach trzecich, muszą uzyskać specjalną akredytację lub licencję

zgodnie ze specyfikacjami ustanowionymi w rozporządzeniu (WE) nr 765/2008 lub w rozporządzeniu (WE) nr 1221/2009 wraz z decyzją Komisji 2011/832/UE <sup>(1)</sup>.

7. Na żądanie producent zapewnia właściwym organom dostęp do systemu zarządzania.

#### Artykuł 6

#### **Wejście w życie**

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie dwudziestego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie stosuje się od dnia 1 stycznia 2014 r.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 25 lipca 2013 r.

W imieniu Komisji  
José Manuel BARROSO  
Przewodniczący

---

<sup>(1)</sup> Dz.U. L 330 z 14.12.2011, s. 25.

## ZAŁĄCZNIK I

## Kryteria dotyczące złomu miedzi

Kryteria	Wymogi dotyczące automonitorowania
<b>Sekcja 1. Jakość złomu miedzi otrzymanego w wyniku procesu odzysku</b>	
1.1. Złom jest klasyfikowany zgodnie ze specyfikacjami danego klienta lub specyfikacjami branżowymi lub normą w celu bezpośredniego wykorzystania w produkcji substancji lub przedmiotów metalowych przez huty, zakłady prowadzące rafinację, zakłady prowadzące przetapianie lub innych producentów metali.	Wykwalifikowany personel klasyfikuje każdą przesyłkę.
1.2. Całkowita ilość materiałów obcych wynosi $\leq 2\%$ masy.  Materiały obce to:  — metale inne niż miedź i stopy miedzi,  — materiały niemetaliczne, takie jak ziemia, pył, materiały izolacyjne i szkło,  — palne materiały niemetalowe, takie jak guma, tworzywa sztuczne, tkanina, drewno i inne substancje chemiczne lub organiczne,  — żużel, zgary, szumowiny, pył z odpylania, pył szlifierski, szlam.	Wykwalifikowany personel przeprowadza oględziny każdej przesyłki.  W odpowiednich odstępach (co najmniej co 6 miesięcy) analizuje się reprezentatywne próbki każdej klasy złomu miedzi, aby zmierzyć całkowitą ilość materiałów obcych. Całkowitą ilość materiałów obcych mierzy się za pomocą ważenia po oddzieleniu cząstek i przedmiotów z miedzi/stopów miedzi od cząstek i przedmiotów składających się z materiałów obcych – ręcznie lub innymi metodami oddzielania (np. przy użyciu magnesu lub w oparciu o gęstość).  Odpowiednią częstotliwość analizy reprezentatywnych próbek ustala się, biorąc pod uwagę następujące czynniki:  — przewidywaną zmienność (na przykład na podstawie wyników uzyskanych w przeszłości),  — ryzyko nieodłącznej zmienności dotyczącej jakości odpadów stosowanych jako wsad w procesie odzysku oraz wydajności procesu przetwarzania,  — wewnętrzną precyzję metody monitorowania, oraz  — stopień zbliżenia wyników do pułapu dotyczącego całkowitej ilości materiałów obcych.  Proces określania częstotliwości monitorowania należy dokumentować jako część systemu zarządzania i udostępnić w celu kontroli.
1.3. Złom nie zawiera nadmiernej ilości tlenu metalu w żadnej formie, z wyjątkiem typowych ilości wynikających ze składowania przygotowanego złomu na zewnątrz w normalnych warunkach atmosferycznych.	Wykwalifikowany personel przeprowadza oględziny każdej przesyłki.
1.4. Złom jest wolny od widocznego oleju, emulsji oleistych, smarów lub smarów stałych, z wyjątkiem bardzo niewielkich ilości, które nie spowodują jakiegokolwiek skapywania.	Wykwalifikowany personel przeprowadza oględziny każdej przesyłki, zwracając szczególną uwagę na te elementy, z których najprawdopodobniej może skapywać olej.
1.5. Nie występuje konieczność podjęcia natychmiastowych działań zgodnie z krajowymi lub międzynarodowymi przepisami dotyczącymi monitorowania oraz procedur reagowania w odniesieniu do promieniotwórczego złomu.  Niniejszy wymóg pozostaje bez uszczerbku dla prawodawstwa w zakresie ochrony zdrowia pracowników i obywateli przyjętego na mocy rozdziału III Traktatu Euratom, w szczególności dyrektywy Rady 96/29/Euratom <sup>(1)</sup> .	Wykwalifikowany personel monitoruje promieniotwórczość każdej przesyłki. Do każdej przesyłki złomu dołączone jest świadectwo ustanowione zgodnie z krajowymi lub międzynarodowymi przepisami dotyczącymi monitorowania oraz procedur reagowania w odniesieniu do promieniotwórczego złomu. Świadectwo może stanowić część pozostałej dokumentacji dołączonej do przesyłki.

Kryteria	Wymogi dotyczące automonitorowania
<p>1.6. Złom nie wykazuje żadnych właściwości niebezpiecznych wymienionych w załączniku III do dyrektywy 2008/98/WE. Złom jest zgodny z dopuszczalnymi wartościami stężenia określonymi w decyzji Komisji 2000/532/WE<sup>(2)</sup> i nie przekracza dopuszczalnych wartości stężenia określonych w załączniku IV do rozporządzenia (WE) nr 850/2004 Parlamentu Europejskiego i Rady<sup>(3)</sup>.</p> <p>Niniejszy wymóg nie ma zastosowania do właściwości metali stopowych zawartych w stopach miedzi.</p>	<p>Wykwalifikowany personel przeprowadza oględziny każdej przesyłki. Jeżeli w wyniku oględzin powstanie podejrzenie, że występują potencjalne właściwości niebezpieczne, podejmuje się dalsze odpowiednie środki w zakresie monitorowania, takie jak pobieranie próbek i badania, w zależności od przypadku. Personel jest przeszkolony w zakresie potencjalnych właściwości niebezpiecznych, które mogą dotyczyć złomu miedzi, oraz w zakresie składników materiałowych i cech, które umożliwiają wykrycie właściwości niebezpiecznych. Procedurę wykrywania materiałów niebezpiecznych dokumentuje się w ramach systemu zarządzania.</p>
<p>1.7. Złom nie zawiera żadnych pojemników pod ciśnieniem, zamkniętych lub niewystarczająco otwartych, które mogą spowodować wybuch w piecu metalurgicznym.</p>	<p>Wykwalifikowany personel przeprowadza oględziny każdej przesyłki.</p>
<p>1.8. Złom nie zawiera polichlorku winylu w postaci osłon, farb lub pozostałości tworzyw sztucznych.</p>	<p>Wykwalifikowany personel przeprowadza oględziny każdej przesyłki.</p>

### Sekcja 2. Odpady stosowane jako wsad w procesie odzysku

<p>2.1. Jako wsad można stosować wyłącznie odpady zawierające odzyskiwalną miedź lub odzyskiwalne stopy miedzi.</p> <p>2.2. Odpadów niebezpiecznych nie stosuje się jako wsadu, chyba że przedstawiono dowody na to, że zastosowano procesy i techniki określone w „kryteriach dotyczących przetwarzania i technik”, aby usunąć wszystkie właściwości niebezpieczne.</p> <p>2.3. Następujących odpadów nie stosuje się jako wsadu:</p> <ul style="list-style-type: none"> <li>— opiłków i wiórów, które zawierają ciecze, takie jak olej lub emulsje oleiste, oraz</li> <li>— beczek i pojemników (z wyjątkiem wyposażenia pojazdów wycofanych z eksploatacji), które zawierają lub zawierały oleje lub farby.</li> </ul>	<p>Wykwalifikowany personel, który jest przeszkolony w zakresie metod rozpoznawania odpadów niespełniających kryteriów określonych w niniejszej sekcji, dokonuje kontroli przyjęcia dotyczącej wszystkich otrzymanych odpadów (poprzez oględziny) oraz dołączonej dokumentacji.</p>
---	---

### Sekcja 3. Procesy i techniki przetwarzania

<p>3.1. Złom miedzi posegregowano u źródła lub podczas zbiórki lub przetworzono wsad odpadowy, aby oddzielić złom miedzi od składników niemetalowych i niemiedzianych składników metalowych. Złom miedzi uzyskany w wyniku tych operacji przechowuje się oddzielnie od wszelkich innych odpadów.</p> <p>3.2. Zakończono wszystkie etapy przetwarzania mechanicznego (np. cięcie, rozdrabnianie lub granulowanie, sortowanie, oddzielanie, czyszczenie, usuwanie zanieczyszczeń, opróżnianie) niezbędne do przygotowania złomu do bezpośredniego zastosowania jako wkład w celu ostatecznego wykorzystania.</p> <p>3.3. W przypadku odpadów zawierających składniki niebezpieczne mają zastosowanie następujące wymogi szczególne:</p> <ul style="list-style-type: none"> <li>— materiał wsadowy, który pochodzi ze zużytego sprzętu elektrotechnicznego i elektronicznego lub pojazdów wycofanych z eksploatacji, poddano wszystkim etapom przetwarzania wymaganym w art. 6 dyrektywy 2002/96/WE Parlamentu Europejskiego i Rady<sup>(4)</sup> oraz w art. 6 dyrektywy 2000/53/WE Parlamentu Europejskiego i Rady<sup>(5)</sup>,</li> </ul>	
---	--

Kryteria	Wymogi dotyczące automonitorowania
<ul style="list-style-type: none"><li>— chlorofluorowęglowodory w usuwanym wyposażeniu wychwycono w procesie zatwierdzonym przez odpowiednie organy,</li><li>— kable rozdrobniono lub usunięto z nich izolację. Jeżeli kabel zawiera osłony organiczne (z tworzyw sztucznych), zostały one usunięte zgodnie z najlepszymi dostępnymi technikami,</li><li>— beczki i pojemniki zostały opróżnione i oczyszczone,</li><li>— substancje niebezpieczne w odpadach, których nie wymieniono w pkt 1, skutecznie usunięto w procesie zatwierdzonym przez właściwy organ.</li></ul>	

<sup>(1)</sup> Dz.U. L 159 z 29.6.1996, s. 1.

<sup>(2)</sup> Dz.U. L 226 z 6.9.2000, s. 3.

<sup>(3)</sup> Dz.U. L 158 z 30.4.2004, s. 7.

<sup>(4)</sup> Dz.U. L 37 z 13.2.2003, s. 24.

<sup>(5)</sup> Dz.U. L 269 z 21.10.2000, s. 34.

## ZAŁĄCZNIK II

**Oświadczenie o zgodności z kryteriami zniesienia statusu odpadu, o którym mowa w art. 4 ust. 1**

1.	Producent/importer złomu miedzi: Imię i nazwisko/nazwa: Adres: Osoba wyznaczona do kontaktów: Tel. Faks E-mail:
2.	a) Nazwa lub kod kategorii złomu metalu zgodnie ze specyfikacjami branżowymi lub normą;  b) Jeżeli dotyczy – najważniejsze przepisy techniczne specyfikacji klienta, takie jak skład, wielkość, rodzaj i właściwości:
3.	Przesyłka złomu metalu jest zgodna ze specyfikacjami branżowymi lub normą, o których mowa w pkt 2 lit. a), lub ze specyfikacjami danego klienta, o których mowa w pkt 2 lit. b).
4.	Masa przesyłki w kilogramach:
5.	Wydano świadectwo przeprowadzenia badania promieniotwórczości złomu zgodnie z krajowymi lub międzynarodowymi przepisami dotyczącymi monitorowania oraz procedur reagowania w odniesieniu do promieniotwórczego złomu.
6.	Producent złomu metalu stosuje system zarządzania zgodny z wymogami rozporządzenia Komisji (UE) nr 715/2013, który został sprawdzony przez akredytowaną jednostkę oceniającą zgodność lub weryfikatora środowiskowego, lub – jeżeli złom metalu, który przestał być odpadem, został przywieziony na obszar celny Unii – przez niezależnego weryfikatora zewnętrznego.
7.	Przesyłka złomu metali spełnia kryteria, o których mowa w art. 3 ust. 1–3 rozporządzenia (UE) nr 715/2013.
8.	Oświadczenie producenta/importera złomu: Oświadczam, że zgodnie z moją najlepszą wiedzą powyższe informacje są kompletne i poprawne: Imię i nazwisko: Data: Podpis:

**ROZPORZĄDZENIE WYKONAWCZE KOMISJI (UE) NR 716/2013****z dnia 25 lipca 2013 r.****ustanawiające zasady stosowania rozporządzenia (WE) nr 110/2008 Parlamentu Europejskiego i Rady w sprawie definicji, opisu, prezentacji, etykietowania i ochrony oznaczeń geograficznych napojów spirytusowych**

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 110/2008 z dnia 15 stycznia 2008 r. w sprawie definicji, opisu, prezentacji, etykietowania i ochrony oznaczeń geograficznych napojów spirytusowych<sup>(1)</sup>, w szczególności jego art. 24 ust. 3 i art. 27,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) W celu wyjaśnienia niektórych przepisów rozporządzenia (WE) nr 110/2008 oraz zagwarantowania ich jednolitego wdrażania przez państwa członkowskie należy przyjąć szczegółowe zasady, w szczególności dotyczące stosowania wyrażeń złożonych, odniesień, nazw handlowych i oznaczeń geograficznych w prezentacji napojów spirytusowych.
- (2) Zgodnie z art. 10 ust. 1 i 2 rozporządzenia (WE) nr 110/2008 prezentacja napoju spirytusowego lub innego środka spożywczego może, pod pewnymi warunkami, zawierać wyrażenie złożone, które zawiera nazwę jednej z kategorii wymienionych w załączniku II do rozporządzenia (WE) nr 110/2008 lub jedno z oznaczeń geograficznych wymienionych w załączniku III do tego rozporządzenia lub zawierać jedno lub kilka odniesień do jednej lub więcej spośród tych kategorii lub oznaczeń geograficznych. W celu zapewnienia jednolitego stosowania wyrażeń złożonych i odniesień w państwach członkowskich, konieczne jest ustanowienie szczególnych przepisów w zakresie ich wykorzystywania do prezentacji napojów spirytusowych i innych środków spożywczych.
- (3) W przypadku gdy w prezentacji środka spożywczego używa się odniesienia do określonego napoju spirytusowego, ten napój spirytusowy musi spełniać wszystkie wymogi rozporządzenia (WE) nr 110/2008 i nie może być rozcieńczony. Konieczne jest wyjaśnienie znaczenia pojęcia „rozcieńczenie” w odniesieniu do napojów spirytusowych, zważywszy, że niektórych procesów produkcyjnych nie należy uznawać za rozcieńczanie.
- (4) W celu zagwarantowania, że warunki dokonywania rejestracji oznaczeń geograficznych określone w rozporządzeniu (WE) nr 110/2008 będą spełnione, wnioski o rejestrację powinny być oceniane przez Komisję i należy ustanowić szczegółowe przepisy wykonawcze dotyczące wniosków, ich rozpatrywania, procedur wnoszenia zastrzeżeń i unieważniania oznaczeń geograficznych napojów spirytusowych. Aby zagwarantować jednolite

wdrażanie tych przepisów, należy sporządzić wzory wniosku o rejestrację, dokumentacji technicznej, oświadczenia o zastrzeżeniach, zmiany dokumentacji technicznej i unieważnienia oznaczenia geograficznego.

- (5) W celu ułatwienia komunikacji między Komisją, państwami członkowskimi i państwami trzecimi w zakresie zarejestrowanych oznaczeń geograficznych oprócz kompletnych dokumentacji technicznych państwa członkowskie i państwa trzecie powinny przekazywać Komisji główne specyfikacje dokumentacji technicznych swych oznaczeń geograficznych.
- (6) Ograniczenia dotyczące opakowań napojów spirytusowych z oznaczeniem geograficznym, takie jak zobowiązanie do pakowania napojów spirytusowych na wyznaczonym obszarze geograficznym, stanowią ograniczenie swobodnego przepływu towarów oraz swobody świadczenia usług. Wprowadzanie takich ograniczeń powinno być dozwolone tylko wówczas, gdy są one konieczne, proporcjonalne i odpowiednie w celu ochrony renomy oznaczenia geograficznego.
- (7) Należy stworzyć unijne symbole oznaczeń geograficznych napojów spirytusowych w celu umożliwienia konsumentowi identyfikacji niektórych napojów spirytusowych, których właściwości są związane z pochodzeniem napojów.
- (8) Uwzględniając czas potrzebny na wprowadzenie przez państwa członkowskie środków dotyczących stosowania wyrażeń złożonych i odniesień, stosowanie tych środków należy odroczyć.
- (9) Środki ustanowione w niniejszym rozporządzeniu są zgodne z opinią Komitetu ds. Napojów Spirytusowych,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

## ROZDZIAŁ I

## ZAKRES PRZEDMIOTOWY I DEFINICJE

## Artykuł 1

**Przedmiot**

Niniejsze rozporządzenie ustanawia szczegółowe zasady wykonania rozporządzenia (WE) nr 110/2008 w szczególności w odniesieniu do:

- a) stosowania wyrażeń złożonych i odniesień do nich, o których mowa w art. 10 rozporządzenia (WE) nr 110/2008, w opisie, prezentacji i na etykietach środków spożywczych;

<sup>(1)</sup> Dz.U. L 39 z 13.2.2008, s. 16.

- b) oznaczeń geograficznych napojów spirytusowych, o których mowa w art. 15 rozporządzenia (WE) nr 110/2008, a także stosowania unijnego symbolu oznaczeń geograficznych napojów spirytusowych.

#### Artykuł 2

#### Definicje

Do celów niniejszego rozporządzenia:

- a) „kategoria napojów spirytusowych” oznacza jedną z kategorii wymienionych w załączniku II do rozporządzenia (WE) nr 110/2008, oznaczonych numerami 1–46;
- b) „oznaczenie geograficzne” oznacza jedno z zarejestrowanych oznaczeń geograficznych wymienionych w załączniku III do rozporządzenia (WE) nr 110/2008;
- c) „wyrażenie złożone” oznacza połączenie wyrażen wymienionych w kategoriach 1–46 w załączniku II do rozporządzenia (WE) nr 110/2008 lub oznaczeń geograficznych napojów spirytusowych, z których pochodzi cały alkohol produktu końcowego, zawierające:
- (i) nazwę jednego lub większej liczby środków spożywczych innych niż te, które są wykorzystywane do produkcji danego napoju spirytusowego zgodnie z załącznikiem II do rozporządzenia (WE) nr 110/2008 lub przymiotniki pochodzące od ich nazw; lub
- (ii) termin „likier”;
- d) „odniesienie” oznacza bezpośrednie lub pośrednie odniesienie do jednego lub większej liczby kategorii napojów spirytusowych lub oznaczeń geograficznych, inne niż wyrażenie złożone lub wykaz składników, o którym mowa w art. 9 ust. 9 rozporządzenia (WE) nr 110/2008.

#### ROZDZIAŁ II

#### PRZEPISY DOTYCZĄCE STOSOWANIA WYRAŻEŃ ZŁOŻONYCH I ODNIESIEŃ

#### Artykuł 3

#### Wyrażenia złożone

- Termin „napój spirytusowy” nie może być częścią wyrażenia złożonego opisującego napój alkoholowy.
- Wyrażenie złożone opisujące napój alkoholowy nie może składać się z połączenia terminu „likier” z nazwą jednej z kategorii 33–40 wymienionych w załączniku II do rozporządzenia (WE) nr 110/2008.
- Wyrażenie złożone nie zastępuje nazwy handlowej napoju spirytusowego.
- Wyrażenie złożone opisujące napój alkoholowy umieszcza się przy użyciu jednorodnych znaków o tej samej czcionce, wielkości i kolorze. Nie może ono być przerwane żadnymi elementami tekstowymi ani graficznymi, które nie stanowią jego części, a jego rozmiar czcionki nie jest większy niż rozmiar czcionki nazwy handlowej.

#### Artykuł 4

#### Odniesienia

Do celów prezentacji środków spożywczych w tym samym wierszu, w którym znajduje się nazwa handlowa, nie umieszcza się żadnych odniesień do kategorii napojów spirytusowych ani oznaczeń geograficznych. W przypadku napojów alkoholowych odniesienia zapisuje się przy użyciu czcionki mniejszej niż zastosowana w nazwie handlowej i wyrażeniach złożonych.

#### Artykuł 5

#### Rozcieńczanie napojów spirytusowych

Do celów art. 10 ust. 2 rozporządzenia (WE) nr 110/2008 za rozcieńczanie uznaje się zmniejszenie zawartości alkoholu napoju spirytusowego poniżej minimalnego stężenia alkoholu ustanowionego dla tego napoju spirytusowego w odpowiadającej mu kategorii wymienionej w załączniku II do tego rozporządzenia wyłącznie przez dodanie wody.

#### ROZDZIAŁ III

#### OZNACZENIA GEOGRAFICZNE

#### Artykuł 6

#### Wniosek o rejestrację oznaczenia geograficznego

Wniosek o rejestrację oznaczenia geograficznego w załączniku III do rozporządzenia (WE) nr 110/2008 jest przedkładany Komisji i obejmuje:

- formularz wniosku, zgodnie ze wzorem określonym w załączniku I do niniejszego rozporządzenia;
- dokumentację techniczną, zgodnie ze wzorem określonym w załączniku II do niniejszego rozporządzenia;
- główne specyfikacje dokumentacji technicznej, o której mowa w lit. b).

#### Artykuł 7

#### Wnioski transgraniczne

1. W przypadkach gdy transgraniczne oznaczenie geograficzne dotyczy tylko państw członkowskich, właściwy wniosek składany jest wspólnie lub przez jedno z państw członkowskich w imieniu pozostałych. W tym drugim przypadku wniosek zawiera dokument od każdego z pozostałych zainteresowanych państw członkowskich upoważniający państwo członkowskie przekazujące wniosek do działania w jego imieniu.

W przypadkach gdy transgraniczne oznaczenie geograficzne dotyczy tylko państw trzecich, właściwy wniosek jest przekazywany Komisji przez jednego z wnioskodawców w imieniu pozostałych lub przez jedno z państw trzecich w imieniu pozostałych i zawiera:

- dowód ochrony w zainteresowanych państwach trzecich; oraz



- b) dokument od każdego z pozostałych zainteresowanych państw trzecich upoważniający państwo trzecie składające wniosek do działania w jego imieniu.

W przypadkach gdy transgraniczne oznaczenie geograficzne dotyczy co najmniej jednego państwa członkowskiego i co najmniej jednego państwa trzeciego, wniosek jest przekazywany Komisji przez jedno z państw członkowskich, organy państwa trzeciego, podmiot lub podmioty prywatne z zainteresowanego państwa trzeciego i zawiera:

- a) dowód ochrony w zainteresowanych państwach trzecich; oraz
- b) dokument od każdego z zainteresowanych państw członkowskich lub państw trzecich upoważniający stronę składającą wniosek do działania w jego imieniu.
2. Adresatem wszelkich wydawanych przez Komisję powiadomień lub decyzji jest państwo członkowskie, organ państwa trzeciego lub podmiot prywatny z państwa trzeciego, który przekazał Komisji wniosek transgraniczny.

#### Artykuł 8

##### Otrzymanie wniosku

1. Za datę złożenia wniosku uznaje się dzień otrzymania go przez Komisję.
2. Zainteresowane państwo członkowskie, organ państwa trzeciego lub podmiot prywatny z państwa trzeciego otrzymuje potwierdzenie odbioru zawierające co najmniej następujące informacje:
- a) numer akt;
- b) nazwę, która ma być zarejestrowana;
- c) liczbę otrzymanych stron;
- d) datę otrzymania wniosku.

#### Artykuł 9

##### Uznane oznaczenia geograficzne

1. Jeżeli dokumentacja techniczna dotycząca uznanego oznaczenia geograficznego, złożona zgodnie z art. 20 ust. 1 rozporządzenia (WE) nr 110/2008, nie wskazuje, że zostały spełnione wymagania ustanowione w art. 15 ust. 1 tego rozporządzenia, Komisja ustala ostateczny termin jej zmiany, wycofania lub przekazania uwag przez państwo członkowskie.
2. Jeżeli państwo członkowskie nie usunie takich braków w terminie, o którym mowa w akapicie pierwszym, uznaje się, że dokumentacja techniczna nie została przekazana, i stosuje się art. 20 ust. 3 rozporządzenia (WE) nr 110/2008.

#### Artykuł 10

##### Pakowanie na wyznaczonym obszarze geograficznym

Jeżeli dokumentacja techniczna określa, że pakowanie napoju spirytusowego musi odbywać się w obrębie wyznaczonego

obszaru geograficznego lub w jego bezpośrednim sąsiedztwie, podaje się uzasadnienie tego wymogu w odniesieniu do danego produktu.

#### Artykuł 11

##### Dopuszczalność wniosku

1. Wniosek jest dopuszczalny, jeżeli zawiera wszystkie elementy, o których mowa w art. 6.
2. Jeżeli wniosek nie jest kompletny, Komisja wzywa zgłaszającego do usunięcia braków w terminie dwóch miesięcy. Jeżeli braki nie zostaną usunięte przed upływem tego terminu, Komisja odrzuca wniosek z powodu jego niedopuszczalności.

#### Artykuł 12

##### Weryfikacja warunków ważności

1. Jeżeli oznaczenie geograficzne nie jest zgodne z art. 15 rozporządzenia (WE) nr 110/2008 lub w przypadku gdy wniosek o rejestrację nie spełnia wymogów ustanowionych w art. 17 rozporządzenia (WE) nr 110/2008, Komisja ustala termin zmiany lub wycofania wniosku lub przekazania uwag przez zainteresowane państwo członkowskie, organ państwa trzeciego lub podmiot prywatny z państwa trzeciego.
2. Jeżeli zainteresowane państwo członkowskie, organ państwa trzeciego lub podmiot prywatny z państwa trzeciego nie usunie braków w terminie, o którym mowa w ust. 1, Komisja odrzuca wniosek.

#### Artykuł 13

##### Zastrzeżenie wobec rejestracji

1. Zastrzeżenia, o których mowa w art. 17 ust. 7 rozporządzenia (WE) nr 110/2008, należy sporządzać zgodnie ze wzorem określonym w załączniku III do niniejszego rozporządzenia i przekazywać Komisji. Za datę złożenia zastrzeżenia uznaje się dzień otrzymania go przez Komisję.
2. Zgłaszający zastrzeżenie otrzymuje potwierdzenie odbioru, zawierające co najmniej następujące informacje:

- a) numer akt;
- b) liczbę otrzymanych stron;
- c) datę otrzymania zastrzeżenia.

#### Artykuł 14

##### Dopuszczalność zastrzeżenia

1. Zastrzeżenie jest dopuszczalne, jeżeli – w stosownych przypadkach – zawiera informacje dotyczące wcześniej dochodzonych praw i przyczyny zastrzeżenia i otrzymano go przed upływem terminu, o którym mowa w art. 17 ust. 7 rozporządzenia (WE) nr 110/2008.

2. Jeżeli zastrzeżenie opiera się na wcześniejszym istnieniu znanego i renomowanego znaku towarowego już wykorzystywanego w Unii, zgodnie z art. 23 ust. 3 rozporządzenia (WE) nr 110/2008, towarzyszy mu zaświadczenie o złożeniu wniosku o rejestrację, dowód rejestracji lub stosowania takiego znaku towarowego, np. w formie zaświadczenia o rejestracji lub dowodu stosowania tego znaku oraz dowód jego reputacji i renomy.

3. Każde zastrzeżenie zawiera szczegóły dotyczące faktów, dowodów i uwag przedstawionych na poparcie zastrzeżenia wraz z odpowiednimi dokumentami uzupełniającymi.

Informacje i dowody przedstawione na poparcie istnienia wcześniej stosowanego znaku towarowego dotyczą lokalizacji, czasu stosowania, zakresu i charakteru zastosowania oraz jego reputacji i renomy.

4. Jeżeli informacje i dokumenty, o których mowa w ust. 1, 2 i 3, nie zostały przedstawione, Komisja występuje do wnoszącego zastrzeżenie o usunięcie tych braków w terminie dwóch miesięcy. Jeżeli braki nie zostaną usunięte przed upływem tego terminu, Komisja odrzuca zastrzeżenie z powodu jego niedopuszczalności.

#### Artykuł 15

##### Weryfikacja zastrzeżenia

1. Jeżeli zastrzeżenie jest dopuszczalne, Komisja powiadamia o tym zainteresowane państwo członkowskie, organ państwa trzeciego lub podmiot prywatny z państwa trzeciego, zapraszając do przedstawienia uwag w terminie dwóch miesięcy. Wszelkie uwagi otrzymane w ciągu tego okresu przekazuje się zgłaszającemu zastrzeżenie.

2. Komisja zwraca się do stron o ustosunkowanie się do uwag otrzymanych od innych stron w terminie dwóch miesięcy.

3. Jeżeli Komisja uzna, że zastrzeżenie jest uzasadnione, odrzuca wniosek o rejestrację.

4. W przypadku wielu jednoczesnych zastrzeżeń, jeżeli wstępne rozpatrzenie co najmniej jednego z nich doprowadzi do konkluzji, że przyjęcie wniosku o rejestrację nie jest możliwe, Komisja może zawiesić pozostałe procedury zastrzeżeń. Komisja informuje innych zgłaszających zastrzeżenia o wszelkich decyzjach, które ich dotyczą.

5. Jeżeli wniosek o rejestrację zostaje odrzucony, procedury zastrzeżeń, które zostały zawieszony, uznaje się za zamknięte i powiadamia się o tym w odpowiedni sposób zainteresowanych zgłaszających zastrzeżenia.

#### Artykuł 16

##### Decyzje Komisji

1. Komisja podejmuje decyzje zgodnie z art. 9 ust. 2, art. 11 ust. 2, art. 12 ust. 2 i art. 15 ust. 3 na podstawie dostępnych dokumentów i informacji.

Zainteresowane państwo członkowskie, organ państwa trzeciego lub podmiot prywatny z państwa trzeciego, a także, w stosownych przypadkach, zgłaszający zastrzeżenie, powiadamiani są o decyzjach, w tym o ich powodach.

2. Jeżeli wniosek o rejestrację oznaczenia geograficznego nie został odrzucony na mocy art. 11 ust. 2, art. 12 ust. 2 ani art. 15 ust. 3 niniejszego rozporządzenia, Komisja podejmuje decyzję o rejestracji oznaczenia geograficznego w załączniku III do rozporządzenia (WE) nr 110/2008 zgodnie z art. 17 ust. 8 wymienionego rozporządzenia.

#### Artykuł 17

##### Stosowane języki

Oznaczenia geograficzne są rejestrowane w języku lub językach używanych do określenia danego produktu na wyznaczonym obszarze geograficznym, w oryginalnej pisowni.

#### Artykuł 18

##### Składanie wniosku o unieważnienie

1. Wniosek o unieważnienie oznaczenia geograficznego sporządza się zgodnie ze wzorem określonym w załączniku IV i przekazuje Komisji. Za datę złożenia wniosku o unieważnienie uznaje się dzień otrzymania go przez Komisję.

2. Autor wniosku o unieważnienie otrzymuje potwierdzenie odbioru zawierające co najmniej następujące dane:

- a) numer akt;
- b) liczbę otrzymanych stron; oraz
- c) datę otrzymania wniosku.

#### Artykuł 19

##### Dopuszczalność wniosku o unieważnienie

1. Wniosek o unieważnienie jest dopuszczalny, jeżeli wyraźnie wskazuje uzasadniony interes autora wniosku o unieważnienie i wyjaśnia powody takiego unieważnienia.

2. Wniosek o unieważnienie zawiera szczegółowe informacje dotyczące faktów, dowodów i uwag przedstawionych na poparcie unieważnienia. Do wniosku należy dołączyć odpowiednie dokumenty towarzyszące, a w szczególności oświadczenie organu państwa członkowskiego lub państwa trzeciego, w którym autor wniosku ma miejsce pobytu lub siedzibę statutową.

3. Jeżeli informacje i dokumenty, o których mowa w ust. 1 i 2, nie zostały dostarczone w tym samym czasie, co wniosek o unieważnienie, Komisja zwraca się do autora wniosku o usunięcie tych braków w terminie dwóch miesięcy. Jeżeli braki nie zostaną usunięte przed upływem tego terminu, Komisja odrzuca wniosek z powodu jego niedopuszczalności.

Komisja powiadamia o swej decyzji dotyczącej niedopuszczalności autora wniosku o unieważnienie, jak również państwo członkowskie, organ państwa trzeciego lub podmiot prywatny z państwa trzeciego, których dotyczy wnioski o unieważnienie oznaczenia geograficznego.

#### Artykuł 20

### Weryfikacja wniosku o unieważnienie

1. Jeżeli Komisja nie odrzuci wniosku o unieważnienie zgodnie z art. 19 ust. 3, przekazuje przedmiotowy wniosek państwu członkowskiemu, organowi państwa trzeciego lub podmiotowi prywatnemu z państwa trzeciego, którego oznaczenia geograficznego dotyczy wnioski o unieważnienie, wzywając ich do przedstawienia uwag w terminie dwóch miesięcy. Wszelkie uwagi otrzymane w tym terminie przekazywane są autorowi wniosku o unieważnienie.

2. Jeżeli zainteresowane państwo członkowskie, organ państwa trzeciego ani podmiot prywatny z państwa trzeciego nie przedstawi żadnych uwag lub nie dotrzymają terminu dwóch miesięcy, Komisja podejmuje decyzję o unieważnieniu.

3. Komisja podejmuje decyzję o unieważnieniu danego oznaczenia geograficznego na podstawie dostępnych dowodów i po upływie terminu przesyłania uwag. Komisja bada, czy zgodność oznaczenia geograficznego z dokumentacją techniczną nie jest już możliwa lub nie może być dłużej zagwarantowana, w szczególności jeżeli warunki ustanowione w art. 17 rozporządzenia (WE) nr 110/2008 nie są już spełnione lub ich dalsze spełnianie nie będzie możliwe w najbliższej przyszłości.

Decyzja o unieważnieniu jest przedmiotem powiadomienia skierowanego do zainteresowanego państwa członkowskiego, organu państwa trzeciego lub podmiotu prywatnego z kraju trzeciego lub też autora wniosku o unieważnienie.

4. Jeżeli przedstawiony został więcej niż jeden wniosek o unieważnienie dotyczący tego samego oznaczenia geograficznego i, po wstępnym rozpatrzeniu co najmniej jednego z tych wniosków, Komisja uzna, że ochrona danego oznaczenia geograficznego nie jest już uzasadniona, może zawiesić inne procedury unieważnienia, dotyczące tego oznaczenia geograficznego. Komisja informuje pozostałych autorów wniosków o unieważnienie o wszelkich decyzjach, które ich dotyczą.

Jeżeli oznaczenie geograficzne zostało unieważnione, Komisja zamyka zawieszona procedury unieważnienia i odpowiednio informuje pozostałych autorów wniosków o unieważnienie.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 25 lipca 2013 r.

W imieniu Komisji

José Manuel BARROSO

Przewodniczący

#### Artykuł 21

### Zmiana dokumentacji technicznej

1. Wniosek o zmianę dokumentacji technicznej związanej z zarejestrowanym oznaczeniem geograficznym, o której mowa w art. 21 rozporządzenia (WE) nr 110/2008, sporządza się zgodnie z załącznikiem V do niniejszego rozporządzenia i przekazuje w formie elektronicznej.

2. Do celów stosowania, o których mowa w ust. 1, stosuje się odpowiednio art. 8–15 niniejszego rozporządzenia. Procedury te dotyczą wyłącznie punktów dokumentacji technicznej, które są przedmiotem zmiany.

3. W przypadku gdy wniosek o zmianę dokumentacji technicznej składa wnioskodawca inny niż pierwotny wnioskodawca, Komisja przekazuje pierwotnemu wnioskodawcy treść wniosku.

#### Artykuł 22

### Stosowanie unijnego symbolu w odniesieniu do zarejestrowanych oznaczeń geograficznych

1. Unijny symbol dla zarejestrowanych oznaczeń geograficznych określonych w załączniku V do rozporządzenia Komisji (WE) nr 1898/2006 <sup>(1)</sup> może być wykorzystywany w odniesieniu do napojów spirytusowych. Symbolu tego nie można stosować w połączeniu z wyrażeniem złożonym obejmującym oznaczenie geograficzne. Określenie „Chronione oznaczenie geograficzne” można zastąpić jego odpowiednikiem w innym języku urzędowym Unii, jak określono w wymienionym załączniku.

2. W przypadku gdy unijny symbol, o którym mowa w ust. 1, został umieszczony na etykiecie napoju spirytusowego, towarzyszy mu odpowiednie oznaczenie geograficzne.

#### ROZDZIAŁ IV

### PRZEPISY KOŃCOWE

#### Artykuł 23

### Wejście w życie i stosowanie

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie siódmego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie stosuje się od dnia 1 września 2013 r. Artykuły 3 i 4 stosuje się od dnia 1 marca 2015 r.

<sup>(1)</sup> Dz.U. L 369 z 23.12.2006, s. 1.

## ZAŁĄCZNIK I

**WNIOSEK O REJESTRACJĘ OZNACZENIA GEOGRAFICZNEGO**

Data otrzymania wniosku (DD.MM.RRRR) ...

[uzupełnia Komisja]

Liczba stron (łącznie z niniejszą stroną) ...

Język stosowany przy składaniu wniosku ...

Numer akt ...

[uzupełnia Komisja]

**Oznaczenie geograficzne, którego dotyczy wniosek o rejestrację ...**

**Kategoria napoju spirytusowego****Wnioskodawca**

Nazwa osoby prawnej lub imię i nazwisko osoby fizycznej ...

Pełny adres (ulica i numer domu, miejscowość i kod pocztowy, kraj) ...

Status prawny, wielkość i skład (w przypadku osób prawnych): ...

Obywatelstwo ...

Telefon, adres poczty elektronicznej ...

**Pośrednik**

Państwo(-a) członkowskie (\*) —

Organ państwa trzeciego (\*)

[(\*) niepotrzebne skreślić]

Nazwa(-y) pośrednika(-ów) ...

Pełny(-e) adres(-y) (ulica i numer domu, miejscowość i kod pocztowy, kraj) ...

Telefon, adres poczty elektronicznej ...

**Dowód ochrony w państwie trzecim ...****Dokumentacja techniczna**

Liczba stron ...

Imię i nazwisko osoby (osób) podpisującej(-ych) ...

Podpis(-y) ...

---

## ZAŁĄCZNIK II

## DOKUMENTACJA TECHNICZNA

Data otrzymania wniosku (DD.MM.RRRR) ...

[uzupełnia Komisja]

Liczba stron (łącznie z niniejszą stroną) ...

Język stosowany przy składaniu wniosku ...

Numer akt ...

[uzupełnia Komisja]

**Oznaczenie geograficzne, którego dotyczy wniosek ...**

**Kategoria napoju spirytusowego**

**Opis napoju spirytusowego**

- Właściwości fizyczne, chemiczne lub organoleptyczne
- Cechy charakterystyczne (w porównaniu do napojów spirytusowych należących do tej samej kategorii)

**Obszar geograficzny, którego dotyczy wniosek**

**Metoda otrzymywania napoju spirytusowego**

**Związek ze środowiskiem geograficznym pochodzenia**

- Szczegółowe informacje dotyczące obszaru geograficznego pochodzenia istotne z punktu widzenia omawianego związku lub pochodzenia
- Szczególne właściwości napoju spirytusowego związane z obszarem geograficznym

**Przepisy unijne lub krajowe/regionalne**

**Wnioskodawca**

- Państwo członkowskie, państwo trzecie, osoba prawna lub fizyczna ...
- Pełny adres (ulica i numer domu, miejscowość i kod pocztowy, kraj) ...
- Status prawny (w przypadku osób prawnych) ...

**Dodatkowe informacje na temat oznaczenia geograficznego**

**Szczegółowe przepisy dotyczące etykietowania**

---

## ZAŁĄCZNIK III

**WNIOSEK W SPRAWIE ZASTRZEŻENIA WOBEC REJESTRACJI OZNACZENIA GEOGRAFICZNEGO**

Data otrzymania wniosku (DD.MM.RRRR) ...

[uzupełnia Komisja]

Liczba stron (łącznie z niniejszą stroną) ...

Język wniosku w sprawie zastrzeżenia ...

Numer akt ...

[uzupełnia Komisja]

**Zgłaszający zastrzeżenie**

Nazwa osoby prawnej lub imię i nazwisko osoby fizycznej ...

Pełny adres (ulica i numer domu, miejscowość i kod pocztowy, kraj) ...

Obywatelstwo ...

Telefon, adres poczty elektronicznej ...

**Pośrednik**

Państwo(-a) członkowskie (\*)

Organ kraju trzeciego (fakultatywne) (\*)

[(\*) *niepotrzebne skreślić*]

Nazwa(-y) pośrednika(-ów) ...

Pełny(-e) adres(-y) (ulica i numer domu, miejscowość i kod pocztowy, kraj) ...

**Oznaczenie geograficzne, którego dotyczy zastrzeżenie ...****Wcześniejsze prawa**

Zarejestrowane oznaczenie geograficzne (\*)

Krajowe oznaczenie geograficzne (\*)

[(\*) *niepotrzebne skreślić*]

Nazwa ...

Numer rejestracji ...

Data rejestracji (DD.MM.RRRR) ...

Znak towarowy

Oznaczenie ...

Wykaz produktów i usług ...

Numer rejestracji ...

Data rejestracji ...

Państwo pochodzenia ...

Reputacja/renoma (\*) ...

[(\*) *niepotrzebne skreślić*]

**Podstawy zastrzeżenia**

Nazwisko podpisującego ...

Podpis ...

---

## ZAŁĄCZNIK IV

**WNIOSEK O UNIEWAŻNIENIE OZNACZENIA GEOGRAFICZNEGO**

Data otrzymania wniosku (DD.MM.RRRR) ...

[uzupełnia Komisja]

Liczba stron (łącznie z niniejszą stroną) ...

Autor wniosku o unieważnienie ...

Numer akt ...

[uzupełnia Komisja]

**Język wniosku o unieważnienie ...**

Nazwa osoby prawnej lub imię i nazwisko osoby fizycznej ...

Pełny adres (ulica i numer domu, miejscowość i kod pocztowy, kraj) ...

Obywatelstwo ...

Telefon, adres poczty elektronicznej ...

**Kwestionowane oznaczenie geograficzne ...**

**Uzasadniony interes autora wniosku ...**

**Oświadczenie państwa członkowskiego lub państwa trzeciego ...**

**Podstawy unieważnienia**

Nazwisko wnioskodawcy ...

Podpis ...

---

## ZAŁĄCZNIK V

**WNIOSEK O ZMIANĘ DOKUMENTACJI TECHNICZNEJ OZNACZENIA GEOGRAFICZNEGO**

Data otrzymania wniosku (DD.MM.RRRR) ...

[uzupełnia Komisja]

Liczba stron (łącznie z niniejszą stroną) ...

Język zmiany ...

Numer akt ...

[uzupełnia Komisja]

**Pośrednik**

Państwo(-a) członkowskie (\*) —

Organ kraju trzeciego (fakultatywne) (\*)

[(\*) niepotrzebne skreślić]

Nazwa(-y) pośrednika(-ów) ...

Pełny(-e) adres(-y) (ulica i numer domu, miejscowość i kod pocztowy, kraj) ...

Telefon, adres poczty elektronicznej ...

**Przedmiotowe oznaczenie geograficzne****Pozycje specyfikacji produktu, których dotyczy zmiana**

Chroniona nazwa (\*)

Opis produktu (\*)

Obszar geograficzny (\*)

Związek z obszarem geograficznym (\*)

Nazwa i adres organów kontrolnych (\*)

Inne (\*)

[(\*) niepotrzebne skreślić]

**Zmiana**

Zmiana specyfikacji produktu, która nie pociąga za sobą zmiany głównych elementów specyfikacji (\*)

Zmiana specyfikacji produktu, która pociąga za sobą zmianę głównych elementów specyfikacji (\*)

[(\*) niepotrzebne skreślić] —

**Wyjaśnienie zmiany ...****Zaktualizowane główne elementy specyfikacji**

[na odrębnym arkuszu]

Nazwisko wnioskodawcy ...

Podpis ...

---



**ROZPORZĄDZENIE KOMISJI (UE) NR 717/2013****z dnia 25 lipca 2013 r.****zmieniające rozporządzenie (UE) nr 142/2011 w odniesieniu do pozycji dotyczących dobrostanu zwierząt w niektórych wzorach świadectw zdrowia****(Tekst mający znaczenie dla EOG)**

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, uwzględniając rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 1069/2009 z dnia 21 października 2009 r. określające przepisy sanitarne dotyczące produktów ubocznych pochodzenia zwierzęcego, nieprzeznaczonych do spożycia przez ludzi, i uchylające rozporządzenie (WE) nr 1774/2002 (rozporządzenie o produktach ubocznych pochodzenia zwierzęcego) <sup>(1)</sup>, w szczególności jego art. 42 ust. 2 lit. d),

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Rozporządzenie Komisji (UE) nr 142/2011 z dnia 25 lutego 2011 r. w sprawie wykonania rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 1069/2009 określającego przepisy sanitarne dotyczące produktów ubocznych pochodzenia zwierzęcego, nieprzeznaczonych do spożycia przez ludzi, oraz w sprawie wykonania dyrektywy Rady 97/78/WE w odniesieniu do niektórych próbek i przedmiotów zwolnionych z kontroli weterynaryjnych na granicach w myśl tej dyrektywy <sup>(2)</sup> stanowi, że do przesyłek produktów ubocznych pochodzenia zwierzęcego i produktów pochodnych, przeznaczonych do przywozu do Unii lub tranzytu przez jej terytorium, należy dołączać świadectwa zdrowia zgodne ze wzorami przedstawionymi w załączniku XV do tego rozporządzenia
- (2) Niektóre wzory świadectw przedstawione w załączniku XV do rozporządzenia (UE) nr 142/2011 przewidują, że urzędowy lekarz weterynarii ma poświadczać zgodność z regułami dotyczącymi dobrostanu zwierząt określonymi w dyrektywie Rady 93/119/WE z dnia 22 grudnia 1993 r. w sprawie ochrony zwierząt podczas uboju lub zabijania <sup>(3)</sup>.
- (3) Rozporządzeniem Rady (WE) nr 1099/2009 z dnia 24 września 2009 r. w sprawie ochrony zwierząt podczas ich uśmiercania <sup>(4)</sup> uchylono i zastąpiono dyrektywę 93/119/WE. Rozporządzenie (WE) nr 1099/2009 stosuje się od dnia 1 stycznia 2013 r.

- (4) Dla zapewnienia jasności należy zaktualizować oświadczenia dotyczące dobrostanu zwierząt we wzorze świadectwa zdrowia w rozdziale 3(D), rubrykę II.1.3 lit. b) ppkt (iv) w rozdziale 3(F) oraz rubrykę II.2.2 lit. b) ppkt (iv) w rozdziale 8 załącznika XV do rozporządzenia (UE) nr 142/2011.
- (5) W celu uniknięcia zakłóceń w handlu należy dopuścić w okresie przejściowym stosowanie świadectw wydanych zgodnie z rozporządzeniem (UE) nr 142/2011 przed datą wejścia w życie niniejszego rozporządzenia.
- (6) Środki przewidziane w niniejszym rozporządzeniu są zgodne z opinią Stałego Komitetu ds. Łącucha Żywnościowego i Zdrowia Zwierząt i ani Parlament Europejski, ani Rada nie wyraziły wobec nich sprzeciwu,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

**Artykuł 1**

W załączniku XV do rozporządzenia (UE) nr 142/2011 wprowadza się zmiany zgodnie z załącznikiem do niniejszego rozporządzenia.

**Artykuł 2**

W okresie przejściowym do dnia 31 stycznia 2014 r. przesyłki produktów pochodzenia zwierzęcego, do których dołączono świadectwa wydane przed dniem 1 grudnia 2013 r. zgodnie ze wzorami określonymi w załączniku XV do rozporządzenia (UE) nr 142/2011 przed zmianami wprowadzonymi niniejszym rozporządzeniem, mogą być nadal wprowadzane do Unii.

**Artykuł 3**

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie dwudziestego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie stosuje się od dnia 1 grudnia 2013 r.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 25 lipca 2013 r.

W imieniu Komisji  
José Manuel BARROSO  
Przewodniczący

<sup>(1)</sup> Dz.U. L 300 z 14.11.2009, s. 1.

<sup>(2)</sup> Dz.U. L 54 z 26.2.2011, s. 1.

<sup>(3)</sup> Dz.U. L 340 z 31.12.1993, s. 21.

<sup>(4)</sup> Dz.U. L 303 z 18.11.2009, s. 1.

## ZAŁĄCZNIK

W załączniku XV do rozporządzenia (UE) nr 142/2011 wprowadza się następujące zmiany:

(1) rozdział 3(D) otrzymuje brzmienie:

## „ROZDZIAŁ 3(D)

**Świadectwo zdrowia**

*Dla surowej karmy dla zwierząt domowych przeznaczonej do sprzedaży bezpośredniej lub dla produktów ubocznych pochodzenia zwierzęcego przeznaczonych do żywienia zwierząt futerkowych, na potrzeby wysyłki do Unii Europejskiej lub przewozu tranzytowego przez jej terytorium <sup>(2)</sup>*

**PAŃSTWO****Świadectwo weterynaryjne dla UE**

<b>Część I: Dane przesyłki</b>	I.1. Nadawca Nazwa Adres  Tel.		I.2. Numer referencyjny świadectwa		I.2.a.			
			I.3. Właściwy organ centralny					
			I.4. Właściwy organ lokalny					
	I.5. Odbiorca Nazwa Adres  Kod pocztowy Tel.		I.6. Osoba odpowiedzialna za przesyłkę w UE Imię i nazwisko Adres  Kod pocztowy Tel.					
	I.7. Państwo pochodzenia	Kod ISO	I.8. Region pochodzenia	Kod	I.9. Państwo przeznaczenia	Kod ISO	I.10. Region przeznaczenia	Kod
	I.11. Miejsce pochodzenia  Nazwa Adres  Numer zatwierdzenia  Nazwa Adres  Numer zatwierdzenia  Nazwa Adres  Numer zatwierdzenia		I.12. Miejsce przeznaczenia  Nazwa Adres  Kod pocztowy  Skład celny <input type="checkbox"/> Numer zatwierdzenia					
	I.13. Miejsce załadunku		I.14. Data wyjazdu					
	I.15. Środki transportu  Samolot <input type="checkbox"/> Statek <input type="checkbox"/> Kolej <input type="checkbox"/> Samochód <input type="checkbox"/> Inne <input type="checkbox"/> Oznakowanie Dokumenty towarzyszące		I.16. Punkt kontroli granicznej na granicy UE  I.17.					
	I.18. Opis towaru		I.19. Kod towaru (kod HS)					
					I.20. Ilość			
I.21. Temperatura produktu Otoczenia <input type="checkbox"/> Schłodzony <input type="checkbox"/> Zamrożony <input type="checkbox"/>				I.22. Liczba opakowań				
I.23. Nr plomby/kontenera				I.24. Rodzaj opakowań				
I.25. Cel certyfikacji towarów: Pasza dla zwierząt <input type="checkbox"/> Użycie techniczne <input type="checkbox"/>								
I.26. Tranzyt przez UE do państwa trzeciego Państwo trzecie      Kod ISO				I.27. Przywóz lub dopuszczenie na terytorium UE <input type="checkbox"/>				
I.28. Oznakowanie towaru  Gatunek (nazwa systematyczna)      Rodzaj towaru      Numer zatwierdzenia zakładu      Waga netto      Numer partii Zakład produkcyjny								

**Surowa karma dla zwierząt domowych przeznaczona do sprzedaży bezpośredniej lub produkty uboczne pochodzenia zwierzęcego przeznaczone do żywienia zwierząt futerkowych**

**PAŃSTWO**

Część II: Zaświadczenie	II. Informacje dot. zdrowia	II.a. Numer referencyjny świadectwa	II.b.
	<p>Ja, niżej podpisany urzędowy lekarz weterynarii, oświadczam, że przeczytałem i zrozumiałem rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 1069/2009<sup>(1a)</sup>, w szczególności jego art. 10, oraz rozporządzenie Komisji (UE) nr 142/2011<sup>(1b)</sup>, w szczególności jego załącznik XIII rozdział II oraz załącznik XIV rozdział II, i zaświadczam, że surowa karma dla zwierząt domowych lub produkt uboczny pochodzenia zwierzęcego opisane powyżej:</p>		
	<p>II.1. składają się z produktów ubocznych pochodzenia zwierzęcego, które spełniają poniższe wymagania dotyczące zdrowia;</p> <p>II.2. składają się z produktów ubocznych pochodzenia zwierzęcego:</p> <p>a) pochodzących z mięsa, które spełnia odpowiednie wymagania dotyczące zdrowia zwierząt i zdrowia publicznego określone w:</p> <ul style="list-style-type: none"> <li>— rozporządzeniu Komisji (UE) nr 206/2010<sup>(3)</sup> i pod warunkiem, że zwierzęta, z których otrzymano to mięso, pochodzą z państw trzecich, ich terytoriów lub części ..... (kod ISO w przypadku państwa lub kody jego terytoriów bądź części), które były wolne od pryszczycy, księgosuszu, klasycznego pomoru świń, afrykańskiego pomoru świń i choroby pęcherzykowej świń podczas ostatnich 12 miesięcy oraz nie przeprowadzano w nich w tym okresie żadnych szczepień (odpowiednio dla danego gatunku podatnego na chorobę);</li> <li>— lub rozporządzeniu Komisji (WE) nr 798/2008<sup>(4)</sup> i pod warunkiem, że zwierzęta, z których otrzymano to mięso, pochodzą z państw trzecich, ich terytoriów lub części ..... (kod ISO w przypadku państwa lub kody jego terytoriów bądź części) wymienionych w wykazie w tym rozporządzeniu, które były wolne od rzekomego pomoru drobiu i grypy ptaków w ciągu ostatnich 12 miesięcy;</li> <li>— lub rozporządzeniu Komisji (WE) nr 119/2009<sup>(5)</sup> i pod warunkiem, że zwierzęta, z których otrzymano to mięso, pochodzą z państw trzecich, ich terytoriów lub części ..... (kod ISO w przypadku państwa lub kody jego terytoriów bądź części) wymienionych w wykazie w tym rozporządzeniu, które były wolne od pryszczycy, księgosuszu, klasycznego pomoru świń, afrykańskiego pomoru świń, choroby pęcherzykowej świń, rzekomego pomoru drobiu i grypy ptaków w ciągu ostatnich 12 miesięcy oraz nie przeprowadzano w nich w tym okresie żadnych szczepień (odpowiednio dla danego gatunku podatnego na chorobę);</li> </ul> <p>b) pochodzących ze zwierząt, które poddano w rzeźni badaniu przedubojowemu w ciągu 24 godzin przed ubojem i które nie wykazywały objawów chorób wskazanych w rozporządzeniach wymienionych w lit. a), na które dane zwierzęta są podatne; oraz</p> <p>c) pochodzących ze zwierząt, z którymi przed ubojem lub uśmierceniem oraz w jego trakcie obchodzono się w rzeźni zgodnie z odpowiednimi przepisami prawodawstwa Unii i spełniono wymogi co najmniej równoważne wymogom określonym w rozdziałach II i III rozporządzenia Rady (WE) nr 1099/2009; lub</p> <p>d) które, w przypadku pasz dla zwierząt futerkowych otrzymanych ze zwierząt wodnych, które spełniają odpowiednie wymagania dotyczące zdrowia zwierząt i zdrowia publicznego określone w decyzji Komisji 2006/766/WE<sup>(6)</sup>, pochodzą z państw lub ich terytoriów ..... (kod ISO) wymienionych w wykazie w załączniku II do tej decyzji;</p>		
	<p>II.3.1. składają się wyłącznie z następujących produktów ubocznych pochodzenia zwierzęcego:</p> <p>a) tusze i części zwierząt poddanych ubojowi lub, w przypadku zwierząt łownych, całe uśmiercone zwierzęta lub ich części, które nadają się do spożycia przez ludzi zgodnie z przepisami unijnymi, lecz nie są przeznaczone do spożycia przez ludzi z powodów handlowych; oraz</p> <p>b) części zwierząt po uboju, odrzucone jako nienadające się do spożycia przez ludzi, ale nienoszące znamion chorób przenoszonych na ludzi i zwierzęta, otrzymane z tusz nadających się do spożycia przez ludzi zgodnie z przepisami unijnymi;</p>		
	<p>II.3.2. w przypadku pasz dla zwierząt futerkowych oprócz produktów wymienionych w pkt II.3.1 składają się również z następujących produktów ubocznych pochodzenia zwierzęcego:</p> <p>(<sup>2</sup>) [- produkty uboczne pochodzenia zwierzęcego z drobiu i zajęczaków poddanych ubojowi w gospodarstwie, zgodnie z art. 1 ust. 3 lit. d) rozporządzenia (WE) nr 853/2004, które nie wykazywały żadnych objawów choroby przenoszonej na ludzi lub zwierzęta;]</p> <p>(<sup>2</sup>) lub [- krew zwierząt, które nie wykazywały żadnych objawów choroby przenoszonej przez krew na ludzi lub zwierzęta, uzyskana ze zwierząt innych niż przeżuwacze, które zostały poddane ubojowi w rzeźni, po uznaniu ich za nadające się do uboju z przeznaczeniem do spożycia przez ludzi w następstwie kontroli przedubojowej zgodnie z przepisami unijnymi;]</p> <p>(<sup>2</sup>) lub [- produkty uboczne pochodzenia zwierzęcego powstałe podczas wytwarzania produktów przeznaczonych do spożycia przez ludzi, w tym odtuszczone kości, skwarki i osad z centrifug lub separatorów otrzymany w procesie przetwarzania mleka;]</p> <p>(<sup>2</sup>) lub [- produkty pochodzenia zwierzęcego lub środki pożywcze zawierające produkty pochodzenia zwierzęcego, które nie są już przeznaczone do spożycia przez ludzi z powodów handlowych lub w wyniku problemów powstałych podczas produkcji lub wad w pakowaniu lub innych wad, które nie stanowią żadnego zagrożenia dla zdrowia publicznego lub zdrowia zwierząt;]</p> <p>(<sup>2</sup>) lub [- karma dla zwierząt domowych oraz pasze pochodzenia zwierzęcego lub pasze zawierające produkty uboczne pochodzenia zwierzęcego lub produkty pochodne, które nie nadają się już do skarmiania z powodów handlowych lub w wyniku problemów powstałych podczas produkcji lub wad w pakowaniu lub innych wad, które nie stanowią żadnego zagrożenia dla zdrowia publicznego lub zdrowia zwierząt;]</p> <p>(<sup>2</sup>) lub [- krew, łożysko, wełna, pióra, sierść, rogi, ścinki z kopyt i surowe mleko pochodzące od żywych zwierząt, które nie wykazywały objawów żadnej choroby przenoszonej przez ten produkt na ludzi lub zwierzęta;]</p> <p>(<sup>2</sup>) lub [- zwierzęta wodne i części takich zwierząt, z wyjątkiem ssaków morskich, które nie wykazywały żadnych objawów chorób przenoszonych na ludzi lub zwierzęta;]</p>		

**Surowa karma dla zwierząt domowych przeznaczona do sprzedaży bezpośredniej lub produkty uboczne pochodzenia zwierzęcego przeznaczone do żywienia zwierząt futerkowych**

**PAŃSTWO**

II. Informacje dot. zdrowia	II.a. Numer referencyjny świadectwa	II.b.
(2) lub	[- produkty uboczne ze zwierząt wodnych pochodzące z przedsiębiorstw lub zakładów wytwarzających produkty przeznaczone do spożycia przez ludzi;]	
(2) lub	[- następujący materiał pochodzący ze zwierząt, które nie wykazywały żadnych objawów choroby przenoszonej przez ten materiał na ludzi lub zwierzęta: (i) muszle i skorupy skorupiaków i maź z tkanką miękką lub mięsem; (ii) następujące materiały pochodzące ze zwierząt lądowych: — produkty uboczne z wylęgarni, — jaja, — jajeczne produkty uboczne, w tym skorupy jaj; (iii) jednodniowe kurczęta uśmiercone w celach handlowych;]	
(2) lub	[- produkty uboczne pochodzenia zwierzęcego z bezkręgowców wodnych lub lądowych, innych niż gatunki chorobotwórcze dla ludzi lub zwierząt;]	
(2) lub	[- zwierzęta należące do rzędów gryzoni i zajęczaków oraz ich części, z wyjątkiem materiału kategorii 1, o którym mowa w art. 8 lit. a) ppkt (iii), (iv) i (v) rozporządzenia (WE) nr 1069/2009, oraz materiału kategorii 2, o którym mowa w art. 9 lit. a) do g) tego rozporządzenia;]	
II.4.	podczas uzyskiwania i przygotowywania nie miały styczności z innym materiałem niespełniającym warunków określonych w rozporządzeniu (WE) nr 1069/2009 oraz obchodzono się z nimi w taki sposób, aby uniknąć zanieczyszczenia czynnikami chorobotwórczymi;	
II.5.	zostały zapakowane w opakowania końcowe opatrzone etykietą z informacją „SUROWA KARMA DLA ZWIERZĄT DOMOWYCH – NIEPRZEZNACZONA DO SPOŻYCIA PRZEZ LUDZI” lub „PRODUKTY UBOCZNE POCHODZENIA ZWIERZĘCEGO DO ŻYWIENIA ZWIERZĄT FUTERKOWYCH – NIEPRZEZNACZONE DO SPOŻYCIA PRZEZ LUDZI”, a następnie w szczelne i urzędowo zaplombowane pojemniki/kontenery lub w nowe, szczelne opakowanie oraz urzędowo zaplombowane pojemniki/kontenery opatrzone etykietą z informacją „SUROWA KARMA DLA ZWIERZĄT DOMOWYCH – NIEPRZEZNACZONA DO SPOŻYCIA PRZEZ LUDZI” lub „PRODUKTY UBOCZNE POCHODZENIA ZWIERZĘCEGO DO ŻYWIENIA ZWIERZĄT FUTERKOWYCH – NIEPRZEZNACZONE DO SPOŻYCIA PRZEZ LUDZI”, oraz nazwą i adresem zakładu będącego miejscem przeznaczenia;	
II.6.	w przypadku surowej karmy dla zwierząt domowych: a) zostały przygotowane i były przechowywane w zakładzie, który został zatwierdzony i jest nadzorowany przez właściwe organy zgodnie z art. 24 rozporządzenia (WE) nr 1069/2009, oraz b) przebadano co najmniej pięć próbek z każdej partii, pobranych wyrywkowo podczas składowania (przed wysyłką) i stwierdzono, że spełniają one następujące normy (7): Salmonella: nieobecna w 25 g; n = 5, c = 0, m = 0, M = 0 enterobakterie: n = 5, c = 2, m = 10, M = 5000 w 1 gramie;	
II.7.	(2) [produkt nie zawiera ani nie został otrzymany z materiału szczególnego ryzyka, o którym mowa w załączniku V do rozporządzenia (WE) nr 999/2001 Parlamentu Europejskiego i Rady (8), ani z mechanicznie odkostnionego mięsa bydła, owiec lub kóz, a zwierzęta, z których otrzymano ten produkt, nie zostały poddane ubojowi po ogłuszeniu poprzez wstrzyknięcie gazu do jamy czaszki ani uśmiercone z zastosowaniem tej samej metody lub poddane ubojowi poprzez uszkodzenie tkanki ośrodkowego układu nerwowego za pomocą wydłużonego narzędzia w kształcie pręta wprowadzonego do jamy czaszki;] (2) albo [produkt nie zawiera i nie został otrzymany z materiału bydłowego, owczego ani koziego innego niż materiał pochodzący od zwierząt, które urodziły się, były nieprzerwanie hodowane i zostały poddane ubojowi w państwie lub regionie sklasyfikowanym zgodnie z art. 5 ust. 2 rozporządzenia (WE) nr 999/2001 jako państwo lub region o znikomym ryzyku występowania BSE;]	
II.8.	ponadto w odniesieniu do TSE: (2) [w przypadku produktów ubocznych pochodzenia zwierzęcego przeznaczonych do skarmiania przeżuwaczy i zawierających mleko lub przetwory mleczne pochodzące od owiec lub kóz, owce i kozy, z których produkty te zostały otrzymane, były od urodzenia lub przez ostatnie trzy lata nieprzerwanie trzymane w gospodarstwie nieobjętym urzędowym ograniczeniem przemieszczania ze względu na podejrzenie TSE, które to gospodarstwo przez ostatnie trzy lata spełniało następujące wymogi: (i) było poddawane regularnym urzędowym kontrolom weterynaryjnym; (ii) nie stwierdzono w nim przypadku trzęsawki klasycznej zgodnie z definicją w załączniku I pkt 2 lit. g) do rozporządzenia (WE) nr 999/2001 lub, w następstwie potwierdzenia przypadku trzęsawki klasycznej: — wszystkie zwierzęta, u których potwierdzono trzęsawkę klasyczną, zostały uśmiercone i zniszczone oraz — wszystkie kozy i owce w gospodarstwie zostały uśmiercone i zniszczone, z wyjątkiem tryków hodowlanych posiadających genotyp ARR/ARR i owiec hodowlanych posiadających co najmniej jeden allel ARR i nieposiadających żadnego allelu VRQ; (iii) owce i kozy, z wyjątkiem owiec posiadających genotyp białka prionowego ARR/ARR, są wprowadzane do gospodarstwa tylko wówczas, jeżeli pochodzą z gospodarstwa spełniającego wymagania określone w ppkt (i) i (ii).]	

**Surowa karma dla zwierząt domowych przeznaczona do sprzedaży bezpośredniej lub produkty uboczne pochodzenia zwierzęcego przeznaczone do żywienia zwierząt futerkowych**

**PAŃSTWO**

II. Informacje dot. zdrowia	II.a. Numer referencyjny świadectwa	II.b.
<p>(<sup>2</sup>) <i>albo</i> [w przypadku produktów ubocznych pochodzenia zwierzęcego przeznaczonych do skarmiania przeżuwaczy i zawierających mleko lub przetwory mleczne pochodzące od owiec lub kóz i przeznaczonych do państw członkowskich wymienionych w załączniku do rozporządzenia Komisji (WE) nr 546/2006 (<sup>9</sup>), owce i kozy, z których produkty te zostały otrzymane, były od urodzenia lub przez ostatnie siedem lat nieprzerwanie trzymane w gospodarstwie nieobjętym urzędowym ograniczeniem przemieszczania ze względu na podejrzenie TSE, które to gospodarstwo przez ostatnie siedem lat spełniało następujące wymogi:</p> <p>(i) było poddawane regularnym urzędowym kontrolom weterynaryjnym;</p> <p>(ii) nie stwierdzono w nim przypadku trzęsawki klasycznej zgodnie z definicją w załączniku I pkt 2 lit. g) do rozporządzenia (WE) nr 999/2001 lub, w następstwie potwierdzenia przypadku trzęsawki klasycznej:</p> <ul style="list-style-type: none"> <li>— wszystkie zwierzęta, u których potwierdzono trzęsawkę klasyczną, zostały uśmiercone i zniszczone oraz</li> <li>— wszystkie kozy i owce w gospodarstwie zostały uśmiercone i zniszczone, z wyjątkiem tryków hodowlanych posiadających genotyp ARR/ARR i owiec hodowlanych posiadających co najmniej jeden allel ARR i nieposiadających żadnego allelu VRQ;</li> </ul> <p>(iii) owce i kozy, z wyjątkiem owiec posiadających genotyp białka prionowego ARR/ARR, są wprowadzane do gospodarstwa tylko wówczas, jeżeli pochodzą z gospodarstwa spełniającego wymagania określone w ppkt (i) i (ii).]</p>		
<p><i>Uwagi</i></p>		
<p><b>Część I:</b></p>		
<p>— Rubryka I.6: osoba odpowiedzialna za przesyłkę w Unii Europejskiej: wypełnić jedynie w przypadku świadectwa dla przesyłki tranzytowej; można wypełnić w przypadku świadectwa dla przesyłki importowanej.</p>		
<p>— Rubryka I.12: miejsce przeznaczenia: wypełnić jedynie w przypadku świadectwa dla przesyłki tranzytowej. Produkty przewożone tranzytem mogą być przechowywane jedynie w wolnych obszarach celnych, składach wolnocłowych i składach celnych.</p>		
<p>— Rubryka I.15: podać numer rejestracyjny (wagony kolejowe lub kontener i samochody ciężarowe), numer lotu (samolot) albo nazwę (statek). W przypadku rozładunku i ponownego załadunku nadawca zgłasza ten fakt w punkcie kontroli granicznej, w którym następuje przekroczenie granicy UE.</p>		
<p>— Rubryka I.19: użyć właściwego kodu systemu zharmonizowanego (HS) w ramach następującej pozycji: 05.11.</p>		
<p>— Rubryka I.23: w przypadku kontenerów masowych podać numer kontenera oraz numer plomby (jeżeli dotyczy).</p>		
<p>— Rubryka I.25: użycie techniczne: użycie do celów innych niż spożycie przez zwierzęta.</p>		
<p>— Rubryki I.26 i I.27: wypełnić zależnie od tego, czy jest to świadectwo tranzytowe, czy przywozowe.</p>		
<p>— Rubryka I.28:</p>		
<p>rodzaj towaru: wybrać „surowa karma dla zwierząt domowych” lub „produkt uboczny pochodzenia zwierzęcego”.</p>		
<p>W przypadku surowego materiału przeznaczonego do produkcji surowej karmy dla zwierząt domowych podać nazwy systematyczne gatunków.</p>		
<p>W przypadku surowego materiału przeznaczonego do produkcji paszy dla zwierząt futerkowych wybrać spośród następujących: ptaki, przeżuwacze, ssaki inne niż przeżuwacze, ryby, mięczaki, skorupiaki, bezkręgowce.</p>		
<p><b>Część II:</b></p>		
<p>(<sup>1a</sup>) Dz.U. L 300 z 14.11.2009, s. 1.</p>		
<p>(<sup>1b</sup>) Dz.U. L 54 z 26.2.2011, s. 1.</p>		
<p>(<sup>2</sup>) Niepotrzebne skreślić.</p>		
<p>(<sup>3</sup>) Dz.U. L 73 z 20.3.2010, s. 1.</p>		
<p>(<sup>4</sup>) Dz.U. L 226 z 23.8.2008, s. 1.</p>		
<p>(<sup>5</sup>) Dz.U. L 39 z 10.2.2009, s. 12.</p>		

**Surowa karma dla zwierząt domowych przeznaczona do sprzedaży bezpośredniej lub produkty uboczne pochodzenia zwierzęcego przeznaczone do żywienia zwierząt futerkowych**

**PAŃSTWO**

II. Informacje dot. zdrowia	II.a. Numer referencyjny świadectwa	II.b.
<p>(<sup>6</sup>) Dz.U. L 320 z 18.11.2006, s. 53.</p> <p>(<sup>7</sup>) Gdzie:</p> <p>n = liczba badanych próbek;</p> <p>m = wartość graniczna liczby bakterii; wynik jest uznawany za zadowalający, jeżeli liczba bakterii we wszystkich próbkach nie przekracza m;</p> <p>M = maksymalna wartość dla liczby bakterii; wynik jest uznawany za niezadowalający, jeżeli liczba bakterii w jednej lub kilku próbkach jest równa lub większa od M; oraz</p> <p>c = liczba próbek, w których liczba bakterii zawiera się między m i M, próbka jest w dalszym ciągu uznawana za dopuszczalną, jeżeli liczba bakterii pozostałych próbek jest równa lub mniejsza od m.</p> <p>(<sup>8</sup>) Dz.U. L 147 z 31.5.2001, s. 1.</p> <p>(<sup>9</sup>) Dz.U. L 94 z 1.4.2006, s. 28.</p> <p>— Podpis i pieczęć muszą być innego koloru niż kolor druku.</p> <p>— Uwaga dla osoby odpowiedzialnej za przesyłkę w Unii Europejskiej: niniejsze świadectwo służy jedynie celom weterynaryjnym i musi towarzyszyć przesyłce do momentu przybycia do punktu kontroli granicznej.</p>		
<p>Urzędowy lekarz weterynarii lub urzędowy inspektor</p> <p>Imię i nazwisko (wielkimi literami):</p> <p>Data:</p> <p>Pieczęć:</p> <p>Kwalifikacje i tytuł:</p> <p>Podpis:”</p>		

(2) rozdział 3(F) otrzymuje brzmienie:

„ROZDZIAŁ 3(F)

**Świadectwo zdrowia**

*Dla produktów ubocznych pochodzenia zwierzęcego <sup>(3)</sup> przeznaczonych do produkcji karmy dla zwierząt domowych, na potrzeby wysyłki do Unii Europejskiej lub przewozu tranzytowego przez jej terytorium <sup>(2)</sup>*

**PAŃSTWO****Świadectwo weterynaryjne dla UE**

<b>Część I: Dane przesyłki</b>	I.1. Nadawca Nazwa Adres  Tel.		I.2. Numer referencyjny świadectwa		I.2.a.			
			I.3. Właściwy organ centralny					
			I.4. Właściwy organ lokalny					
	I.5. Odbiorca Nazwa Adres  Kod pocztowy Tel.		I.6. Osoba odpowiedzialna za przesyłkę w UE Imię i nazwisko Adres  Kod pocztowy Tel.					
	I.7. Państwo pochodzenia	Kod ISO	I.8. Region pochodzenia	Kod	I.9. Państwo przeznaczenia	Kod ISO	I.10. Region przeznaczenia	Kod
	I.11. Miejsce pochodzenia  Nazwa Adres  Numer zatwierdzenia  Nazwa Adres  Numer zatwierdzenia  Nazwa Adres  Numer zatwierdzenia		I.12. Miejsce przeznaczenia  Nazwa Adres  Kod pocztowy  Skład celny <input type="checkbox"/> Numer zatwierdzenia					
	I.13. Miejsce załadunku		I.14. Data wyjazdu					
	I.15. Środki transportu  Samolot <input type="checkbox"/> Statek <input type="checkbox"/> Kolej <input type="checkbox"/> Samochód <input type="checkbox"/> Inne <input type="checkbox"/> Oznakowanie Dokumenty towarzyszące		I.16. Punkt kontroli granicznej na granicy UE		I.17.			
	I.18. Opis towaru		I.19. Kod towaru (kod HS)					
					I.20. Ilość			
I.21. Temperatura produktu Otoczenia <input type="checkbox"/> Schłodzony <input type="checkbox"/> Zamrożony <input type="checkbox"/>				I.22. Liczba opakowań				
I.23. Nr plomby/kontenera				I.24. Rodzaj opakowań				
I.25. Cel certyfikacji towarów: Użycie techniczne <input type="checkbox"/>								
I.26. Tranzyt przez UE do państwa trzeciego <input type="checkbox"/> Państwo trzecie      Kod ISO		I.27. Przywóz lub dopuszczenie na terytorium UE <input type="checkbox"/>						
I.28. Oznakowanie towaru								
Gatunek (nazwa systematyczna)	Rodzaj towaru	Numer zatwierdzenia zakładu Zakład produkcyjny	Liczba opakowań	Waga netto	Numer partii			

PAŃSTWO		Produkty uboczne pochodzenia zwierzęcego przeznaczone do produkcji karmy dla zwierząt domowych		
Część II: Zaświadczenie	II.	Informacje dot. zdrowia	II.a. Numer referencyjny świadectwa	
			II.b.	
			Ja, niżej podpisany urzędowy lekarz weterynarii, oświadczam, że przeczytałem i zrozumiałem rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 1069/2009 (1a) i rozporządzenie Komisji (UE) nr 142/2011 (1b), w szczególności jego załącznik XIV rozdział II, i zaświadczam, że produkty uboczne pochodzenia zwierzęcego opisane powyżej:	
	II.1.1.	składają się z produktów ubocznych pochodzenia zwierzęcego, które spełniają poniższe wymagania dotyczące zdrowia zwierząt;		
	II.1.2.	zostały uzyskane na terytorium: ..... (1c) ze zwierząt, które:		
	(2)	[a] przebywały na tym terytorium od urodzenia lub przez co najmniej trzy miesiące przed ubojem;]		
	(2) albo	[b] zostały uśmiercone na wolności na tym terytorium (1d);]		
	II.1.3.	zostały uzyskane ze zwierząt:		
	(2)	[a] pochodzących z gospodarstw:		
		(i) gdzie w odniesieniu do następujących chorób, na które dane zwierzęta są podatne, nie wystąpiły przypadki/ogniska księgosuszu, choroby pęcherzykowej świń, rzekomego pomoru drobiu ani wysoce zjadliwej grypy ptaków – w ciągu poprzedzających 30 dni, ani klasycznego czy afrykańskiego pomoru świń – w ciągu poprzedzających 40 dni, a także nie odnotowano przypadków/ognisk tych chorób w gospodarstwach położonych w ich sąsiedztwie w promieniu do 10 km w ciągu poprzedzających 30 dni; oraz		
	(ii) gdzie nie wystąpiły przypadki/ogniska pryszczycy w ciągu poprzedzających 60 dni, a także nie odnotowano przypadku/ogniska tej choroby w gospodarstwach położonych w ich sąsiedztwie w promieniu do 25 km w ciągu poprzedzających 30 dni; oraz			
	b) które:			
	(i) nie zostały uśmiercone celem wyeliminowania choroby epizootycznej;			
	(ii) pozostawały w gospodarstwach, z których pochodzą, przez co najmniej 40 dni przed wyjazdem, po czym zostały przewiezione bezpośrednio do rzeźni, nie mając styczności z innymi zwierzętami niespełniającymi tych samych warunków dotyczących zdrowia zwierząt;			
	(iii) w rzeźni w ciągu 24 godzin przed ubojem zostały poddane badaniu przedubojowemu i nie wykazywały objawów wskazanych wyżej chorób, na które dane zwierzęta są podatne; oraz			
	(iv) z którymi przed ubojem lub uśmierceniem oraz w jego trakcie obchodzono się w rzeźni zgodnie z odpowiednimi przepisami prawodawstwa Unii i spełniono wymogi co najmniej równoważne wymogom określonym w rozdziałach II i III rozporządzenia Rady (WE) nr 1099/2009;]			
(2) albo	[a] schwytanych i uśmierconych na wolności na obszarze:			
	(i) na którym w promieniu 25 km nie odnotowano żadnego przypadku/ogniska żadnej z następujących chorób, na które są podatne te zwierzęta: pryszczycy, księgosusz, rzekomy pomór drobiu ani wysoce zjadliwa grypa ptaków – w ciągu poprzedzających 30 dni, ani klasyczny bądź afrykański pomór świń – w ciągu poprzedzających 40 dni; oraz			
	(ii) położonym w odległości większej niż 20 km od granic oddzielających to terytorium od innego terytorium państwa bądź jego części, z których przywóz tego materiału do Unii Europejskiej nie jest obecnie dozwolony; oraz			
	b) które po uśmierceniu zostały w ciągu 12 godzin przewiezione w celu schłodzenia do punktu odbioru, a zaraz po tym do zakładu przetwórstwa dzicyzny, albo bezpośrednio do zakładu przetwórstwa dzicyzny;]			
II.1.4.	zostały uzyskane w zakładzie, wokół którego w promieniu 10 km nie odnotowano żadnego przypadku/ogniska chorób wskazanych w pkt II.1.3., na które dane zwierzęta są podatne – w ciągu poprzedzających 30 dni lub, w przypadku wystąpienia choroby, zezwolono na przygotowanie surowca do wywozu do Unii Europejskiej dopiero po usunięciu całego mięsa oraz całkowitym oczyszczeniu i odkażeniu zakładu pod kontrolą urzędowego lekarza weterynarii;			
II.1.5.	podczas uzyskiwania i przygotowywania nie miały styczności z innym materiałem niespełniającym wymaganych warunków podanych powyżej oraz obchodzono z nimi w taki sposób, aby uniknąć zanieczyszczenia czynnikami chorobotwórczymi;			
II.1.6.	zostały zapakowane w nowe, szczelne opakowania oraz w urzędowo zaplombowane kontenery opatrzone etykietą z informacją „SUROWIEC PRZEZNACZONY WYŁĄCZNIE DO PRODUKCJI KARMY DLA ZWIERZĄT DOMOWYCH” oraz nazwą i adresem zakładu będącego miejscem przeznaczenia w UE;			
II.1.7.	składają się wyłącznie z następujących produktów ubocznych pochodzenia zwierzęcego:			
(2)	[- tusze i części tusz zwierząt poddanych ubojowi lub, w przypadku zwierząt łownych, całe uśmiercone zwierzęta lub ich części, które nadają się do spożycia przez ludzi zgodnie z przepisami unijnymi, lecz nie są przeznaczone do spożycia przez ludzi z powodów handlowych;]			



PAŃSTWO		Produkty uboczne pochodzenia zwierzęcego przeznaczone do produkcji karmy dla zwierząt domowych	
II.	Informacje dot. zdrowia	II.a. Numer referencyjny świadectwa	II.b.
	<p>(<sup>2</sup>) lub [- tusze i następujące części pochodzące albo ze zwierząt, które zostały poddane ubojowi w rzeźni i zostały uznane za nadające się do uboju w celu spożycia przez ludzi w następstwie kontroli przedubojowej, albo całe zwierzęta i ich następujące części pochodzące ze zwierząt łownych uśmierconych z przeznaczeniem do spożycia przez ludzi zgodnie z przepisami unijnymi:</p> <p>(i) tusze lub całe zwierzęta i ich części odrzucone jako nienadające się do spożycia przez ludzi zgodnie z przepisami unijnymi, lecz które nie wykazywały żadnych objawów choroby przenoszonej na ludzi lub zwierzęta;</p> <p>(ii) głowy drobiowe;</p> <p>(iii) skóry i skórki, łącznie ze skrawkami i obrzynkami, rogi i stopy, łącznie z paliczkami oraz kośćmi nadgarstka i śródreżca i kośćmi stopy i śródstopia zwierząt innych niż przeżuwacze;</p> <p>(iv) szczecina świńska;</p> <p>(v) pióra;]</p>		
	( <sup>2</sup> ) lub [- produkty uboczne pochodzenia zwierzęcego powstałe podczas wytwarzania produktów przeznaczonych do spożycia przez ludzi, w tym odtłuszczone kości, skwarki i osad z centrifug lub separatorów otrzymany w procesie przetwarzania mleka;]		
	( <sup>2</sup> ) lub [- produkty pochodzenia zwierzęcego lub środki spożywcze zawierające produkty pochodzenia zwierzęcego, które nie są już przeznaczone do spożycia przez ludzi z powodów handlowych lub w wyniku problemów powstałych podczas produkcji lub wad w pakowaniu lub innych wad, które nie stanowią żadnego zagrożenia dla zdrowia publicznego lub zdrowia zwierząt;]		
	( <sup>2</sup> ) lub [- zwierzęta wodne i części takich zwierząt, z wyjątkiem ssaków morskich, które nie wykazywały żadnych objawów chorób przenoszonych na ludzi lub zwierzęta;]		
	( <sup>2</sup> ) lub [- produkty uboczne ze zwierząt wodnych pochodzące z przedsiębiorstw lub zakładów wytwarzających produkty przeznaczone do spożycia przez ludzi;]		
	( <sup>2</sup> ) lub [- następujący materiał pochodzący ze zwierząt, które nie wykazywały żadnych objawów choroby przenoszonej przez ten materiał na ludzi lub zwierzęta: <p>(i) muszle i skorupy skorupiaków i małż z tkanką miękką lub mięsem;</p> <p>(ii) następujące materiały pochodzące ze zwierząt lądowych:</p> <p>— produkty uboczne z wylęgarni,</p> <p>— jaja,</p> <p>— jajeczne produkty uboczne, w tym skorupy jaj;</p> <p>(iii) jednodniowe kurczęta uśmiercone w celach handlowych;]</p>		
	( <sup>2</sup> ) lub [- produkty uboczne pochodzenia zwierzęcego z bezkręgowców wodnych lub lądowych, innych niż gatunki chorobotwórcze dla ludzi lub zwierząt;]		
	( <sup>2</sup> ) lub [- materiał otrzymany ze zwierząt, które były leczone niektórymi substancjami zabronionymi na mocy dyrektywy 96/22/WE, gdy na przywóz materiału zezwolono zgodnie z art. 35 lit. a) ppkt (ii) rozporządzenia (WE) nr 1069/2009;]		
II.1.8.	zostały poddane głębokiemu zamrożeniu w zakładzie pochodzenia lub zostały zakonserwowane zgodnie z przepisami UE w taki sposób, że nie ulegną zepsuciu od chwili wysyłki do momentu dostarczenia do zakładu przeznaczenia;		
II.1.9.	w przypadku surowca otrzymanego ze zwierząt, które były leczone niektórymi substancjami zabronionymi, w przypadku zastosowania których dyrektywa 96/22/WE zakazuje wykorzystania takiego surowca do produkcji karmy dla zwierząt domowych, gdy na przywóz surowca zezwolono zgodnie z art. 35 lit. a) ppkt (ii) rozporządzenia (WE) nr 1069/2009:		
	a) został oznaczony w państwie trzecim, przed wprowadzeniem na terytorium Unii, krzyżykiem sporządzonym za pomocą ciepłego lub aktywnego węgla, na każdej zewnętrznej stronie każdego zamrożonego bloku – albo, jeśli surowiec jest przewożony na paletach, które nie zostały podzielone na oddzielne przesyłki podczas transportu do zakładu produkcji karmy dla zwierząt domowych w miejscu przeznaczenia, na każdej zewnętrznej stronie każdej palety – w taki sposób, aby znak pokrywał przynajmniej 70 % przekątnej długości strony zamrożonego bloku i był szeroki na co najmniej 10 cm;		

PAŃSTWO		Produkty uboczne pochodzenia zwierzęcego przeznaczone do produkcji karmy dla zwierząt domowych	
II.	Informacje dot. zdrowia	II.a. Numer referencyjny świadectwa	II.b.
	<p>b) w przypadku materiału niezamrożonego, został oznaczony w państwie trzecim przed wprowadzeniem na terytorium Unii poprzez rozpylenie ciekłego węgla lub naniesienie proszku węglowego w taki sposób, aby węgiel był dokładnie widoczny na powierzchni materiału; oraz</p> <p>c) w przypadku gdy produkty uboczne pochodzenia zwierzęcego zostały wytworzone z surowca poddanego działaniu, o którym mowa powyżej, oraz innego surowca, który nie był poddany takiemu działaniu, cały surowiec został oznaczony w sposób określony w lit. a) i b) powyżej.</p>		
( <sup>2</sup> ) ( <sup>4</sup> )	<b>Wymagania szczegółowe</b>		
( <sup>2</sup> ) ( <sup>5</sup> )	II.2.1. Produkty uboczne w niniejszej przesyłce pochodzą ze zwierząt trzymanyh na terytorium wymienionym w pkt II.1.2, gdzie przeprowadzane są regularnie pod kontrolą urzędową programy szczepień przeciw pryszczycy dla bydła domowego.		
( <sup>2</sup> ) ( <sup>6</sup> )	II.2.2. Produkty uboczne w niniejszej przesyłce składają się wyłącznie z produktów ubocznych pochodzenia zwierzęcego otrzymanych z oczyszczonych podrobów domowych przeżuwaczy, które dojrzewały w temperaturze otoczenia powyżej + 2 °C przez co najmniej trzy godziny lub w przypadku mięśni żwaczy bydła oraz odkostnionego mięsa zwierząt domowych przez co najmniej 24 godziny.]		
II.3.			
( <sup>2</sup> )	[produkt nie zawiera ani nie został otrzymany z materiału szczególnego ryzyka, o którym mowa w załączniku V do rozporządzenia (WE) nr 999/2001 Parlamentu Europejskiego i Rady ( <sup>7</sup> ), ani z mechanicznie odkostnionego mięsa bydła, owiec lub kóz, a zwierzęta, z których otrzymano ten produkt, nie zostały poddane ubojowi po ogłuszeniu poprzez wstrzyknięcie gazu do jamy czaszki ani uśmiercone z zastosowaniem tej samej metody lub poddane ubojowi poprzez uszkodzenie tkanki ośrodkowego układu nerwowego za pomocą wydłużonego narzędzia w kształcie pręta wprowadzonego do jamy czaszki;]		
( <sup>2</sup> ) albo	[produkt nie zawiera i nie został otrzymany z materiału bydłowego, owczego ani koziego innego niż materiał pochodzący od zwierząt, które urodziły się, były nieprzerwanie hodowane i zostały poddane ubojowi w państwie lub regionie sklasyfikowanym zgodnie z art. 5 ust. 2 rozporządzenia (WE) nr 999/2001 jako państwo lub region o znikomym ryzyku występowania BSE;]		
II.4.	ponadto w odniesieniu do TSE:		
( <sup>2</sup> )	[w przypadku produktów ubocznych pochodzenia zwierzęcego przeznaczonych do skarmiania przeżuwaczy i zawierających mleko lub przetwory mleczne pochodzące od owiec lub kóz, owce i kozy, z których produkty te zostały otrzymane, były od urodzenia lub przez ostatnie trzy lata nieprzerwanie trzymane w gospodarstwie nieobjętym urzędowym ograniczeniem przemieszczania ze względu na podejrzenie TSE, które to gospodarstwo przez ostatnie trzy lata spełniało następujące wymogi:		
	(i) było poddawane regularnym urzędowym kontrolom weterynaryjnym;		
	(ii) nie stwierdzono w nim przypadku trzęsawki klasycznej zgodnie z definicją w załączniku I pkt 2 lit. g) do rozporządzenia (WE) nr 999/2001 lub, w następstwie potwierdzenia przypadku trzęsawki klasycznej:		
	— wszystkie zwierzęta, u których potwierdzono trzęsawkę klasyczną, zostały uśmiercone i zniszczone oraz		
	— wszystkie kozy i owce w gospodarstwie zostały uśmiercone i zniszczone, z wyjątkiem tryków hodowlanych posiadających genotyp ARR/ARR i owiec hodowlanych posiadających co najmniej jeden allel ARR i nieposiadających żadnego allelu VRQ;		
	(iii) owce i kozy, z wyjątkiem owiec posiadających genotyp białka prionowego ARR/ARR, są wprowadzane do gospodarstwa tylko wówczas, jeżeli pochodzą z gospodarstwa spełniającego wymagania określone w ppkt (i) i (ii).]		
( <sup>2</sup> ) albo	[w przypadku produktów ubocznych pochodzenia zwierzęcego przeznaczonych do skarmiania przeżuwaczy i zawierających mleko lub przetwory mleczne pochodzące od owiec lub kóz i przeznaczonych do państw członkowskich wymienionych w załączniku do rozporządzenia Komisji (WE) nr 546/2006 ( <sup>8</sup> ), owce i kozy, z których produkty te zostały otrzymane, były od urodzenia lub przez ostatnie siedem lat nieprzerwanie trzymane w gospodarstwie nieobjętym urzędowym ograniczeniem przemieszczania ze względu na podejrzenie TSE, które to gospodarstwo przez ostatnie siedem lat spełniało następujące wymogi:		
	(i) było poddawane regularnym urzędowym kontrolom weterynaryjnym;		
	(ii) nie stwierdzono w nim przypadku trzęsawki klasycznej zgodnie z definicją w załączniku I pkt 2 lit. g) do rozporządzenia (WE) nr 999/2001 lub, w następstwie potwierdzenia przypadku trzęsawki klasycznej:		
	— wszystkie zwierzęta, u których potwierdzono trzęsawkę klasyczną, zostały uśmiercone i zniszczone oraz		
	— wszystkie kozy i owce w gospodarstwie zostały uśmiercone i zniszczone, z wyjątkiem tryków hodowlanych posiadających genotyp ARR/ARR i owiec hodowlanych posiadających co najmniej jeden allel ARR i nieposiadających żadnego allelu VRQ;		
	(iii) owce i kozy, z wyjątkiem owiec posiadających genotyp białka prionowego ARR/ARR, są wprowadzane do gospodarstwa tylko wówczas, jeżeli pochodzą z gospodarstwa spełniającego wymagania określone w ppkt (i) i (ii).]		

PAŃSTWO		Produkty uboczne pochodzenia zwierzęcego przeznaczone do produkcji karmy dla zwierząt domowych	
II.	Informacje dot. zdrowia	II.a. Numer referencyjny świadectwa	II.b.
<p><i>Uwagi</i></p> <p><b>Część I:</b></p> <p>— Rubryka I.6: osoba odpowiedzialna za przesyłkę w Unii Europejskiej: wypełnić jedynie w przypadku świadectwa dla przesyłki tranzytowej; można wypełnić w przypadku świadectwa dla przesyłki importowanej.</p> <p>— Rubryka I.12: miejsce przeznaczenia: wypełnić jedynie w przypadku świadectwa dla przesyłki tranzytowej. Produkty przewożone tranzytem mogą być przechowywane jedynie w wolnych obszarach celnych, składach wolnocłowych i składach celnych.</p> <p>— Rubryka I.15: numer rejestracyjny (wagony kolejowe lub kontener i samochody ciężarowe), numer lotu (samolot) albo nazwa (statek); podać informację w przypadku rozładunku i ponownego załadunku.</p> <p>— Rubryka I.19: użyć właściwego kodu HS: 05.11.91 albo 05.11.99.</p> <p>— Rubryka I.23: w przypadku kontenerów masowych podać numer kontenera oraz numer plomby (jeżeli dotyczy).</p> <p>— Rubryka I.25: użycie techniczne: użycie do celów innych niż spożycie przez zwierzęta.</p> <p>— Rubryki I.26 i I.27: wypełnić zależnie od tego, czy jest to świadectwo tranzytowe, czy przywozowe.</p> <p>— Rubryka I.28: zakład produkcyjny: podać weterynaryjny numer kontrolny zatwierdzonego zakładu.</p> <p><b>Część II:</b></p> <p>(<sup>1a</sup>) Dz.U. L 300 z 14.11.2009, s. 1.</p> <p>(<sup>1b</sup>) Dz.U. L 54 z 26.2.2011, s. 1.</p> <p>(<sup>1c</sup>) Nazwa i kod ISO państwa wywozu określony w:</p> <ul style="list-style-type: none"> <li>— załączniku II część 1 do rozporządzenia (UE) nr 206/2010;</li> <li>— załączniku do rozporządzenia (WE) nr 798/2008; oraz</li> <li>— załączniku do rozporządzenia (WE) nr 119/2009.</li> </ul> <p>Ponadto należy podać kod ISO podziału regionalnego z tego załącznika (gdy ma to zastosowanie dla gatunków podatnych na dane choroby).</p> <p>(<sup>1d</sup>) Jedynie dla państw, z których dopuszczony jest przywóz do Unii Europejskiej mięsa zwierząt dzikich tego samego gatunku przeznaczonego do spożycia przez ludzi.</p> <p>(<sup>2</sup>) Niepotrzebne skreślić.</p> <p>(<sup>3</sup>) Z wyłączeniem surowej krwi, surowego mleka, skór i skórek, kopyt i rogów, szczeciny i piór (zob. właściwe określone świadectwa stosowane w przywozie tych produktów).</p> <p>(<sup>4</sup>) W przypadku materiału od domowych przeżuwaczy pochodzących z terytorium państwa Ameryki Południowej lub Afryki Południowej lub jego części, z których dopuszczony jest przywóz do Unii Europejskiej jedynie dojrzałego i odkostnionego świeżego mięsa domowych przeżuwaczy przeznaczonego do spożycia przez ludzi, należy dostarczyć dodatkowe gwarancje. Dopuszczony jest także przywóz całych mięśni żwaczy bydła domowego, naciętych zgodnie z załącznikiem I sekcja IV rozdział I część B pkt 1 do rozporządzenia (WE) nr 854/2004 Parlamentu Europejskiego i Rady (Dz.U. L 139 z 30.4.2004, s.206).</p> <p>(<sup>5</sup>) Jedynie dla niektórych państw Ameryki Południowej.</p> <p>(<sup>6</sup>) Jedynie dla niektórych państw Ameryki Południowej i Afryki Południowej.</p> <p>(<sup>7</sup>) Dz.U. L 147 z 31.5.2001, s. 1.</p> <p>(<sup>8</sup>) Dz.U. L 94 z 1.4.2006, s. 28.</p>			

PAŃSTWO		Produkty uboczne pochodzenia zwierzęcego przeznaczone do produkcji karmy dla zwierząt domowych	
II. Informacje dot. zdrowia	II.a. Numer referencyjny świadectwa	II.b.	
— Podpis i pieczęć muszą być innego koloru niż kolor druku.			
— Uwaga dla osoby odpowiedzialnej za przesyłkę w Unii Europejskiej: niniejsze świadectwo służy jedynie celom weterynaryjnym i musi towarzyszyć przesyłce do momentu przybycia do punktu kontroli granicznej.			
Urzędowy lekarz weterynarii lub urzędowy inspektor			
Imię i nazwisko (wielkimi literami):		Kwalifikacje i tytuł:	
Data:		Podpis:"	
Pieczęć:			

(3) rozdział 8 otrzymuje brzmienie:

## „ROZDZIAŁ 8

## Świadectwo zdrowia

Dla produktów ubocznych pochodzenia zwierzęcego do stosowania poza łańcuchem paszowym lub w charakterze próbek handlowych <sup>(2)</sup>, na potrzeby wysyłki do Unii Europejskiej lub przewozu tranzytowego przez jej terytorium <sup>(2)</sup>

## PAŃSTWO

## Świadectwo weterynaryjne dla UE

Część I: Dane przesyłki	I.1. Nadawca Nazwa Adres  Tel.		I.2. Numer referencyjny świadectwa		I.2.a.			
			I.3. Właściwy organ centralny					
			I.4. Właściwy organ lokalny					
	I.5. Odbiorca Nazwa Adres  Kod pocztowy Tel.		I.6. Osoba odpowiedzialna za przesyłkę w UE Imię i nazwisko Adres  Kod pocztowy Tel.					
	I.7. Państwo pochodzenia	Kod ISO	I.8. Region pochodzenia	Kod	I.9. Państwo przeznaczenia	Kod ISO	I.10. Region przeznaczenia	Kod
	I.11. Miejsce pochodzenia  Nazwa Adres  Numer zatwierdzenia  Nazwa Adres  Numer zatwierdzenia  Nazwa Adres  Numer zatwierdzenia		I.12. Miejsce przeznaczenia  Nazwa Adres  Kod pocztowy  Skład celny <input type="checkbox"/> Numer zatwierdzenia					
	I.13. Miejsce załadunku		I.14. Data wyjazdu					
	I.15. Środki transportu  Samolot <input type="checkbox"/> Statek <input type="checkbox"/> Kolej <input type="checkbox"/> Samochód <input type="checkbox"/> Inne <input type="checkbox"/> Oznakowanie Dokumenty towarzyszące		I.16. Punkt kontroli granicznej na granicy UE		I.17.			
	I.18. Opis towaru		I.19. Kod towaru (kod HS)					
					I.20. Ilość			
I.21. Temperatura produktu Otoczenia <input type="checkbox"/> Schłodzony <input type="checkbox"/> Zamrożony <input type="checkbox"/>		I.22. Liczba opakowań						
I.23. Nr plomby/kontenera		I.24. Rodzaj opakowań						
I.25. Cel certyfikacji towarów: Użycie techniczne <input type="checkbox"/>								
I.26. Tranzyt przez UE do państwa trzeciego <input type="checkbox"/> Państwo trzecie      Kod ISO		I.27. Przywóz lub dopuszczenie na terytorium UE <input type="checkbox"/>						
I.28. Oznakowanie towaru  Gatunek (nazwa systematyczna)      Rodzaj towaru      Numer zatwierdzenia zakładu      Liczba opakowań      Waga netto      Numer partii Zakład produkcyjny								

PAŃSTWO		Produkty uboczne pochodzenia zwierzęcego do stosowania poza łańcuchem paszowym lub w charakterze próbek handlowych <sup>(2)</sup>		
		II.a. Numer referencyjny świą- dectwa	II.b.	
Część II: Zaświadczenie	II. Informacje dot. zdrowia	Ja, niżej podpisany urzędowy lekarz weterynarii, oświadczam, że przeczytałem i zrozumiałem rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 1069/2009 <sup>(1a)</sup> i rozporządzenie Komisji (UE) nr 142/2011 <sup>(1b)</sup> , w szczególności jego załącznik XIV rozdział II, i zaświadczam, że produkty uboczne pochodzenia zwierzęcego opisane powyżej:		
	<sup>(2)</sup> II.1.	stanowią próbki handlowe, które składają się z produktów ubocznych pochodzenia zwierzęcego przeznaczonych do celów określonych badań lub analiz, określone w definicji 39 w załączniku I do rozporządzenia Komisji (UE) nr 142/2011, i zostały opatrzone etykietą „PRÓBKA HANDLOWA NIEPRZEZNACZONA DO SPOŻYCIA PRZEZ LUDZI”; lub		
	<sup>(2)</sup> II.2.	spełniają poniższe wymagania dotyczące zdrowia zwierząt;		
	II.2.1.	zostały		
	<sup>(2)</sup>	[a]	uzyskane z materiałów przywożonych z państwa trzeciego, jego terytorium lub części: ..... <sup>(3)</sup> , z którego dozwolony jest wywóz do UE świeżego mięsa danych gatunków;]	
	<sup>(2)</sup> lub	[b]	uzyskane w państwie wywozu, na jego terytorium lub części: ..... <sup>(3)</sup> ze zwierząt, które: albo (i) przebywały na tym terytorium lub w regionie kwalifikującym się do wywozu do UE świeżego mięsa danych gatunków od urodzenia lub przez co najmniej trzy miesiące przed ubojem; albo (ii) zostały uśmiercone na wolności na tym terytorium <sup>(4)</sup> ;	
	<sup>(2)</sup> lub	[c]	zostały otrzymane z jaj, mleka, gryzoni, zajęczaków, zwierząt wodnych lub bezkręgowców lądowych lub wodnych;]	
	II.2.2.	<sup>(2)</sup>	w przypadku materiałów innych niż otrzymane z jaj, mleka, gryzoni, zajęczaków, zwierząt wodnych lub bezkręgowców lądowych lub wodnych, zostały uzyskane ze zwierząt:	
	<sup>(2)</sup>	[a]	pochodzących z gospodarstw: (i) gdzie w odniesieniu do następujących chorób, na które dane zwierzęta są podatne, nie wystąpiły przypadki/ogniska księgosuszu, choroby pęcherzykowej świń, rzekomego pomoru drobiu ani wysoce zjadliwej grypy ptaków – w ciągu poprzedzających 30 dni, ani klasycznego czy afrykańskiego pomoru świń – w ciągu poprzedzających 40 dni, a także nie odnotowano przypadków/ognisk tych chorób w gospodarstwach położonych w ich sąsiedztwie w promieniu do 10 km w ciągu poprzedzających 30 dni; oraz (ii) gdzie nie wystąpiły przypadki/ogniska pryszczycy w ciągu poprzedzających 60 dni, a także nie odnotowano przypadku/ogniska tej choroby w gospodarstwach położonych w ich sąsiedztwie w promieniu do 25 km w ciągu poprzedzających 30 dni; oraz	
	<sup>(2)</sup> albo	[a]	schwytych i uśmierconych na wolności na obszarze: (i) na którym w promieniu 25 km nie odnotowano żadnego przypadku/ogniska żadnej z następujących chorób, na które są podatne te zwierzęta: pryszczycy, księgosusz, rzekomy pomór drobiu ani wysoce zjadliwa grypa ptaków — w ciągu poprzedzających 30 dni, ani klasyczny bądź afrykański pomór świń — w ciągu poprzedzających 40 dni; oraz (ii) położonym w odległości większej niż 20 km od granic oddzielających to terytorium od innego terytorium państwa bądź jego części, z których przywóz tego materiału do Unii Europejskiej nie jest obecnie dozwolony; oraz	
	b)	które po uśmierceniu zostały w ciągu 12 godzin przewiezione w celu schłodzenia do punktu odbioru, a zaraz po tym do zakładu przetwórstwa dzicyzny, albo bezpośrednio do zakładu przetwórstwa dzicyzny;]		

PAŃSTWO		Produkty uboczne pochodzenia zwierzęcego do stosowania poza łańcuchem paszowym lub w charakterze próbek handlowych <sup>(2)</sup>	
II.	Informacje dot. zdrowia	II.a. Numer referencyjny świa- dectwa	II.b.
II.2.3.	<sup>(2)</sup> w przypadku materiału innego niż materiał otrzymany ze schwytych na wolności ryb lub bezkręgowców zostały uzyskane w zakładzie, wokół którego w promieniu 10 km nie odnotowano żadnego przypadku/ogniska chorób wskazanych w pkt II.2.2, na które dane zwierzęta są podatne — w ciągu poprzedzających 30 dni lub, w przypadku wystąpienia choroby, zezwolono na przygotowanie surowca do wywozu do Unii Europejskiej dopiero po usunięciu całego mięsa oraz całkowitym oczyszczeniu i odkażeniu zakładu pod kontrolą urzędowego lekarza weterynarii;		
II.2.4.	podczas uzyskiwania i przygotowywania nie miały styczności z innym materiałem niespełniającym wymaganych warunków podanych powyżej oraz obchodzono się z nimi w taki sposób, aby uniknąć zanieczyszczenia czynnikami chorobotwórczymi;		
II.2.5.	zostały zapakowane w nowe, szczelne opakowania lub w opakowania, które zostały oczyszczone i odkażone przed użyciem, oraz, w przypadku przesyłek wysłanych inaczej niż poprzez paczki pocztowe, w kontenery zaplombowane urzędowo pod nadzorem właściwych organów, opatrzone etykietą z informacją „PRODUKTY UBOCZNE POCHODZENIA ZWIERZĘCEGO PRZEZNACZONE WYŁĄCZNIE DO WYROBU PRODUKTÓW POCHODNYCH STOSOWANYCH POZA ŁAŃCUCHEM PASZOWYM” oraz nazwą i adresem zakładu będącego miejscem przeznaczenia w UE;		
II.2.6.	składają się wyłącznie z następujących produktów ubocznych pochodzenia zwierzęcego:		
<sup>(2)</sup>	[- tusze i części tusz zwierząt poddanych ubojowi lub, w przypadku zwierząt łownych, całe uśmiercone zwierzęta lub ich części, które nadają się do spożycia przez ludzi zgodnie z przepisami unijnymi, lecz nie są przeznaczone do spożycia przez ludzi z powodów handlowych;]		
<sup>(2) lub</sup>	[- tusze i następujące części pochodzące albo ze zwierząt, które zostały poddane ubojowi w rzeźni i zostały uznane za nadające się do uboju w celu spożycia przez ludzi w następstwie kontroli przedubojowej, albo całe zwierzęta i ich następujące części pochodzące ze zwierząt łownych uśmierconych z przeznaczeniem do spożycia przez ludzi zgodnie z przepisami unijnymi:  (i) tusze lub całe zwierzęta i ich części odrzucone jako nienadające się do spożycia przez ludzi zgodnie z przepisami unijnymi, lecz które nie wykazywały żadnych objawów choroby przenoszonej na ludzi lub zwierzęta;  (ii) głowy drobiowe;  (iii) skóry i skórki, łącznie ze skrawkami i obrzynkami, rogi i stopy, łącznie z paliczkami oraz kośćmi nadgarstka i śródreża i kośćmi stopy i śródstopia;  (iv) szczecina świńska;  (v) pióra;]		
<sup>(2) lub</sup>	[- produkty uboczne pochodzenia zwierzęcego z drobiu i zajęczaków poddanych ubojowi w gospodarstwie, zgodnie z art. 1 ust. 3 lit. d) rozporządzenia (WE) nr 853/2004, które nie wykazywały żadnych objawów choroby przenoszonej na ludzi lub zwierzęta;]		
<sup>(2) lub</sup>	[- krew zwierząt, które nie wykazywały żadnych objawów choroby przenoszonej przez krew na ludzi lub zwierzęta, uzyskana ze zwierząt innych niż przeżuwacze, które zostały poddane ubojowi w rzeźni, po uznaniu ich za nadające się do uboju z przeznaczeniem do spożycia przez ludzi w następstwie kontroli przedubojowej zgodnie z przepisami unijnymi;]		
<sup>(2) lub</sup>	[- produkty uboczne pochodzenia zwierzęcego powstałe podczas wytwarzania produktów przeznaczonych do spożycia przez ludzi, w tym odtłuszczone kości, skwarki i osad z centrifug lub separatorów otrzymany w procesie przetwarzania mleka;]		
<sup>(2) lub</sup>	[- produkty pochodzenia zwierzęcego lub środki spożywcze zawierające produkty pochodzenia zwierzęcego, które nie są już przeznaczone do spożycia przez ludzi z powodów handlowych lub w wyniku problemów powstałych podczas produkcji lub wad w pakowaniu lub innych wad, które nie stanowią żadnego zagrożenia dla zdrowia publicznego lub zdrowia zwierząt;]		
<sup>(2) lub</sup>	[- karma dla zwierząt domowych oraz pasze pochodzenia zwierzęcego lub pasze zawierające produkty uboczne pochodzenia zwierzęcego lub produkty pochodne, które nie nadają się już do skarmiania z powodów handlowych lub w wyniku problemów powstałych podczas produkcji lub wad w pakowaniu lub innych wad, które nie stanowią żadnego zagrożenia dla zdrowia publicznego lub zdrowia zwierząt;]		
<sup>(2) lub</sup>	[- krew, łożysko, wełna, pióra, sierść, rogi, ścinki z kopyt i surowe mleko pochodzące od żywych zwierząt, które nie wykazywały objawów żadnej choroby przenoszonej przez ten produkt na ludzi lub zwierzęta;]		
<sup>(2) lub</sup>	[- zwierzęta wodne i części takich zwierząt, z wyjątkiem ssaków morskich, które nie wykazywały żadnych objawów chorób przenoszonych na ludzi lub zwierzęta;]		
<sup>(2) lub</sup>	[- produkty uboczne ze zwierząt wodnych pochodzące z przedsiębiorstw lub zakładów wytwarzających produkty przeznaczone do spożycia przez ludzi;]		

PAŃSTWO		Produkty uboczne pochodzenia zwierzęcego do stosowania poza łańcuchem paszowym lub w charakterze próbek handlowych <sup>(2)</sup>	
II.	Informacje dot. zdrowia	II.a. Numer referencyjny świa- dectwa	II.b.
	<p><sup>(2)</sup> lub [- następujący materiał pochodzący ze zwierząt, które nie wykazywały żadnych objawów choroby przenoszonej przez ten materiał na ludzi lub zwierzęta:</p> <p>(i) muszle i skorupy skorupiaków i małż z tkanką miękką lub mięsem;</p> <p>(ii) następujące materiały pochodzące ze zwierząt lądowych:</p> <p>— produkty uboczne z wylęgarni,</p> <p>— jaja;</p> <p>— jajeczne produkty uboczne, w tym skorupy jaj;</p> <p>(iii) jednodniowe kurczęta uśmiercone w celach handlowych;]</p>		
	<sup>(2)</sup> lub [- produkty uboczne pochodzenia zwierzęcego z bezkręgowców wodnych lub lądowych, innych niż gatunki chorobotwórcze dla ludzi lub zwierząt;]		
	<sup>(2)</sup> lub [- zwierzęta należące do rzędów gryzoni i zajęczaków oraz ich części, z wyjątkiem materiału kategorii 1, o którym mowa w art. 8 lit. a) ppkt (iii), (iv) i (v) rozporządzenia (WE) nr 1069/2009, oraz materiału kategorii 2, o którym mowa w art. 9 lit. a) do g) tego rozporządzenia;]		
	<sup>(2)</sup> lub [- futro pochodzące od martwych zwierząt, które nie wykazywały klinicznych objawów żadnej choroby przenoszonej przez ten produkt na ludzi i zwierzęta;]		
II.2.7.	zostały poddane głębokiemu zamrożeniu w zakładzie pochodzenia lub zostały zakonserwowane zgodnie z przepisami unijnymi w taki sposób, że nie ulegną zepsuciu od chwili wysyłki do momentu dostarczenia do zakładu przeznaczenia.		
<sup>(2)</sup> <sup>(5)</sup> [II.2.8.	<b>Wymagania szczegółowe</b>		
<sup>(2)</sup> <sup>(6)</sup> II.2.8.1.	Produkty uboczne w niniejszej przesyłce pochodzą ze zwierząt uzyskanych na terytorium wymienionym w pkt II.2.1, gdzie przeprowadzane są regularnie pod kontrolą urzędową programy szczepień przeciw pryszczycy dla bydła domowego.		
<sup>(2)</sup> <sup>(7)</sup> II.2.8.2.	Produkty uboczne w niniejszej przesyłce składają się z produktów ubocznych pochodzenia zwierzęcego otrzymanych z podrobów lub odkostnionego mięsa.]		
II.2.9.	<p><sup>(2)</sup> [produkt nie zawiera ani nie został otrzymany z materiału szczególnego ryzyka, o którym mowa w załączniku V do rozporządzenia (WE) nr 999/2001 Parlamentu Europejskiego i Rady <sup>(8)</sup>, ani z mechanicznie odkostnionego mięsa bydła, owiec lub kóz, a zwierzęta, z których otrzymano ten produkt, nie zostały poddane ubojowi po ogłuszeniu poprzez wstrzyknięcie gazu do jamy czaszki ani uśmiercone z zastosowaniem tej samej metody lub poddane ubojowi poprzez uszkodzenie tkanki ośrodkowego układu nerwowego za pomocą wydłużonego narzędzia w kształcie pręta wprowadzonego do jamy czaszki;]</p> <p><sup>(2)</sup> albo [produkt nie zawiera ani nie został otrzymany z materiału bydłowego, owczego ani koziego innego niż materiał pochodzący od zwierząt, które urodziły się, były nieprzerwanie hodowane i zostały poddane ubojowi w państwie lub regionie sklasyfikowanym zgodnie z art. 5 ust. 2 rozporządzenia (WE) nr 999/2001 jako państwo lub region o znikomym ryzyku występowania BSE;]</p>		
II.2.10.	ponadto w odniesieniu do TSE:		
	<p><sup>(2)</sup> [w przypadku produktów ubocznych pochodzenia zwierzęcego przeznaczonych do skarmiania przeżuwaczy i zawierających mleko lub przetwory mleczne pochodzące od owiec lub kóz, owce i kozy, z których produkty te zostały otrzymane, były od urodzenia lub przez ostatnie trzy lata nieprzerwanie trzymane w gospodarstwie nieobjętym urzędowym ograniczeniem przemieszczania ze względu na podejrzenie TSE, które to gospodarstwo przez ostatnie trzy lata spełniało następujące wymogi:</p> <p>(i) było poddawane regularnym urzędowym kontrolom weterynaryjnym;</p> <p>(ii) nie stwierdzono w nim przypadku trzęsawki klasycznej zgodnie z definicją w załączniku I pkt 2 lit. g) do rozporządzenia (WE) nr 999/2001 lub, w następstwie potwierdzenia przypadku trzęsawki klasycznej:</p> <p>— wszystkie zwierzęta, u których potwierdzono trzęsawkę klasyczną, zostały uśmiercone i zniszczone oraz</p> <p>— wszystkie kozy i owce w gospodarstwie zostały uśmiercone i zniszczone, z wyjątkiem tryków hodowlanych posiadających genotyp ARR/ARR i owiec hodowlanych posiadających co najmniej jeden allel ARR i nieposiadających żadnego allelu VRQ;</p> <p>(iii) owce i kozy, z wyjątkiem owiec posiadających genotyp białka prionowego ARR/ARR, są wprowadzane do gospodarstwa tylko wówczas, jeżeli pochodzą z gospodarstwa spełniającego wymagania określone w ppkt (i) i (ii).]</p>		



PAŃSTWO		Produkty uboczne pochodzenia zwierzęcego do stosowania poza łańcuchem paszowym lub w charakterze próbek handlowych <sup>(2)</sup>	
II.	Informacje dot. zdrowia	II.a. Numer referencyjny świa- dectwa	II.b.
	<p><sup>(2)</sup> albo [w przypadku produktów ubocznych pochodzenia zwierzęcego przeznaczonych do skarmiania przeżuwaczy i zawierających mleko lub przetwory mleczne pochodzące od owiec lub kóz i przeznaczonych do państw członkowskich wymienionych w załączniku do rozporządzenia Komisji (WE) nr 546/2006 <sup>(9)</sup>, owce i kozy, z których produkty te zostały otrzymane, były od urodzenia lub przez ostatnie siedem lat nieprzerwanie trzymane w gospodarstwie nieobjętym urzędowym ograniczeniem przemieszczania ze względu na podejrzenie TSE, które to gospodarstwo przez ostatnie siedem lat spełniało następujące wymogi:</p> <p>(i) było poddawane regularnym urzędowym kontrolom weterynaryjnym;</p> <p>(ii) nie stwierdzono w nim przypadku trzęsawki klasycznej zgodnie z definicją w załączniku I pkt 2 lit. g) do rozporządzenia (WE) nr 999/2001 lub, w następstwie potwierdzenia przypadku trzęsawki klasycznej:</p> <ul style="list-style-type: none"> <li>— wszystkie zwierzęta, u których potwierdzono trzęsawkę klasyczną, zostały uśmiercone i zniszczone oraz</li> <li>— wszystkie kozy i owce w gospodarstwie zostały uśmiercone i zniszczone, z wyjątkiem tryków hodowlanych posiadających genotyp ARR/ARR i owiec hodowlanych posiadających co najmniej jeden allel ARR i nieposiadających żadnego allelu VRQ;</li> </ul> <p>(iii) owce i kozy, z wyjątkiem owiec posiadających genotyp białka prionowego ARR/ARR, są wprowadzane do gospodarstwa tylko wówczas, jeżeli pochodzą z gospodarstwa spełniającego wymagania określone w ppkt (i) i (ii).]</p>		
	<p><i>Uwagi</i></p> <p><b>Część I:</b></p> <ul style="list-style-type: none"> <li>— Rubryka I.6: osoba odpowiedzialna za przesyłkę w Unii Europejskiej: wypełnić jedynie w przypadku świadectwa dla przesyłki tranzytowej; można wypełnić w przypadku świadectwa dla przesyłki importowanej.</li> <li>— Rubryka I.11: w przypadku przesyłek przeznaczonych do celów określonych badań lub analiz technologicznych: podać wyłącznie nazwę i adres zakładu.</li> <li>— Rubryki I.11 i I.12: numer zatwierdzenia: numer rejestracyjny przedsiębiorstwa lub zakładu, który został wydany przez właściwe organy.</li> <li>— Rubryka I.12: miejsce przeznaczenia: wypełnić: <ul style="list-style-type: none"> <li>— produkty służące do wyrobu produktów pochodnych stosowanych poza łańcuchem paszowym: jedynie w przypadku świadectwa dla przesyłki tranzytowej. Produkty przewożone tranzytem mogą być przechowywane jedynie w wolnych obszarach celnych, składach wolnocelowych i składach celnych.</li> <li>— produkty przeznaczone do celów określonych badań lub analiz technologicznych: zakład w UE wskazany w zezwoleniu właściwych organów, w stosownych przypadkach.</li> </ul> </li> <li>— Rubryka I.15: podać numer rejestracyjny (wagony kolejowe lub kontener i samochody ciężarowe), numer lotu (samolot) albo nazwę (statek). W przypadku rozładunku i ponownego załadunku nadawca zgłasza ten fakt w punkcie kontroli granicznej, w którym następuje przekroczenie granicy UE.</li> <li>— Rubryka I.19: użyć właściwego kodu systemu zharmonizowanego (HS) w ramach następujących pozycji: 05.11.91, 05.11.99 albo 30.01.</li> <li>— Rubryka I.23: w przypadku kontenerów masowych podać numer kontenera oraz numer plomby (jeżeli dotyczy).</li> <li>— Rubryka I.25: użycie techniczne: użycie do celów innych niż spożycie przez zwierzęta.</li> <li>— Rubryka I.25: do celów świadectwa „użycie techniczne” obejmuje użycie w charakterze próbki handlowej.</li> <li>— Rubryki I.26 i I.27: za wyjątkiem próbek handlowych, które nie są przewożone tranzytem, wypełnić zależnie od tego, czy jest to świadectwo tranzytowe, czy przywozowe.</li> <li>— Rubryka I.28: <ul style="list-style-type: none"> <li>— produkty służące do wyrobu produktów pochodnych stosowanych poza łańcuchem paszowym: zakład produkcyjny: podać weterynaryjny numer kontrolny zatwierdzonego zakładu;</li> <li>— produkty przeznaczone do celów określonych badań lub analiz technologicznych: zakład w UE wskazany w zezwoleniu właściwych organów, w stosownych przypadkach.</li> </ul> </li> <li>— Gatunek: wybrać spośród następujących: ptaki, przeżuwacze, ssaki inne niż przeżuwacze, ryby, mięczaki, skorupiaki, bezkręgowce.</li> </ul>		

PAŃSTWO		Produkty uboczne pochodzenia zwierzęcego do stosowania poza łańcuchem paszowym lub w charakterze próbek handlowych <sup>(2)</sup>	
II. Informacje dot. zdrowia	II.a. Numer referencyjny świa- dectwa	świa-	II.b.
<b>Część II</b>			
(1 <sup>a</sup> ) Dz.U. L 300 z 14.11.2009, s. 1.			
(1 <sup>b</sup> ) Dz.U. L 54 z 26.2.2011, s. 1.			
(2) Niepotrzebne skreślić.			
(3) Nazwa i kod ISO państwa wywozu określony w:			
— załączniku II część 1 do rozporządzenia (UE) nr 206/2010;			
— załączniku do rozporządzenia (WE) nr 798/2008; oraz			
— załączniku do rozporządzenia (WE) nr 119/2009.			
Ponadto należy podać kod ISO jego terytoriów i części, o których mowa w rozporządzeniach wymienionych w niniejszym przypisie (gdy ma to zastosowanie dla gatunków podatnych na dane choroby).			
(4) Jedynie dla państw, z których dopuszczony jest przywóz do Unii Europejskiej mięsa zwierząt dzikich tego samego gatunku przeznaczonego do spożycia przez ludzi.			
(5) W przypadku materiału od domowych przeżuwaczy pochodzących z terytorium państwa Ameryki Południowej lub Afryki Południowej lub jego części, z których dopuszczony jest przywóz do Unii Europejskiej jedynie dojrzałego i odkostnionego świeżego mięsa domowych przeżuwaczy przeznaczonego do spożycia przez ludzi, należy dostarczyć dodatkowe gwarancje. Dopuszczony jest także przywóz całych mięśni z waczy bydła domowego, naciętych zgodnie z załącznikiem I sekcja IV rozdział I część B pkt 1 do rozporządzenia (WE) nr 854/2004 Parlamentu Europejskiego i Rady.			
(6) Jedynie dla niektórych państw Ameryki Południowej.			
(7) Jedynie dla niektórych państw Ameryki Południowej i Afryki Południowej.			
(8) Dz.U. L 147 z 31.5.2001, s. 1.			
(9) Dz.U. L 94 z 1.4.2006, s. 28.			
— Podpis i pieczęć muszą być innego koloru niż kolor druku.			
— Uwaga dla osoby odpowiedzialnej za przesyłkę w Unii Europejskiej: niniejsze świadectwo służy jedynie celom weterynaryjnym i musi towarzyszyć przesyłce do momentu przybycia do punktu kontroli granicznej.			
Urzędowy lekarz weterynarii lub urzędowy inspektor			
Imię i nazwisko (wielkimi literami):		Kwalifikacje i tytuł:	
Data:		Podpis:"	
Pieczęć:			

**ROZPORZĄDZENIE KOMISJI (UE) NR 718/2013****z dnia 25 lipca 2013 r.****zmieniające rozporządzenie (WE) nr 608/2004 dotyczące etykietowania żywności oraz składników żywności z dodatkiem fitosteroli, estrów fitosteroli, fitostanoli i/lub estrów fitostanoli****(Tekst mający znaczenie dla EOG)**

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając dyrektywę 2000/13/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 20 marca 2000 r. w sprawie zbliżenia ustawodawstw państw członkowskich w zakresie etykietowania, prezentacji i reklamy środków spożywczych<sup>(1)</sup>, w szczególności jej art. 4 ust. 3,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Na podstawie opinii Komitetu Naukowego ds. Żywności z dnia 26 września 2002 r.<sup>(2)</sup> oraz w celu zadbania o to, by konsumenci otrzymywali stosowne informacje przy zakupie żywności i składników żywności z dodatkiem fitosteroli, estrów fitosteroli, fitostanoli i estrów fitostanoli, rozporządzenie Komisji (WE) nr 608/2004 z dnia 31 marca 2004 r. dotyczące etykietowania żywności oraz składników żywności z dodatkiem fitosteroli, estrów fitosteroli, fitostanoli i/lub estrów fitostanoli<sup>(3)</sup> ustanawia obowiązkowe dane szczegółowe oprócz danych szczegółowych wymienionych w art. 3 dyrektywy 2000/13/WE w sprawie etykietowania takiej żywności.
- (2) Rozporządzenie (WE) nr 608/2004 stanowi, że etykietowanie żywności oraz składników żywności zawiera, między innymi, oświadczenie, że produkt przeznaczony jest wyłącznie dla ludzi, którzy chcą obniżyć swój poziom cholesterolu we krwi. To obowiązkowe oświadczenie ma na celu zagwarantowanie, że produkt dotrze do określonej grupy docelowej, zapobiegając tym samym niepotrzebnemu spożyciu przez grupy niedocelowe.
- (3) Dobrowolne zamieszczanie oświadczeń żywieniowych lub zdrowotnych na etykietach żywności jest regulowane rozporządzeniem (WE) nr 1924/2006 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 20 grudnia 2006 r. w sprawie

oświadczeń żywieniowych i zdrowotnych dotyczących żywności<sup>(4)</sup>. Rozporządzeniem Komisji (WE) nr 983/2009 z dnia 21 października 2009 r. w sprawie udzielania i odmowy udzielenia zezwoleń na oświadczenia zdrowotne dotyczące żywności i odnoszące się do zmniejszenia ryzyka choroby oraz do rozwoju i zdrowia dzieci<sup>(5)</sup>, rozporządzeniem Komisji (UE) nr 384/2010 z dnia 5 maja 2010 r. w sprawie udzielania i odmowy udzielenia zezwoleń na niektóre oświadczenia zdrowotne dotyczące żywności i odnoszące się do zmniejszenia ryzyka choroby oraz do rozwoju i zdrowia dzieci<sup>(6)</sup> oraz rozporządzeniem Komisji (UE) nr 432/2012 z dnia 16 maja 2012 r. ustanawiającym wykaz dopuszczonych oświadczeń zdrowotnych dotyczących żywności, innych niż oświadczenia odnoszące się do zmniejszenia ryzyka choroby oraz rozwoju i zdrowia dzieci<sup>(7)</sup> odpowiednio udzielono zezwoleń na oświadczenia zdrowotne odnoszące się do zmniejszenia i utrzymania prawidłowego poziomu cholesterolu we krwi w odniesieniu do żywności zawierającej sterole roślinne i stanole roślinne, z zastrzeżeniem pewnych warunków stosowania.

- (4) Rozporządzeniem Komisji (WE) nr 983/2009 udzielono zezwolenia, pod pewnymi warunkami stosowania, na następujące oświadczenia zdrowotne: „Udowodniono, że sterole roślinne obniżają/zmniejszają poziom cholesterolu we krwi. Wysoki poziom cholesterolu jest czynnikiem ryzyka rozwoju choroby wieńcowej serca” oraz „Udowodniono, że estry stanoli roślinnych obniżają/zmniejszają poziom cholesterolu we krwi. Wysoki poziom cholesterolu jest czynnikiem ryzyka rozwoju choroby wieńcowej serca”.
- (5) Rozporządzeniem Komisji (UE) nr 384/2010 udzielono zezwolenia, pod pewnymi warunkami stosowania, na następujące oświadczenie zdrowotne: „Udowodniono, że sterole roślinne i estry stanoli roślinnych obniżają/redukują poziom cholesterolu we krwi. Wysoki poziom cholesterolu jest czynnikiem ryzyka rozwoju choroby wieńcowej serca”.
- (6) Rozporządzeniem Komisji (UE) nr 432/2012 udzielono zezwolenia, pod pewnymi warunkami stosowania, na następujące oświadczenie zdrowotne: „Sterole roślinne/stanole roślinne pomagają w utrzymaniu prawidłowego poziomu cholesterolu we krwi”.

<sup>(1)</sup> Dz.U. L 109 z 6.5.2000, s. 29.

<sup>(2)</sup> Opinia Komitetu Naukowego ds. Żywności pt. „General view on the long-term effects of the intake of elevated levels of phytosterols from multiple dietary sources” (Ogólne stanowisko wobec prawdopodobieństwa wystąpienia długoterminowych skutków spożycia podwyższonych ilości fitosteroli pochodzących z różnych źródeł żywieniowych).

<sup>(3)</sup> Dz.U. L 97 z 1.4.2004, s. 44.

<sup>(4)</sup> Dz.U. L 404 z 30.12.2006, s. 9.

<sup>(5)</sup> Dz.U. L 277 z 22.10.2009, s. 3.

<sup>(6)</sup> Dz.U. L 113 z 6.5.2010, s. 6.

<sup>(7)</sup> Dz.U. L 136 z 25.5.2012, s. 1.

- (7) Brzmienie oświadczeń zdrowotnych, na które udzielono zezwolenia, w połączeniu z obowiązkowym oświadczeniem dotyczącym grupy docelowej, określonym w rozporządzeniu (WE) nr 608/2004, może potencjalnie prowadzić do tego, że konsumenci, którzy nie muszą kontrolować swojego poziomu cholesterolu we krwi, zastosują dany produkt. W związku z tym, mając na względzie zapewnienie spójności informacji podawanych na etykietach żywności i składników żywności z dodatkiem fitosteroli, estrów fitosteroli, fitostanoli i/lub estrów fitostanoli, należy zmienić obowiązkowe oświadczenie określone w rozporządzeniu (WE) nr 608/2004, gwarantując jednocześnie, że jego brzmienie służy należycie celowi informowania, dla którego zostało pierwotnie wprowadzone.
- (8) Aby umożliwić podmiotom prowadzącym przedsiębiorstwo spożywcze dostosowywanie etykietowania ich produktów do nowych wymogów wprowadzonych na mocy niniejszego rozporządzenia, należy zapewnić odpowiedni okres przejściowy w odniesieniu do stosowania niniejszego rozporządzenia.
- (9) Środki przewidziane w niniejszym rozporządzeniu są zgodne z opinią Stałego Komitetu ds. Łańcucha Żywnościowego i Zdrowia Zwierząt i ani Parlament Europejski, ani Rada nie wyraziły wobec nich sprzeciwu,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

**Zmiana rozporządzenia (WE) nr 608/2004**

W art. 2 rozporządzenia (WE) nr 608/2004 pkt 3 otrzymuje brzmienie:

- „3. oświadczenie, że produkt nie jest przeznaczony dla ludzi, którzy nie muszą kontrolować swojego poziomu cholesterolu we krwi;”.

Artykuł 2

**Środki przejściowe**

Żywność oraz składniki żywności z dodatkiem fitosteroli, estrów fitosteroli, fitostanoli i/lub estrów fitostanoli wprowadzone do obrotu lub etykietowane przed dniem 15 lutego 2014 r., które nie spełniają wymogów niniejszego rozporządzenia, mogą być wprowadzane do obrotu do wyczerpania zapasów.

Artykuł 3

**Wejście w życie**

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie dwudziestego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 25 lipca 2013 r.

W imieniu Komisji  
José Manuel BARROSO  
Przewodniczący

**ROZPORZĄDZENIE WYKONAWCZE KOMISJI (UE) NR 719/2013****z dnia 25 lipca 2013 r.****ustanawiające standardowe wartości w przywozie dla ustalania ceny wejścia niektórych owoców i warzyw**

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając rozporządzenie Rady (WE) nr 1234/2007 z dnia 22 października 2007 r. ustanawiające wspólną organizację rynków rolnych oraz przepisy szczegółowe dotyczące niektórych produktów rolnych („rozporządzenie o jednolitej wspólnej organizacji rynku”) <sup>(1)</sup>,

uwzględniając rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) nr 543/2011 z dnia 7 czerwca 2011 r. ustanawiające szczegółowe zasady stosowania rozporządzenia Rady (WE) nr 1234/2007 w odniesieniu do sektorów owoców i warzyw oraz przetworzonych owoców i warzyw <sup>(2)</sup>, w szczególności jego art. 136 ust. 1,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Rozporządzenie wykonawcze (UE) nr 543/2011 przewiduje – zgodnie z wynikami wielostronnych negocjacji handlowych Rundy Urugwajskiej – kryteria, na których podstawie ustalania Komisja ustala standardowe wartości

dla przywozu z państw trzecich, w odniesieniu do produktów i okresów określonych w części A załącznika XVI do wspomnianego rozporządzenia.

- (2) Standardowa wartość w przywozie jest obliczana każdego dnia roboczego, zgodnie z art. 136 ust. 1 rozporządzenia wykonawczego (UE) nr 543/2011, przy uwzględnieniu podlegających zmianom danych dziennych. Niniejsze rozporządzenie powinno zatem wejść w życie z dniem jego opublikowania w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

**Artykuł 1**

Standardowe wartości celne w przywozie, o których mowa w art. 136 rozporządzenia wykonawczego (UE) nr 543/2011, są ustalone w załączniku do niniejszego rozporządzenia.

**Artykuł 2**

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie z dniem jego opublikowania w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 25 lipca 2013 r.

W imieniu Komisji,  
za Przewodniczącego,

Jerzy PLEWA

Dyrektor Generalny ds. Rolnictwa i Rozwoju  
Obszarów Wiejskich

<sup>(1)</sup> Dz.U. L 299 z 16.11.2007, s. 1.

<sup>(2)</sup> Dz.U. L 157 z 15.6.2011, s. 1.

## ZAŁĄCZNIK

## Standardowe wartości w przywozie dla ustalania ceny wejścia niektórych owoców i warzyw

(EUR/100 kg)		
Kod CN	Kod państw trzecich <sup>(1)</sup>	Standardowa wartość w przywozie
0707 00 05	TR	133,1
	ZZ	133,1
0709 93 10	TR	128,9
	ZZ	128,9
0805 50 10	AR	88,6
	CL	73,3
	TR	70,0
	UY	72,5
	ZA	92,0
	ZZ	79,3
0806 10 10	CL	51,4
	EG	143,5
	TR	171,3
	ZZ	122,1
0808 10 80	AR	185,9
	BR	117,1
	CL	133,9
	CN	96,1
	NZ	132,0
	US	154,6
	ZA	124,5
	ZZ	134,9
0808 30 90	AR	98,1
	CL	142,7
	CN	77,3
	TR	225,6
	ZA	111,0
	ZZ	130,9
0809 10 00	TR	191,7
	ZZ	191,7
0809 29 00	TR	345,7
	ZZ	345,7
0809 30	TR	173,0
	ZZ	173,0
0809 40 05	BA	63,8
	TR	115,1
	XS	88,4
	ZZ	89,1

<sup>(1)</sup> Nomenklatura krajów ustalona w rozporządzeniu Komisji (WE) nr 1833/2006 (Dz.U. L 354 z 14.12.2006, s. 19). Kod „ZZ” odpowiada „innym pochodzeniom”.

**ROZPORZĄDZENIE WYKONAWCZE KOMISJI (UE) NR 720/2013****z dnia 25 lipca 2013 r.****dotyczące wydawania pozwoleń na przywóz ryżu w ramach kontyngentów taryfowych otwartych  
rozporządzeniem wykonawczym (UE) nr 1273/2011 na podokres lipiec 2013 r.**

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając rozporządzenie Rady (WE) nr 1234/2007 z dnia 22 października 2007 r. ustanawiające wspólną organizację rynków rolnych oraz przepisy szczegółowe dotyczące niektórych produktów rolnych („rozporządzenie o jednolitej wspólnej organizacji rynku”) <sup>(1)</sup>,uwzględniając rozporządzenie Komisji (WE) nr 1301/2006 z dnia 31 sierpnia 2006 r. ustanawiające wspólne zasady zarządzania kontyngentami taryfowymi na przywóz produktów rolnych, podlegającymi systemowi pozwoleń na przywóz <sup>(2)</sup>, w szczególności jego art. 7 ust. 2,uwzględniając rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) nr 1273/2011 z dnia 7 grudnia 2011 r. otwierające niektóre kontyngenty celne na przywóz ryżu i ryżu łamanego oraz stanowiące o administrowaniu nimi <sup>(3)</sup>, w szczególności jego art. 5 akapit pierwszy,

a także mając na uwadze, co następuje:

(1) Rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) nr 1273/2011 otworzyło niektóre kontyngenty taryfowe na przywóz ryżu i ryżu łamanego i ustanowiło zarządzanie nimi według krajów pochodzenia i w podziale na podokresy zgodnie z załącznikiem I do wymienionego rozporządzenia wykonawczego.

(2) Lipiec jest trzecim podokresem dla kontyngentu określonego na podstawie art. 1 ust. 1 lit. a) rozporządzenia wykonawczego (UE) nr 1273/2011 i drugim podokresem dla kontyngentów określonych na podstawie art. 1 ust. 1 lit. b), c) i d) wymienionego rozporządzenia wykonawczego.

(3) Z powiadomień przesłanych zgodnie z art. 8 lit. a) rozporządzenia wykonawczego (UE) nr 1273/2011 wynika, że w odniesieniu do kontyngentów o numerach porządkowych 09.4154 – 09.4166 wnioski złożone w ciągu pierwszych dziesięciu dni roboczych lipca

2013 r., na podstawie art. 4 ust. 1 wymienionego rozporządzenia wykonawczego, odnoszą się do ilości większej niż ilość dostępna. Należy zatem określić, na jakie ilości pozwolenia mogą być wydawane poprzez ustalenie współczynnika przydziału, jaki należy zastosować do ilości, w odniesieniu do których złożono wnioski dla danych kontyngentów.

(4) Z powiadomień tych wynika również, że w odniesieniu do kontyngentów o numerach porządkowych 09.4127 – 09.4128 – 09.4129 – 09.4148 – 09.4149 – 09.4150 – 09.4152 – 09.4153 wnioski złożone w ciągu pierwszych dziesięciu dni roboczych lipca 2013 r., na podstawie art. 4 ust. 1 rozporządzenia wykonawczego (UE) nr 1273/2011, odnoszą się do ilości mniejszej niż ilość dostępna.

(5) Należy również ustalić – w odniesieniu do kontyngentów o numerach porządkowych 09.4127 – 09.4128 – 09.4129 – 09.4130 – 09.4148 – 09.4112 – 09.4116 – 09.4117 – 09.4118 – 09.4119 – 09.4166 – całkowite ilości dostępne w następnym podokresie, zgodnie z art. 5 akapit pierwszy rozporządzenia wykonawczego (UE) nr 1273/2011.

(6) W celu zapewnienia efektywnego zarządzania procedurą wydawania pozwoleń na przywóz niniejsze rozporządzenie powinno wejść w życie niezwłocznie po jego opublikowaniu,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

*Artykuł 1*

1. Wnioski o wydanie pozwoleń na przywóz ryżu objętego kontyngentami o numerach porządkowych 09.4154 – 09.4166, o których mowa w rozporządzeniu wykonawczym (UE) nr 1273/2011, złożone w ciągu pierwszych dziesięciu dni roboczych lipca 2013 r., stanowią podstawę do wydania pozwoleń na ilości, w odniesieniu do których złożono wnioski, pomnożone przez współczynnik przydziału ustalony w załączniku do niniejszego rozporządzenia.

2. Całkowite ilości dostępne w następnym podokresie obowiązywania kontyngentów w ramach kontyngentów o numerach porządkowych 09.4127 – 09.4128 – 09.4129 – 09.4130 – 09.4148 – 09.4112 – 09.4116 – 09.4117 – 09.4118 – 09.4119 – 09.4166, o których mowa w rozporządzeniu wykonawczym (UE) nr 1273/2011 r., określono w załączniku do niniejszego rozporządzenia.

<sup>(1)</sup> Dz.U. L 299 z 16.11.2007, s. 1.

<sup>(2)</sup> Dz.U. L 238 z 1.9.2006, s. 13.

<sup>(3)</sup> Dz.U. L 325 z 8.12.2011, s. 6.

*Artykuł 2*

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie z dniem jego opublikowania w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 25 lipca 2013 r.

*W imieniu Komisji,  
za Przewodniczącego,*

*Jerzy PLEWA*

*Dyrektor Generalny ds. Rolnictwa i Rozwoju  
Obszarów Wiejskich*

---



## ZAŁĄCZNIK

**Ilości, które mają zostać przydzielone w podokresie obowiązywania kontyngentu lipiec 2013 r. oraz ilości dostępne w następnym podokresie obowiązywania kontyngentu, na podstawie rozporządzenia wykonawczego (UE) nr 1273/2011**

- a) Kontyngent na ryż bielony lub półbielony objęty kodem CN 1006 30, określony w art. 1 ust. 1 lit. a) rozporządzenia wykonawczego (UE) nr 1273/2011:

Pochodzenie	Nr porządkowy	Współczynnik przydziału na podokres lipiec 2013 r.	Całkowita ilość dostępna w podokresie wrzesień 2013 r. (w kg)
Stany Zjednoczone	09.4127	— <sup>(1)</sup>	23 797 401
Tajlandia	09.4128	— <sup>(1)</sup>	1 000 890
Australia	09.4129	— <sup>(1)</sup>	480 370
Inne pochodzenie	09.4130	— <sup>(2)</sup>	313

<sup>(1)</sup> Wnioski dotyczą ilości mniejszych lub równych w stosunku do ilości dostępnych; wszystkie wnioski mogą zatem zostać przyjęte.

<sup>(2)</sup> Brak ilości dostępnych dla tego podokresu.

- b) Kontyngent na ryż łuskany objęty kodem CN 1006 20, określony w art. 1 ust. 1 lit. b) rozporządzenia wykonawczego (UE) nr 1273/2011:

Pochodzenie	Nr porządkowy	Współczynnik przydziału na podokres lipiec 2013 r.	Całkowita ilość dostępna w podokresie październik 2013 r. (w kg)
Wszystkie kraje	09.4148	— <sup>(1)</sup>	1 494 000

<sup>(1)</sup> Brak współczynnika przydziału dla tego podokresu; Komisja nie otrzymała żadnego wniosku o wydanie pozwolenia.

- c) Kontyngent na ryż łamany objęty kodem CN 1006 40 00, określony w art. 1 ust. 1 lit. c) rozporządzenia wykonawczego (UE) nr 1273/2011:

Pochodzenie	Nr porządkowy	Współczynnik przydziału na podokres lipiec 2013 r.
Tajlandia	09.4149	— <sup>(1)</sup>
Australia	09.4150	— <sup>(1)</sup>
Gujana	09.4152	— <sup>(2)</sup>
Stany Zjednoczone	09.4153	— <sup>(2)</sup>
Inne pochodzenie	09.4154	15,487488 %

<sup>(1)</sup> Wnioski dotyczą ilości mniejszych lub równych w stosunku do ilości dostępnych; wszystkie wnioski mogą zatem zostać przyjęte.

<sup>(2)</sup> Brak współczynnika przydziału dla tego podokresu; Komisja nie otrzymała żadnego wniosku o wydanie pozwolenia.

d) Kontyngent na ryż biały lub półbiały objęty kodem CN 1006 30, określony w art. 1 ust. 1 lit. d) rozporządzenia wykonawczego (UE) nr 1273/2011:

Pochodzenie	Nr porządkowy	Współczynnik przydziału na podokres lipiec 2013 r.	Całkowita ilość dostępna w podokresie wrzesień 2013 r. (w kg)
Tajlandia	09.4112	— <sup>(1)</sup>	10 985
Stany Zjednoczone	09.4116	— <sup>(1)</sup>	23 384
Indie	09.4117	— <sup>(1)</sup>	40 694
Pakistan	09.4118	— <sup>(1)</sup>	432
Inne pochodzenie	09.4119	— <sup>(1)</sup>	239 251
Wszystkie kraje	09.4166	0,785369 %	0

<sup>(1)</sup> Brak ilości dostępnych dla tego podokresu.

# DECYZJE

## DECYZJA RADY 2013/395/WPZiB

z dnia 25 lipca 2013 r.

**dotycząca aktualizacji i zmiany wykazu osób, grup i podmiotów objętych art. 2, 3 i 4 wspólnego stanowiska 2001/931/WPZiB w sprawie zastosowania szczególnych środków w celu zwalczania terroryzmu, i uchylecia decyzji 2012/765/WPZiB**

RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat o Unii Europejskiej, w szczególności jego art. 29,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) W dniu 27 grudnia 2001 r. Rada przyjęła wspólne stanowisko 2001/931/WPZiB w sprawie zastosowania szczególnych środków w celu zwalczania terroryzmu <sup>(1)</sup>.
- (2) W dniu 10 grudnia 2012 r. Rada przyjęła decyzję 2012/765/WPZiB dotyczącą aktualizacji wykazu osób, grup i podmiotów objętych art. 2, 3 i 4 wspólnego stanowiska 2001/931/WPZiB <sup>(2)</sup>.
- (3) Zgodnie z art. 1 ust. 6 wspólnego stanowiska 2001/931/WPZiB konieczne jest dokonanie pełnego przeglądu wykazu osób, grup i podmiotów, do których ma zastosowanie decyzja 2012/765/WPZiB.
- (4) W niniejszej decyzji przedstawia się wynik przeglądu przeprowadzonego przez Radę w odniesieniu do osób, grup i podmiotów, do których mają zastosowanie art. 2, 3 i 4 wspólnego stanowiska 2001/931/WPZiB.
- (5) Rada stwierdziła, że osoby, grupy i podmioty, do których mają zastosowanie art. 2, 3 i 4 wspólnego stanowiska 2001/931/WPZiB, uczestniczyły w aktach terrorystycznych w rozumieniu art. 1 ust. 2 i 3 wspólnego stanowiska 2001/931/WPZiB, że właściwy organ podjął w stosunku do nich decyzję w rozumieniu art. 1 ust. 4 tego wspólnego stanowiska oraz że powinny one nadal podlegać szczególnym środkom ograniczającym przewidzianym w tym wspólnym stanowisku.
- (6) Rada stwierdziła ponadto, że dodatkowa grupa uczestniczyła w aktach terrorystycznych w rozumieniu art. 1 ust. 2 i 3 wspólnego stanowiska 2001/931/WPZiB, że właściwy organ podjął w stosunku do tej grupy decyzję

w rozumieniu art. 1 ust. 4 tego wspólnego stanowiska i że powinny zostać ona włączona do wykazu osób, grup i podmiotów, wobec których zastosowanie mają art. 2, 3 i 4 wspólnego stanowiska 2001/931/WPZiB. Decyzja o włączeniu tej grupy do wykazu nie ma wpływu na zgodne z prawem transfery finansowe do Libanu oraz świadczenie pomocy w tym pomocy humanitarnej z Unii Europejskiej i jej państw członkowskich w Libanie.

- (7) Należy odpowiednio zaktualizować wykaz osób, grup i podmiotów, do których mają zastosowanie art. 2, 3 i 4 wspólnego stanowiska 2001/931/WPZiB, oraz uchylić decyzję 2012/765/WPZiB,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

### Artykuł 1

Wykaz osób, grup i podmiotów, do których mają zastosowanie art. 2, 3 i 4 wspólnego stanowiska 2001/931/WPZiB, określony jest w załączniku do niniejszej decyzji.

### Artykuł 2

Decyzja 2012/765/WPZiB traci moc.

### Artykuł 3

Niniejsza decyzja wchodzi w życie z dniem jej opublikowania w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Sporządzono w Brukseli dnia 25 lipca 2013 r.

W imieniu Rady  
L. LINKEVIČIUS  
Przewodniczący

<sup>(1)</sup> Dz.U. L 344 z 28.12.2001, s. 93.

<sup>(2)</sup> Dz.U. L 337 z 11.12.2012, s. 50.

## ZAŁĄCZNIK

**Wykaz osób, grup i podmiotów, o którym mowa w art. 1**

## 1. OSOBY

1. ABDOLLAHI Hamed (alias Mustafa Abdullahi), ur. 11.8.1960 r. w Iranie. Nr paszportu: D9004878.
2. AL NASSER, Abdelkarim Hussein Mohamed, ur. w Al-Ihsa (Arabia Saudyjska), obywatel Arabii Saudyjskiej.
3. AL YACOUB, Ibrahim Salih Mohammed, ur. 16.10.1966 r. w Tarut (Arabia Saudyjska), obywatel Arabii Saudyjskiej.
4. ARBABSJAR Manssor (alias Mansour Arbabsjar), ur. 6 lub 15.3.1955 r. w Iranie. Obywatel Iranu i USA. Nr paszportu: C2002515 (Iran); nr paszportu: 477845448 (USA). Nr krajowego dowodu tożsamości: 07442833, ważny do 15.3.2016 r. (prawo jazdy USA).
5. BOUYERI, Mohammed (alias: Abu ZUBAIR; SOBIAR; Abu ZOUBAIR), ur. 8.3.1978 r. w Amsterdamie (Holandia) – członek grupy Hofstadgroep.
6. FAHAS, Sofiane Yacine, ur. 10.9.1971 r. w Algierze (Algieria) – członek ugrupowania Al-Takfir wal-Hijra.
7. IZZ AL DIN, Hasan (alias: GARBAYA, Ahmed; SA ID; SALWWAN, Samir), ur. w roku 1963 w Libanie, obywatel Libanu.
8. MOHAMMED, Chalid Szejk (alias: ALI, Salem; BIN CHALID, Fahd Bin Adballah; HENIN, Aszraf Refaat Nabith; WADUD, Chalid Abdul), ur. 14.4.1965 r. lub 1.3.1964 r. w Pakistanie, paszport nr 488555.
9. SHAHLAI Abdul Reza (alias: Abdol Reza Shala'i; Abd-al Reza Shalai; Abdorreza Shahlai; Abdolreza Shahla'i; Abdul-Reza Shahlaee; Hajj Yusef; Hajj Yusif; Hajji Yasir; Hajji Yusif, Yusuf Abu-al-Karkh), ur. ok. 1957 r. w Iranie. Adresy: 1) Kermanszah, Iran, 2) Mehran Military Base (Baza Wojskowa Mehran), Prowincja Ilam, Iran.
10. SHAKURI Ali Gholam, ur. ok. 1965 r. w Teheranie, Iran.
11. SOLEIMANI Qasem (alias: Ghasem Soleymani; Qasmi Sulayman; Qasem Soleymani; Qasem Solaimani; Qasem Salimani; Qasem Solemani; Qasem Sulaimani; alias Qasem Sulemani), ur. 11.3.1957 r. w Iranie. Obywatel Iranu. Nr paszportu: 008827 (irański paszport dyplomatyczny), wyd. w 1999 r. Stopień wojskowy: generał dywizji.

## 2. GRUPY I PODMIOTY

1. Organizacja Abu Nidala (znana również pod nazwami: Rewolucyjna Rada Fatah; Rewolucyjne Brygady Arabskie; Czarny Wrzesień; Rewolucyjna Organizacja Muzułmańskich Socjalistów).
2. Brygady Męczenników Al-Aksy.
3. Al Aqsa e.V. (Stowarzyszenie Al-Aksa).
4. Al Takfir wal Hijra.
5. Babbar Chalsa.
6. Komunistyczna Partia Filipin i jej zbrojne ramię: Nowa Armia Ludowa; Filipiny.
7. Dżama'a al Islamija (znana również pod nazwą Al Dżama'a al Islamija) (Grupa Islamska).
8. İslami Büyük Doğu Akıncılar Cephes – IBDA C (Islamski Front Bojowników o Wielki Wschód).
9. Hamas oraz jego odłamy Hamas Izz al Din al Kassem.
10. „Hizballah Military Wing” (Zbrojne Ramię Hezbollahu) (znane również pod nazwami: „Hezbollah Military Wing”, „Hizballah Military Wing”, „Hizballah Military Wing”, „Hezbollah Military Wing”, „Hisballah Military Wing”, „Hizbu'llah Military Wing”, „Hizb Allah Military Wing”, „Jihad Council”) (i wszystkie podlegające mu jednostki, w tym Organizacja Bezpieczeństwa Zewnętrzniego).
11. Hizbul Mudzahedin – HM.
12. Hofstadgroep.
13. Fundacja Ziemi Świętej na rzecz Pomocy i Rozwoju.
14. Międzynarodowa Federacja Młodzieży Sikhijskiej.
15. Siły Chalistan Zindabad.

16. Partia Pracujących Kurdystanu – PKK (znana również pod nazwami: KADEK; KONGRA GEL).
  17. Tygrysy – Wyzwoliciele Tamińskiego Ilamu.
  18. Ejército de Liberación Nacional (Narodowa Armia Wyzwolenia).
  19. Palestyński Islamski Dżihad.
  20. Ludowy Front Wyzwolenia Palestyny.
  21. Ludowy Front Wyzwolenia Palestyny – Naczelne Dowództwo.
  22. Fuerzas armadas revolucionarias de Colombia – FARC (Rewolucyjne Siły Zbrojne Kolumbii).
  23. Devrimci Halk Kurtuluş Partisi-Cephesi – DHKP/C (Partia, Front i Armia Wyzwolenia Ludu Tureckiego) znana również pod nazwami: Devrimci Sol (Lewica Rewolucyjna); Dev Sol.
  24. Sendero Luminoso – SL (Świetlisty Szlak).
  25. Stichting Al Aqsa (Fundacja Al-Aksa) (znana również pod nazwami: Stichting Al Aqsa Nederland; Al Aqsa Nederland).
  26. Teyrbazen Azadiya Kurdistan – TAK (znana również pod nazwami: Sokoły Wolności Kurdystanu; Jastrzębie Wolności Kurdystanu).
-

# ZALECENIA

## ZALECENIE KOMISJI

z dnia 11 czerwca 2013 r.

### w sprawie wspólnych zasad dotyczących mechanizmów zbiorowego dochodzenia roszczeń o zaprzestanie bezprawnych praktyk oraz roszczeń odszkodowawczych w państwach członkowskich, dotyczących naruszeń praw przyznanych na mocy prawa Unii

(2013/396/UE)

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, w szczególności jego art. 292,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Unia postawiła sobie za cel utrzymanie i rozwój obszaru wolności, bezpieczeństwa i sprawiedliwości, m.in. poprzez ułatwianie dostępu do wymiaru sprawiedliwości, jak również zapewnienie wysokiego poziomu ochrony konsumentów.
- (2) Nowoczesna gospodarka stwarza niekiedy sytuacje, w których duża liczba osób może ponieść szkodę w wyniku tych samych bezprawnych praktyk związanych z naruszeniem praw przyznanych na mocy prawa Unii, stosowanych przez jeden lub więcej podmiotów gospodarczych lub innych podmiotów („sytuacja wystąpienia szkody zbiorowej”). Osoby te mogą więc mieć interes prawny w żądaniu zaprzestania takich praktyk lub domaganiu się odszkodowania.
- (3) W 2005 r. Komisja przyjęła zieloną księgę w sprawie roszczeń o naprawienie szkody wynikłej z naruszenia prawa konkurencji<sup>(1)</sup>, natomiast w 2008 r. opublikowano zieloną księgę w tej sprawie, zawierającą sugestie dotyczące polityki w zakresie zbiorowego dochodzenia roszczeń w sprawach z zakresu prawa konkurencji<sup>(2)</sup>. W 2008 r. Komisja opublikowała zieloną księgę w sprawie dochodzenia zbiorowych roszczeń konsumentów<sup>(3)</sup>. W 2011 r. Komisja przeprowadziła konsultacje publiczne zatytułowane „W kierunku spójnego europejskiego podejścia do zbiorowego dochodzenia roszczeń”<sup>(4)</sup>.
- (4) Dnia 2 lutego 2012 r. Parlament Europejski przyjął rezolucję zatytułowaną „W stronę spójnego europejskiego podejścia do zbiorowego dochodzenia roszczeń”, w której zaapelował o to, aby wszelkie propozycje działań w obszarze zbiorowego dochodzenia roszczeń przybierały formę horyzontalnych ram prawnych, obejmujących zbiór wspólnych zasad zapewniających jednolity dostęp do wymiaru sprawiedliwości poprzez możliwość zbiorowego dochodzenia roszczeń w Unii, w szczególności dotyczących między innymi naruszenia praw konsumentów. Parlament podkreślił również potrzebę należytego uwzględnienia tradycji prawnych i porządku prawnego

poszczególnych państw członkowskich oraz zapewnienia lepszej koordynacji dobrych praktyk pomiędzy tymi państwami<sup>(5)</sup>.

- (5) Dnia 11 czerwca 2013 r. Komisja wydała komunikat zatytułowany „W kierunku europejskich horyzontalnych ram w zakresie zbiorowego dochodzenia roszczeń”<sup>(6)</sup>, który podsumowuje podjęte dotychczas działania oraz opinie zainteresowanych stron i Parlamentu Europejskiego, a także przedstawia stanowisko Komisji w sprawie niektórych kluczowych kwestii dotyczących zbiorowego dochodzenia roszczeń.
- (6) Głównym celem egzekwowania prawa na drodze publicznoprawnej jest zapobieganie i karanie przypadków naruszenia praw przyznanych na mocy prawa Unii. Możliwość dochodzenia przez osoby prywatne roszczeń z tytułu naruszenia tych praw stanowi uzupełnienie mechanizmów publicznego egzekwowania prawa. W przypadku gdy niniejsze zalecenia zawiera odniesienie do naruszenia praw przyznanych na mocy prawa Unii, obejmuje to wszystkie sytuacje, w których naruszenie przepisów ustanowionych na poziomie Unii wyrządziło lub może wyrządzić szkodę osobom fizycznym lub prawnym.
- (7) Do dziedzin, w których dodatkowa możliwość zbiorowego egzekwowania praw przyznanych na mocy prawa Unii na drodze prywatnoprawnej ma szczególną wartość należą: ochrona konsumentów, ochrona konkurencji, ochrona środowiska, ochrona danych osobowych, a także przepisy dotyczące usług finansowych oraz ochrony inwestorów. Zasady przedstawione w niniejszym zaleceniu należy stosować w sposób horyzontalny i równomierny, zarówno w odniesieniu do wspomnianych obszarów, jak i w innych dziedzinach, w których istotne znaczenie mogłyby mieć zbiorowe roszczenia o zaprzestanie bezprawnych praktyk lub o odszkodowanie z tytułu naruszenia praw przyznanych na mocy prawa Unii.
- (8) Powództwa indywidualne, takie jak w przypadku postępowań w sprawie drobnych roszczeń konsumenckich, są na ogół narzędziem wykorzystywanym do rozwiązywania sporów mających na celu zapobieganie powstawaniu szkód oraz dochodzenie roszczeń odszkodowawczych.

<sup>(1)</sup> COM(2005) 672 z 19.12.2005.

<sup>(2)</sup> COM(2008) 165 z 2.4.2008.

<sup>(3)</sup> COM(2008) 794 z 27.11.2008.

<sup>(4)</sup> COM(2010) 135 final z 31.3.2010.

<sup>(5)</sup> 2011/2089(INI)

<sup>(6)</sup> COM(2013) 401 final.

- (9) Poza możliwością indywidualnego dochodzenia roszczeń wszystkie państwa członkowskie wprowadziły także różnego rodzaju mechanizmy zbiorowego dochodzenia roszczeń. Środki te mają na celu zapobieganie i powstrzymanie niezgodnych z prawem praktyk, jak również umożliwienie uzyskania odszkodowania z tytułu uszczerbku doznanego w sytuacjach wystąpienia szkody zbiorowej. Możliwość łączenia roszczeń w grupy i wspólnego ich dochodzenia może ułatwiać dostęp do wymiaru sprawiedliwości, w szczególności wówczas, gdy koszt indywidualnych powództw mógłby zniechęcić poszkodowanych do dochodzenia roszczeń przed sądem.
- (10) Niniejsze zalecenie ma na celu ułatwienie dostępu do wymiaru sprawiedliwości w odniesieniu do naruszeń praw wynikających z prawa Unii oraz przedstawienie w tym celu rekomendacji, według której wszystkie państwa członkowskie powinny posiadać systemy zbiorowego dochodzenia roszczeń na poziomie krajowym, oparte na pewnych podstawowych zasadach tożsamy dla całej Unii i uwzględniające tradycje prawne państw członkowskich, przy jednoczesnym zapewnieniu ochrony przed nadużyciami.
- (11) W dziedzinie roszczeń o zaprzestanie bezprawnych praktyk Parlament Europejski i Rada przyjęły już dyrektywę 2009/22/WE w sprawie nakazów zaprzestania szkodliwych praktyk w celu ochrony interesów konsumentów<sup>(1)</sup>. Postępowanie z powództwa o zaprzestanie bezprawnych praktyk wprowadzone na mocy dyrektywy nie umożliwia jednak otrzymania odszkodowania osobom, które twierdzą, że doznały szkody w wyniku stosowania niedozwolonych praktyk.
- (12) Niektóre państwa członkowskie wprowadziły procedury umożliwiające zbiorowe dochodzenie roszczeń odszkodowawczych, przy czym uczyniły to w różnym zakresie. Istniejące obecnie procedury wytaczania powództw w ramach zbiorowego dochodzenia roszczeń są jednak mocno zróżnicowane w poszczególnych państwach członkowskich.
- (13) Niniejsze zalecenie zawiera propozycję zbioru zasad odnoszących się do zbiorowego dochodzenia roszczeń zarówno na drodze sądowej, jak i pozasądowej, które powinny być wspólne w całej Unii, przy jednoczesnym poszanowaniu różnych tradycji prawnych państw członkowskich. Zasady te powinny zagwarantować przestrzeganie podstawowych praw procesowych oraz zapobiegać nadużyciom poprzez wprowadzenie odpowiednich zabezpieczeń.
- (14) Niniejsze zalecenie odnosi się, w zakresie, w jakim jest to możliwe i w jakim ma to znaczenie w przypadku poszczególnych zasad, do zbiorowego dochodzenia zarówno roszczeń odszkodowawczych, jak i roszczeń o zaprzestanie bezprawnych praktyk. Niniejsze zalecenie nie narusza istniejących sektorowych mechanizmów dochodzenia roszczeń o zaprzestanie bezprawnych praktyk przewidzianych w prawie Unii.
- (15) Mechanizmy zbiorowego dochodzenia roszczeń powinny umożliwiać zachowanie istniejących zabezpieczeń i gwarancji procesowych dla stron w procesie cywilnym. Aby zapobiec rozwojowi kultury sprzyjającej nadużyciu drogi sądowej w sytuacjach wystąpienia szkody zbiorowej, krajowe mechanizmy zbiorowego dochodzenia roszczeń powinny obejmować podstawowe zabezpieczenia w tym względzie, wskazane w niniejszym zaleceniu. Co do zasady należy unikać wprowadzania do nich elementów, które są zwykle obce tradycjom prawnym większości państw członkowskich, takich jak odszkodowania karne, uciążliwe procedury ujawniania dokumentów przed wszczęciem postępowania sądowego oraz orzekanie w sprawie odszkodowania przez ławę przysięgłych.
- (16) Alternatywne procedury rozstrzygania sporów mogą stanowić skuteczną metodę uzyskiwania odszkodowania w sytuacji wystąpienia szkody zbiorowej. Powinny one być zawsze dostępne równolegle do zbiorowego dochodzenia roszczeń na drodze sądowej, lub też stanowić jego dobrowolny element.
- (17) Legitymacja procesowa do wytaczania powództw zbiorowych w poszczególnych państwach członkowskich zależy od rodzaju zastosowanego mechanizmu zbiorowego dochodzenia roszczeń. W przypadku niektórych rodzajów powództw zbiorowych, takich jak powództwa grupowe, które mogą być wnoszone wspólnie przez osoby, które twierdzą, że poniosły szkodę, kwestia legitymacji procesowej jest bardziej oczywista niż w przypadku powództw przedstawicielskich, w odniesieniu do których kwestia legitymacji procesowej wymaga doprecyzowania.
- (18) W przypadku powództwa przedstawicielskiego, zakres legitymacji procesowej do wytoczenia powództwa powinien ograniczać się do podmiotów upoważnionych *ad hoc*, wyznaczonych podmiotów przedstawicielskich spełniających określone kryteria ustanowione na mocy przepisów prawa lub organów publicznych. Podmiot przedstawicielski powinien zostać zobowiązany do wykazania, że posiada on odpowiednie zasoby administracyjne i finansowe, umożliwiające właściwe reprezentowanie interesów podmiotów występujących z roszczeniem.
- (19) O dostępność środków umożliwiających finansowanie postępowań w ramach zbiorowego dochodzenia roszczeń należy zadbać w taki sposób, aby nie mogło to doprowadzić do nadużywania systemu lub powstania konfliktu interesów.
- (20) Aby uniknąć nadużywania systemu oraz w interesie rzetelnego sprawowania wymiaru sprawiedliwości, nie należy zezwolić na zbiorowe dochodzenie roszczeń przed sądem, jeżeli nie zostaną spełnione warunki dopuszczalności takich roszczeń określone w przepisach prawa.
- (21) W odniesieniu do ochrony praw i interesów wszystkich stron uczestniczących w powództwach w ramach zbiorowego dochodzenia roszczeń oraz skutecznego zarządzania powództwami w tym zakresie kluczową rolę należy powierzyć sądom.
- (22) W tych obszarach prawa, w których organ publiczny posiada uprawnienia do stwierdzenia naruszenia prawa Unii, ważną kwestią jest zapewnienie spójności pomiędzy ostatecznym rozstrzygnięciem w sprawie tego naruszenia oraz wynikiem zbiorowego dochodzenia roszczeń przed sądem. Jeżeli postępowanie w sprawie zbiorowego dochodzenia roszczeń zostanie wszczęte w następstwie

(<sup>1</sup>) Dz.U. L 110 z 1.5.2009, s. 30.

rozstrzygnięcia dokonane przez organ publiczny (powództwo następce), można domniemywać, że organ publiczny, orzekając w sprawie stwierdzenia naruszenia prawa Unii, wziął już pod uwagę interes publiczny oraz konieczność eliminowania nadużyć.

- (23) W odniesieniu do prawa ochrony środowiska, niniejsze zalecenie uwzględnia przepisy zawarte w art. 9 ust. 3, 4 i 5 Konwencji EKG ONZ o dostępie do informacji, udziale społeczeństwa w podejmowaniu decyzji oraz dostępie do sprawiedliwości w sprawach dotyczących środowiska („konwencja z Aarhus”), które, odpowiednio, promują szeroki dostęp do wymiaru sprawiedliwości w sprawach dotyczących środowiska, określają kryteria, które powinny spełniać postępowania przed sądami, z uwzględnieniem wymogu, że powinny one być prowadzone bez zbędnej zwłoki, nie pociągając za sobą nadmiernych kosztów, a także odnoszą się do kwestii informowania opinii publicznej i uwzględniania działań wspomagających.
- (24) Państwa członkowskie powinny podjąć niezbędne działania w celu wdrożenia zasad określonych w niniejszym zaleceniu najpóźniej w terminie dwóch lat po jego opublikowaniu.
- (25) Państwa członkowskie powinny przedstawić Komisji sprawozdanie dotyczące wdrożenia niniejszego zalecenia. Na podstawie tych sprawozdań Komisja powinna monitorować i dokonać oceny środków podjętych przez państwa członkowskie.
- (26) W terminie czterech lat od publikacji niniejszego zalecenia Komisja powinna ocenić, czy w celu zapewnienia pełnej realizacji celów niniejszego zalecenia byłyby potrzebne dodatkowe działania, w tym działania legislacyjne. Komisja powinna w szczególności ocenić sposób wdrożenia niniejszego zalecenia oraz jego wpływ na dostęp do wymiaru sprawiedliwości, prawo do uzyskania odszkodowania, konieczność zapobiegania nadużyciom drogi sądowej, a także na funkcjonowanie jednolitego rynku, gospodarkę Unii Europejskiej i zaufanie ze strony konsumentów,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ZALECENIE:

#### I. CEL I PRZEDMIOT ZALECENIA

- Celem niniejszego zalecenia jest ułatwienie dostępu do wymiaru sprawiedliwości, powstrzymanie bezprawnych praktyk oraz umożliwienie poszkodowanym uzyskania odszkodowania w sytuacjach wystąpienia szkody zbiorowej w wyniku naruszeń praw przyznanych na mocy prawa Unii, przy jednoczesnym zapewnieniu odpowiednich zabezpieczeń proceduralnych w celu wyeliminowania nadużyć drogi sądowej.
- Wszystkie państwa członkowskie powinny posiadać mechanizmy zbiorowego dochodzenia roszczeń na szczeblu krajowym, zarówno w odniesieniu do roszczeń o zaprzestanie bezprawnych praktyk, jak i do roszczeń odszkodowawczych, zgodnie z podstawowymi zasadami określonymi w niniejszym zaleceniu. Zasady te powinny być wspólne w całej Unii, przy pełnym poszanowaniu dla odmiennych tradycji prawnych poszczególnych państw członkowskich. Państwa członkowskie powinny zagwarantować, by postępowania w zakresie zbiorowego docho-

żenia roszczeń były rzetelne, sprawiedliwe i prowadzone bez zbędnej zwłoki oraz aby nie pociągały one za sobą nadmiernych kosztów.

#### II. DEFINICJE I ZAKRES

3. Dla celów niniejszego zalecenia:

- „zbiorowe dochodzenie roszczeń” oznacza (i) mechanizm prawny zapewniający możliwość wspólnego żądania zaprzestania bezprawnych praktyk przez dwie lub więcej osób fizycznych lub prawnych lub przez podmiot uprawniony do wytoczenia powództwa przedstawicielskiego (zbiorowe dochodzenie roszczeń o zaprzestanie bezprawnych praktyk); (ii) mechanizm prawny zapewniający możliwość wspólnego dochodzenia roszczeń odszkodowawczych przez dwie lub więcej osób fizycznych lub prawnych, które twierdzą, że doznały uszczerbku w sytuacji wystąpienia szkody zbiorowej lub przez podmiot uprawniony do wytoczenia powództwa przedstawicielskiego (zbiorowe dochodzenie roszczeń odszkodowawczych);
- „sytuacja wystąpienia szkody zbiorowej” oznacza sytuację, w której dwie lub więcej osoby fizyczne lub prawne, które twierdzą, że doznały uszczerbku prowadzącego do powstania szkody wynikającej z tej samej niezgodnej z prawem czynności dokonanej przez jedną lub więcej osób fizycznych lub prawnych;
- „powództwo odszkodowawcze” oznacza wystąpienie z roszczeniem o odszkodowanie przed sądem krajowym;
- „powództwo przedstawicielskie” oznacza powództwo wytoczone przez podmiot przedstawicielski, podmiot upoważniony *ad hoc* lub organ publiczny w imieniu i na rzecz dwóch lub więcej osób fizycznych lub prawnych, które twierdzą, że są narażone na uszczerbek lub doznały uszczerbku w sytuacji wystąpienia szkody zbiorowej, przy czym osoby te nie są stronami postępowania;
- „zbiorowe powództwo następce” oznacza powództwo w zakresie zbiorowego dochodzenia roszczeń, wytoczone po wydaniu ostatecznego rozstrzygnięcia w sprawie stwierdzenia naruszenia prawa Unii przez organ publiczny.

Niniejsze zalecenie określa wspólne zasady, które powinny mieć zastosowanie we wszystkich przypadkach zbiorowego dochodzenia roszczeń, a także zasady szczególne dotyczące zbiorowego dochodzenia roszczeń o zaprzestanie stosowania bezprawnych praktyk lub roszczeń odszkodowawczych.

#### III. ZASADY WSPÓLNE DLA ZBIOROWEGO DOCHODZENIA ROSZCZEŃ O ZAPRZESTANIE BEZPRAWNYCH PRAKTYK I ROSZCZEŃ ODSZKODOWAWCZYCH

##### Legitymacja do wytoczenia powództwa przedstawicielskiego

- Państwa członkowskie powinny wyznaczyć podmioty uprawnione do wytaczania powództw przedstawicielskich w oparciu o jasno określone warunki kwalifikowalności. Warunki te powinny obejmować konieczność spełnienia przynajmniej następujących wymagań:
  - uprawniony podmiot powinien prowadzić działalność o charakterze niezarobkowym;



- b) powinien istnieć bezpośredni związek pomiędzy głównymi celami działalności tego podmiotu a uprawnieniami przyznanymi na mocy prawa Unii, których naruszenie zarzuca się w wytaczanym powództwie; oraz
- c) podmiot ten powinien posiadać wystarczające możliwości w postaci zasobów finansowych, kadrowych i specjalistycznej wiedzy prawniczej, aby reprezentować dużą grupę podmiotów występujących z roszczeniem, działając w ich najlepszym interesie.
5. Państwa członkowskie powinny zapewnić, aby wyznaczony podmiot utracił swój status, jeżeli przestanie spełniać przynajmniej jeden z powyższych warunków.
6. Państwa członkowskie powinny zapewnić, by powództwa przedstawicielskie mogły być wytaczane wyłącznie przez podmioty, które zostały do tego celu urzędowo i z wyprzedzeniem wyznaczone, zgodnie z zaleceniami zawartymi w pkt 4, lub też przez podmioty upoważnione *ad hoc* przez władze krajowe lub sądy w państwie członkowskim na potrzeby wytoczenia konkretnego powództwa przedstawicielskiego.
7. Państwa członkowskie powinny dodatkowo, lub też w ramach działań alternatywnych, upoważnić organy publiczne do wytaczania powództw przedstawicielskich.

#### Dopuszczalność

8. Państwa członkowskie powinny ustanowić zasady dotyczące weryfikacji powództw na jak najwcześniejszym etapie postępowania przed sądem, aby nie dopuścić do prowadzenia postępowania w sprawach, w odniesieniu do których nie zostały spełnione warunki wystąpienia z powództwem zbiorowym oraz w sprawach całkowicie bezzasadnych.
9. W tym celu sądy powinny dokonać niezbędnej analizy z własnej inicjatywy.

#### Informacje dotyczące powództw w ramach zbiorowego dochodzenia roszczeń

10. Państwa członkowskie powinny zapewnić, aby podmiot przedstawicielski lub grupa podmiotów występujących z roszczeniem mogły rozpowszechnić informacje na temat zarzucanego naruszenia praw przyznaných na mocy prawa Unii oraz zamiaru dochodzenia roszczenia o zaprzestanie tego naruszenia, jak również o sytuacji wystąpienia szkody zbiorowej oraz zamiarze wystąpienia z roszczeniem odszkodowawczym w formie zbiorowego dochodzenia roszczeń. Podmiotom przedstawicielskim, podmiotom upoważnionym *ad hoc*, organom publicznym lub grupom podmiotów występujących z roszczeniem należy zapewnić takie same możliwości w zakresie informowania o powództwach odszkodowawczych zawisłych przed sądami.
11. Metody rozpowszechniania informacji powinny uwzględniać konkretne okoliczności danej sytuacji wystąpienia szkody zbiorowej, zasadę wolności wypowiedzi, prawo do uzyskania informacji oraz prawo do ochrony reputacji lub wartości przedsiębiorstwa pozwanego, zanim dojdzie do ustalenia jego odpowiedzialności za zarzucane naruszenie lub powstałą szkodę na podstawie prawomocnego orzeczenia wydanego przez sąd.

12. Metody rozpowszechniania informacji nie naruszają unijnych przepisów w zakresie wykorzystywania poufnych informacji i manipulacji na rynku.

#### Zwrot kosztów postępowania stronie wygrywającej

13. Państwa członkowskie powinny zapewnić, aby strona przegrająca w postępowaniu w zakresie zbiorowego dochodzenia roszczeń dokonała zwrotu niezbędnych kosztów postępowania poniesionych przez stronę wygrywającą (zasada „przegrywający płaci”), zgodnie z właściwymi przepisami prawa krajowego.

#### Finansowanie

14. Strona występująca z roszczeniem powinna mieć obowiązek poinformowania sądu na początku postępowania o pochodzeniu środków finansowych, które zamierza wykorzystać w celu prowadzenia postępowania.
15. Sąd powinien mieć możliwość zawieszenia postępowania, jeżeli w przypadku wykorzystania zasobów finansowych pochodzących od osób trzecich zachodzą następujące okoliczności:
- a) pomiędzy osobą trzecią a grupą podmiotów występujących z roszczeniem oraz jej członkami występuje konflikt interesów;
  - b) osoba trzecia posiada niewystarczające zasoby, aby wypełnić swoje zobowiązania finansowe wobec strony wszczynającej postępowanie w zakresie zbiorowego dochodzenia roszczeń;
  - c) strona występująca z roszczeniem nie posiada wystarczających zasobów, aby ponieść ewentualne koszty w razie przegranej w postępowaniu w zakresie zbiorowego dochodzenia roszczeń.
16. Państwa członkowskie powinny zapewnić, aby w przypadku gdy wytoczenie powództwa w zakresie zbiorowego dochodzenia roszczeń finansuje prywatna osoba trzecia, odpowiednie przepisy zabraniały tej osobie:
- a) dążenia do wywierania wpływu na decyzje procesowe podejmowane przez stronę występującą z roszczeniem, co obejmuje także zawieranie ugód;
  - b) finansowania pozwu zbiorowego przeciwko pozwanemu, który jest konkurentem dla podmiotu, od którego pochodzą środki finansowe, lub przeciwko pozwanemu, od którego podmiot, od którego pochodzą środki finansowe, jest zależny;
  - c) naliczania nadmiernie wysokich odsetek od przekazanych środków.

#### Sprawy o charakterze transgranicznym

17. Państwa członkowskie powinny zapewnić, aby w przypadku, gdy spór dotyczy osób fizycznych lub prawnych z kilku państw członkowskich, krajowe przepisy dotyczące dopuszczalności powództwa lub też legitymacji procesowej mające zastosowanie do zagranicznych grup podmiotów występujących z roszczeniem lub podmiotów przedstawicielskich pochodzących z innych krajowych systemów prawnych nie stały na przeszkodzie dochodzeniu danego powództwa zbiorowego przed jednym sądem.

18. Każdy podmiot przedstawicielski, który został urzędowo i z wyprzedzeniem wyznaczony przez państwo członkowskie jako podmiot posiadający legitymację procesową do wytaczania powództw przedstawicielskich, powinien mieć możliwość wytoczenia powództwa przed sądem w tym państwie członkowskim, które posiada jurysdykcję do rozpatrzenia sytuacji wystąpienia szkody zbiorowej.

#### **IV. SZCZEGÓLNE ZASADY ODNOSZĄCE SIĘ DO ZBIOROWEGO DOCHODZENIA ROSZCZEŃ O ZAPRZESTANIE BEZPRAWNYCH PRAKTYK**

##### **Przyspieszone procedury dotyczące roszczeń o wydanie nakazu zaprzestania bezprawnych praktyk**

19. Sądy i właściwe organy publiczne powinny traktować roszczenia o wydanie sądowego nakazu zaprzestania bezprawnych praktyk lub zakazu naruszania praw przyznanych na mocy prawa unii bez zbędnej zwłoki, a w odpowiednich przypadkach także w ramach postępowania uproszczonego, tak aby zapobiec powstaniu dalszego uszczerbku prowadzącego do powstania szkody wynikającego z tego naruszenia.

##### **Skuteczne egzekwowanie nakazów zaprzestania bezprawnych praktyk**

20. Państwa członkowskie powinny ustanowić odpowiednie sankcje wobec pozwanych, którzy przegrali sprawę, w celu zapewnienia skutecznego przestrzegania nakazu zaprzestania bezprawnych praktyk, co obejmuje obowiązek zapłaty grzywny według stałej stawki za każdy dzień zwłoki lub też w innej wysokości, przewidzianej w przepisach krajowych.

#### **V. SZCZEGÓLNE ZASADY ODNOSZĄCE SIĘ DO ZBIOROWEGO DOCHODZENIA ROSZCZEŃ ODSZKODOWAWCZYCH**

##### **Tworzenie strony występującej z roszczeniem na podstawie zasady „opt-in”**

21. Stronę występującą z roszczeniem powinna stanowić grupa, którą tworzy się na podstawie wyraźnej zgody wyrażonej przez osoby fizyczne lub prawne, które twierdzą, że doznały szkody (zasada „opt-in”). Wszelkie wyjątki od tej zasady, z mocy prawa lub na podstawie nakazu sądowego, powinny być należycie uzasadnione przez wzgląd na rzetelne sprawowanie wymiaru sprawiedliwości.

22. Członek strony występującej z roszczeniem powinien mieć prawo wystąpić z grupy w dowolnym momencie przed wydaniem prawomocnego wyroku lub innym prawomocnym rozstrzygnięciem sprawy, co jednak nie może prowadzić do pozbawienia go możliwości dochodzenia roszczeń w innej formie, o ile nie stanowi to zagrożenia dla rzetelnego sprawowania wymiaru sprawiedliwości.

23. Osoby fizyczne lub prawne, które doznały szkody w ramach tej samej sytuacji wystąpienia szkody zbiorowej, powinny mieć możliwość przyłączenia się do strony występującej z roszczeniem w dowolnym momencie przed wydaniem prawomocnego wyroku lub innym prawomocnym rozstrzygnięciem sprawy, o ile nie stanowi to zagrożenia dla rzetelnego sprawowania wymiaru sprawiedliwości.

24. Pozwany powinien zostać poinformowany o składzie strony występującej z roszczeniem oraz o wszelkich zmianach dotyczących jej składu.

##### **Alternatywne metody zbiorowego rozstrzygnięcia sporów i zawierania ugód**

25. Państwa członkowskie powinny zadbać o to, by zachęcić strony sporu w sytuacji wystąpienia szkody zbiorowej do rozstrzygnięcia kwestii roszczeń odszkodowawczych na drodze polubownej lub w ramach postępowania pozasądowego, zarówno przed rozpoczęciem, jak i w trakcie procesu cywilnego, z uwzględnieniem wymogów dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2008/52/WE z dnia 21 maja 2008 r. w sprawie niektórych aspektów mediacji w sprawach cywilnych i handlowych<sup>(1)</sup>.

26. Państwa członkowskie powinny zapewnić, by mechanizm zbiorowego dochodzenia roszczeń na drodze sądowej towarzyszyły odpowiednie środki umożliwiające stosowanie alternatywnych metod zbiorowego rozstrzygnięcia sporów, które byłyby dostępne dla stron zarówno przed rozpoczęciem postępowania przed sądem, jak i w czasie jego trwania. Stosowanie takich środków powinno być uzależnione od zgody stron postępowania.

27. Bieg terminów przedawnienia dla omawianych roszczeń powinien zostać zawieszony na okres, który rozpoczyna się w momencie, gdy strony zdecydowały się podjąć próbę rozstrzygnięcia sporu w ramach procedury stanowiącej alternatywę dla postępowania przed sądem, i trwa co najmniej do czasu, gdy jedna strona lub obie w sposób wyraźny wycofają się z procedury stanowiącej alternatywę dla postępowania przed sądem.

28. Weryfikację legalności wiążącego wyniku ugody zbiorowej powinno powierzyć się sądom, uwzględniając konieczność zapewnienia odpowiedniej ochrony interesów i praw wszystkich stron uczestniczących w postępowaniu.

##### **Zastępstwo prawne i honoraria prawników**

29. Państwa członkowskie powinny zapewnić, aby wynagrodzenie prawników oraz metody jego wyliczania nie stanowiły zachęty do wchodzenia na drogę sądową w przypadkach, w których nie jest to konieczne z punktu widzenia interesu którejkolwiek ze stron.

30. Państwa członkowskie nie powinny zezwalać na wypłacanie prawnikom honorariów uzależnionych od wyniku sprawy, które pociągają za sobą ryzyko wystąpienia takiej zachęty. Państwa członkowskie, które na zasadzie wyjątku dopuszczają możliwość uzależnienia wynagrodzenia od wyniku sprawy, powinny opracować odpowiednie krajowe przepisy dotyczące honorariów w postępowaniach w zakresie zbiorowego dochodzenia roszczeń, uwzględniając w szczególności prawo do pełnego odszkodowania przysługujące członkom strony występującej z roszczeniem.

##### **Zakaz stosowania odszkodowań karnych**

31. Odszkodowanie przyznawane osobom fizycznym lub prawnym, które doznały szkody w sytuacji wystąpienia szkody zbiorowej, nie powinno przekraczać wysokości odszkodowania, które zostałyby przyznane, gdyby dochodzenie roszczenia nastąpiło w drodze wytoczenia

<sup>(1)</sup> Dz.U. L 136 z 24.5.2008, s. 3.

powództw indywidualnych. W szczególności należy zakazać stosowania odszkodowań karnych, prowadzących do przyznania stronie występującej z roszczeniem nadmiernego odszkodowania z tytułu poniesionej szkody.

#### **Finansowanie zbiorowego dochodzenia roszczeń odszkodowawczych**

32. Państwa członkowskie powinny zapewnić, aby w sprawach, w których środki finansowe przeznaczone na zbiorowe dochodzenie roszczeń odszkodowawczych pochodzą od prywatnej osoby trzeciej, oprócz ogólnych zasad dotyczących finansowania wprowadzić zakaz uzależniania przyznanego wynagrodzenia lub odsetek naliczonych przez podmiot dostarczający środki finansowe od kwoty, na którą opiewa zawarta ugoda lub przyznane odszkodowanie, chyba że umowa w sprawie finansowania podlega kontroli ze strony organu publicznego w celu ochrony interesów stron.

#### **Zbiorowe powództwa następcze**

33. Państwa członkowskie powinny zapewnić, by w tych obszarach prawa, w których organy publiczne są uprawnione do stwierdzenia naruszeń prawa Unii, wytaczanie powództw w zakresie zbiorowego dochodzenia roszczeń powinno, co do zasady, mieć miejsce dopiero po ostatecznym zakończeniu postępowania przed organem publicznym, wszczętego przed rozpoczęciem postępowania o charakterze prywatnoprawnym. Jeżeli postępowanie przed organem publicznym zostało wszczęte po rozpoczęciu postępowania w zakresie zbiorowego dochodzenia roszczeń, sąd powinien powstrzymać się od wydania orzeczenia pozostającego w sprzeczności z decyzją rozważaną przez ów organ publiczny. W tym celu sąd może zawiesić postępowanie w sprawie powództwa w zakresie zbiorowego dochodzenia roszczeń do momentu zakończenia postępowania przed organem publicznym.
34. Państwa członkowskie powinny zapewnić, aby w przypadku powództw następczych osoby, które twierdzą, że poniosły szkodę, nie zostały pozbawione możliwości dochodzenia odszkodowania ze względu na upływ terminów przedawnienia lub terminów zawitych przed ostatecznym zakończeniem postępowania przed organem publicznym.

#### **VI. INFORMACJE OGÓLNE**

##### **Rejestr powództw w ramach zbiorowego dochodzenia roszczeń**

35. Państwa członkowskie powinny utworzyć krajowy rejestr powództw w ramach zbiorowego dochodzenia roszczeń.
36. Dane pochodzące z krajowego rejestru powinny być nieodpłatnie udostępniane każdej zainteresowanej osobie,

z wykorzystaniem środków elektronicznych lub w inny sposób. Strony internetowe służące do publikacji takich rejestrów powinny zapewniać dostęp do pełnych i obiektywnych informacji na temat dostępnych metod dochodzenia odszkodowań, z uwzględnieniem metod o charakterze pozasądowym.

37. Państwa członkowskie, wspierane przez Komisję, powinny dążyć do zapewnienia spójności informacji zgromadzonych w rejestrach oraz ich interoperacyjności.

#### **VII. KONTROLA I SPRAWOZDAWCZOŚĆ**

38. Państwa członkowskie powinny wdrożyć zasady określone w niniejszym zaleceniu w krajowych systemach zbiorowego dochodzenia roszczeń najpóźniej do dnia 26 lipca 2015 r.
39. Państwa członkowskie powinny gromadzić wiarygodne roczne dane statystyczne dotyczące liczby pozasądowych i sądowych postępowań w zakresie zbiorowego dochodzenia roszczeń, a także informacje dotyczące stron, przedmiotu sporu oraz wyników takich postępowań.
40. Państwa członkowskie powinny corocznie przekazywać Komisji informacje zebrane zgodnie z pkt 39, przy czym powinno to nastąpić po raz pierwszy najpóźniej do dnia 26 lipca 2016 r.
41. Komisja powinna ocenić realizację tego zalecenia na podstawie praktycznych doświadczeń najpóźniej do dnia 26 lipca 2017 r. W tym kontekście Komisja powinna w szczególności ocenić jego wpływ na dostęp do wymiaru sprawiedliwości, prawo do uzyskania odszkodowania, konieczność zapobiegania nadużyciom drogi sądowej oraz funkcjonowanie jednolitego rynku, MŚP, konkurencyjność gospodarki Unii Europejskiej i zaufanie konsumentów. Komisja powinna również ocenić, czy należy przedstawić propozycje dalszych działań w celu konsolidacji i wzmocnienia podejścia horyzontalnego, które zobrazowano w niniejszym zaleceniu.

#### **Przepisy końcowe**

42. Zalecenie powinno zostać opublikowane w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Sporządzono w Brukseli dnia 11 czerwca 2013 r.

W imieniu Komisji  
José Manuel BARROSO  
Przewodniczący

## IV

(Akty przyjęte przed dniem 1 grudnia 2009 r. na mocy Traktatu WE, Traktatu UE i Traktatu Euratom)

## DECYZJA KOMISJI

z dnia 26 maja 2009 r.

**zatwierdzająca w imieniu Wspólnoty Europejskiej zmiany w załączniku V do Porozumienia między Wspólnotą Europejską a rządem Kanady w sprawie środków sanitarnych dla ochrony zdrowia publicznego i zdrowia zwierząt w odniesieniu do handlu żywymi zwierzętami i produktami zwierzęcymi**

(Tekst mający znaczenie dla EOG)

(2013/397/WE)

KOMISJA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską,

uwzględniając decyzję Rady 1999/201/WE z dnia 14 grudnia 1998 r. w sprawie zawarcia Porozumienia między Wspólnotą Europejską a rządem Kanady w sprawie środków sanitarnych dla ochrony zdrowia publicznego i zdrowia zwierząt w odniesieniu do handlu żywymi zwierzętami i produktami zwierzęcymi<sup>(1)</sup>, w szczególności jej art. 4 akapit trzeci,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Porozumienie między Wspólnotą Europejską a rządem Kanady w sprawie środków sanitarnych dla ochrony zdrowia publicznego i zdrowia zwierząt w odniesieniu do handlu żywymi zwierzętami i produktami zwierzęcymi (zwane dalej „porozumieniem”) przewiduje możliwość uznania równoważności środków sanitarnych, jeśli strona eksportująca w sposób obiektywny wykáže, że środki przez nią stosowane zapewniają taki sam poziom ochrony jak środki strony importującej. Porozumienie to zostało zatwierdzone w imieniu Wspólnoty decyzją 1999/201/WE.
- (2) Przeprowadzono z udziałem Kanady określenie równoważności dla środków mających na celu ochronę zdrowia publicznego odnośnie do produktów rybołówstwa. Równoważność została ustalona na zasadzie wzajemności.
- (3) Wspólny Komitet Zarządzający powołany na mocy porozumienia na posiedzeniu w dniach 5 i 6 października 2006 r. wydał zalecenie dotyczące określenia równoważności zasad higieny dla produktów rybołówstwa. Zostało ono uzupełnione specjalnym zaleceniem dotyczącym kryteriów mikrobiologicznych dla produktów rybołówstwa na spotkaniu Wspólnego Komitetu Zarządzającego w dniach 3 i 4 października 2007 r.
- (4) Wspólny Komitet Zarządzający wydał na posiedzeniu w dniach 5 i 6 października 2006 r. zalecenie dotyczące ustanowienia zasad przywozu do Wspólnoty ryb łowio-

nych w ramach licencji na połowy rekreacyjne w Kanadzie. Wspólny Komitet Zarządzający wydał na posiedzeniu w dniach 5 i 6 października 2006 r. zalecenie dotyczące świeżego mięsa oraz w celu aktualizacji podstawy prawnej norm UE i kanadyjskich.

- (5) Wspólny Komitet Zarządzający wydał na posiedzeniu w dniach 5 i 6 października 2006 r. zalecenie dotyczące mięsa mielonego oraz w celu aktualizacji podstawy prawnej norm UE.
- (6) Wspólny Komitet Zarządzający wydał na posiedzeniu w dniach 3 i 4 października 2007 r. zalecenie dotyczące określenia równoważności wymogów dotyczących badań *post mortem* mięsa drobiowego.
- (7) Wspólny Komitet Zarządzający wydał na posiedzeniu w dniach 27 i 28 kwietnia 2005 r. zalecenie przewidujące możliwość przywozu z Kanady żywych małży o mokrego przechowywania, umieszczenia lub oczyszczania we Wspólnocie innych niż żywe małże o wielkości rynkowej zgodnie z prawodawstwem wspólnotowym.
- (8) W wyniku tych zaleceń należy zmienić odpowiednią część tekstu w załączniku V do porozumienia.
- (9) Zgodnie z postanowieniami art. 16 ust. 3 porozumienia zmiany w załącznikach będą uzgodnione poprzez wymianę not między stronami.
- (10) W związku z powyższym zalecone zmiany w załączniku V do porozumienia powinny być zatwierdzone w imieniu Wspólnoty.
- (11) Decyzją Komisji C(2008) 2633 z dnia 19 czerwca 2008 r., która nie została opublikowana w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*, wprowadzono zmiany do załącznika V do porozumienia.
- (12) Niezbędne jest wprowadzenie pewnych zmian natury dyplomatycznej do tekstu listów zawartych w załączniku do decyzji C(2008) 2633. W celu zachowania przejrzystości powyższa decyzja powinna zostać unieważniona i zastąpiona niniejszą decyzją.

<sup>(1)</sup> Dz.U. L 71 z 18.3.1999, s. 1.

- (13) Środki przewidziane w niniejszej decyzji są zgodne z opinią Stałego Komitetu ds. Łańcucha Żywnościowego i Zdrowia Zwierząt,

STANOWI, CO NASTĘPUJE:

*Artykuł 1*

Zgodnie z zaleceniami ustanowionymi przez Wspólny Komitet Zarządzający, powołany na mocy art. 16 ust. 1 porozumienia między Wspólnotą Europejską a rządem Kanady w sprawie środków sanitarnych dla ochrony zdrowia publicznego i zdrowia zwierząt w odniesieniu do handlu żywymi zwierzętami i produktami zwierzęcymi, zmiany w załączniku V do wspomnianego porozumienia zostają niniejszym zatwierdzone w imieniu Wspólnoty.

Tekst listów wymienionych między Wspólnotą Europejską i rządem Kanady, przedstawiających powyższe zmiany w załączniku V do porozumienia, jest zawarty w załączniku do niniejszej decyzji.

*Artykuł 2*

Dyrektor Generalny ds. Zdrowia i Konsumentów jest niniejszym upoważniony do podpisania listu Wspólnoty Europejskiej w imieniu Wspólnoty.

*Artykuł 3*

Niniejsza decyzja unieważnia i zastępuje decyzję C(2008) 2633.

Sporządzono w Brukseli dnia 26 maja 2009 r.

*W imieniu Komisji*  
Androulla VASSILIOU  
Członek Komisji

## ZAŁĄCZNIK

**Wymiana listów w sprawie zmian w załączniku V do porozumienia między Wspólnotą Europejską a rządem Kanady w sprawie środków sanitarnych dla ochrony zdrowia publicznego i zdrowia zwierząt w odniesieniu do handlu żywymi zwierzętami i produktami zwierzęcymi**

## A. LIST WSPÓLNOTY EUROPEJSKIEJ

22 marca 2010 r.

Szanowny Panie Ministrze!

W odniesieniu do postanowień art. 16 ust. 2 i 3 porozumienia między Wspólnotą Europejską a rządem Kanady w sprawie środków sanitarnych dla ochrony zdrowia publicznego i zdrowia zwierząt w odniesieniu do handlu żywymi zwierzętami i produktami zwierzęcymi, sporządzonego w Ottawie w dniu 17 grudnia 1998 r., zwanego dalej „porozumieniem”, mam zaszczyt zaproponować następujące zmiany w załączniku V do porozumienia zgodnie z zaleceniami Wspólnego Komitetu Zarządzającego ustanowionego na mocy art. 16 ust. 1 tego porozumienia:

1. W załączniku V do porozumienia w punkcie 6 tabelę dotyczącą świeżego mięsa zastępuje się tabelą znajdującą się w dodatku I do niniejszej wymiany listów.
2. W załączniku V do porozumienia w punkcie 11 tabelę dotyczącą produktów rybołówstwa zastępuje się tabelą znajdującą się w dodatku II do niniejszej wymiany listów.
3. W załączniku V do porozumienia w punkcie 15 tabelę dotyczącą mielonego mięsa zastępuje się tabelą znajdującą się w dodatku III do niniejszej wymiany listów.
4. W załączniku V do porozumienia rozdział II przypis A skreśla się ustęp 1.
5. W załączniku V do porozumienia rozdział I przypis B ustęp 1 otrzymuje brzmienie:

„W przypadku ryb złowionych w ramach licencji na połowy rekreacyjne, wydanej przez władze Kanady, z nazwiskiem importera muszą być spełnione następujące warunki:

- ryby zostały złowione w wodach kanadyjskich przeznaczonych do połowów w terminie ważności licencji zgodnie z kanadyjskimi przepisami w zakresie rybołówstwa sportowego, przy czym nie przekroczono ustalonych limitów,
- ryby zostały wypatroszone przy zachowaniu właściwych środków higieny i warunków przechowywania,
- ryby nie należą do gatunków toksycznych lub gatunków zawierających biotoksyny,
- ryby powinny zostać wprowadzone do Wspólnoty w ciągu miesiąca od ostatniego dnia ważności licencji na połowy rekreacyjne i nie są przeznaczone do obrotu. Do dokumentów uzupełniających należy załączyć kopię licencji na połowy rekreacyjne.”.

6. W załączniku V do porozumienia rozdział I przypis B skreśla się ustępy 3, 4 i 5.
7. W załączniku V do porozumienia rozdział II przypis B skreśla się ustępy 1, 2, 3, 4 i 5.
8. W załączniku V do porozumienia rozdział I przypis C ustęp 2 otrzymuje brzmienie:

„Żywe małże o wielkości handlowej muszą być przeznaczone do bezpośredniego spożycia przez ludzi, a nie do mokrego przechowywania, umieszczenia czy też oczyszczania w WE.”.

Jeżeli niniejszy list i załączone do niego dodatki, jednakowo autentyczne w języku angielskim i francuskim, spotkają się z akceptacją rządu Kanady, mam zaszczyt zaproponować, aby niniejszy list oraz Pańskie potwierdzenie były równoznaczne ze zgodą na zmiany w porozumieniu, które wejdzie w życie z datą ostatniej noty stanowiącej część wymiany not dyplomatycznych między rządem Kanady a Wspólnotą Europejską i potwierdzającej, że wszystkie procedury wewnętrzne niezbędne do wejścia w życie niniejszej wymiany listów zostały zakończone.

Z wyrazami szacunku

W imieniu Wspólnoty Europejskiej  
Robert MADELIN

## B. LIST RZĄDU KANADY

16 kwietnia 2010 r.

Szanowny Panie!

Mam zaszczyt potwierdzić otrzymanie Pańskiego listu z dnia 22 marca 2010 r., o następującej treści:

„Szanowny Panie Ministrze!

W odniesieniu do postanowień art. 16 ust. 2 i 3 porozumienia między Wspólnotą Europejską a rządem Kanady w sprawie środków sanitarnych dla ochrony zdrowia publicznego i zdrowia zwierząt w odniesieniu do handlu żywymi zwierzętami i produktami zwierzęcymi, sporządzonego w Ottawie w dniu 17 grudnia 1998 r., zwanego dalej »porozumieniem«, mam zaszczyt zaproponować następujące zmiany w załączniku V do porozumienia zgodnie z zaleceniami Wspólnego Komitetu Zarządzającego ustanowionego na mocy art. 16 ust. 1 tego porozumienia:

1. W załączniku V do porozumienia w punkcie 6 tabelę dotyczącą świeżego mięsa zastępuje się tabelą znajdującą się w dodatku I do niniejszej wymiany listów.
2. W załączniku V do porozumienia w punkcie 11 tabelę dotyczącą produktów rybołówstwa zastępuje się tabelą znajdującą się w dodatku II do niniejszej wymiany listów.
3. W załączniku V do porozumienia w punkcie 15 tabelę dotyczącą mielonego mięsa zastępuje się tabelą znajdującą się w dodatku III do niniejszej wymiany listów.
4. W załączniku V do porozumienia rozdział II przypis A skreśla się ustęp 1.
5. W załączniku V do porozumienia rozdział I przypis B ustęp 1 otrzymuje brzmienie:  
»W przypadku ryb złowionych w ramach licencji na połowy rekreacyjne, wydanej przez władze Kanady, z nazwiskiem importera muszą być spełnione następujące warunki:  
— ryby zostały złowione w wodach kanadyjskich przeznaczonych do połowów w terminie ważności licencji zgodnie z kanadyjskimi przepisami w zakresie rybołówstwa sportowego, przy czym nie przekroczono ustalonych limitów,  
— ryby zostały wypatroszone przy zachowaniu właściwych środków higieny i warunków przechowywania,  
— ryby nie należą do gatunków toksycznych lub gatunków zawierających biotoksyny,  
— ryby powinny zostać wprowadzone do Wspólnoty w ciągu miesiąca od ostatniego dnia ważności licencji na połowy rekreacyjne i nie są przeznaczone do obrotu. Do dokumentów uzupełniających należy załączyć kopię licencji na połowy rekreacyjne.«.
6. W załączniku V do porozumienia rozdział I przypis B skreśla się ustępy 3, 4 i 5.
7. W załączniku V do porozumienia rozdział II przypis B skreśla się ustępy 1, 2, 3, 4 i 5.
8. W załączniku V do porozumienia rozdział I przypis C ustęp 2 otrzymuje brzmienie:

»Żywe małże o wielkości handlowej muszą być przeznaczone do bezpośredniego spożycia przez ludzi, a nie do mokrego przechowywania, umieszczenia czy też oczyszczania w WE.«.

Jeżeli niniejszy list i załączone do niego dodatki, jednakowo autentyczne w języku angielskim i francuskim, spotkają się z akceptacją rządu Kanady, mam zaszczyt zaproponować, aby niniejszy list oraz pańskie potwierdzenie były równoznaczne ze zgodą na zmiany w porozumieniu, które wejdzie w życie z datą ostatniej noty stanowiącej część wymiany not dyplomatycznych między rządem Kanady a Wspólnotą Europejską i potwierdzającej, że wszystkie procedury wewnętrzne niezbędne do wejścia w życie niniejszej wymiany listów zostały zakończone.”.

Mam zaszczyt potwierdzić, że wyżej wymienione zmiany spotkały się z akceptacją rządu Kanady oraz iż, zgodnie z Pańską propozycją, Pański list, niniejsze potwierdzenie, jak również załączone dodatki, jednakowo autentyczne w języku angielskim i francuskim, będą równoznaczne ze zgodą na zmiany w porozumieniu, które wejdzie w życie z datą ostatniej noty stanowiącej część wymiany not dyplomatycznych między rządem Kanady a Wspólnotą Europejską i potwierdzającej, że wszystkie procedury wewnętrzne niezbędne do wejścia w życie niniejszej wymiany listów zostały zakończone.

Proszę przyjąć wyrazy szacunku.

W imieniu właściwego organu rządu Kanady  
Ross HORNBY

## 6. Świeże mięso

Artykuł	Wydóz z WE do Kanady					Wydóz z Kanady do WE				
	Warunki handlowe		Równoważność	Warunki specjalne	Działanie	Warunki handlowe		Równoważność	Warunki specjalne	Działanie
	Normy WE	Normy kanadyjskie				Normy kanadyjskie	Normy WE			
Zdrowie zwierząt										
— Przeżuwa- cze	2002/99/WE Rozporządzenie (WE) nr 999/2001	Ustawa o zdrowiu zwierząt i rozporzą- dzenia Sec 40, 41	Tak 2	Oświad- czenie o pochodze- niu		Ustawa o zdrowiu zwierząt i rozporzą- dzenia	2002/99/WE Rozporządzenie (WE) nr 999/2001 Decyzja 79/542/EWG	Tak 3		
— Koniowate	2002/99/WE	Ustawa o zdrowiu zwierząt i rozporzą- dzenia Sec 40, 41	Tak 2	Oświad- czenie o pochodze- niu		Ustawa o zdrowiu zwierząt i rozporzą- dzenia	2002/99/WE Decyzja 79/542/EWG	Tak 3		
— Świnie	2002/99/WE	Ustawa o zdrowiu zwierząt i rozporzą- dzenia Sec 40, 41	Tak 2	Oświad- czenie o pochodze- niu		Ustawa o zdrowiu zwierząt i rozporzą- dzenia	2002/99/WE Decyzja 79/542/EWG	Tak 3		
Zdrowie publiczne	Rozporządzenia (WE) nr 852/2004, (WE) nr 853/2004, (WE) nr 854/2004	Ustawa o kontroli mięsa i rozporzą- dzenia Ustawa o żywności i lekach i rozporzą- dzenia Ustawa o opakowa- niach i etykietowaniu dla konsumenta oraz rozporządzenia (w przypadku opakowań dla sprzedaży deta- licznej) Ustawa o kanadyjskich produktach rolnych i rozporządzenia o klasyfikacji inwen- tarza żywego i tusz drobiowych (w przy- padku wołowiny)	Tak 1		Niektóre prze- pisy zostaną poddane prze- glądowi przy wprowadzaniu poprawek do rozporządzeń o kontroli mięsa.	Ustawa o kontroli mięsa i rozporzą- dzenia Ustawa o żywności i lekach i rozporzą- dzenia Ustawa o opakowa- niach i etykietowaniu dla konsumenta oraz rozporządzenia (w przypadku opakowań dla sprzedaży deta- licznej) Ustawa o kanadyjskich produktach rolnych i rozporządzenia o klasyfikacji inwen- tarza żywego i tusz drobiowych (w przy- padku wołowiny)	Rozporządzenia (WE) nr 852/2004, (WE) nr 853/2004, (WE) nr 854/2004 Decyzja 79/542/EWG Decyzja 2005/290/WE	Tak 1	Podpunkty 2 i 3 sekcji 11.7.3 dot. Unii Europejskiej w rozdziale 11 „Podręcznik higieny mięsa” („Meat Hygiene Manual”) zgodnie z zaleceniami w dyrektywie dot. higieny mięsa (nr 2008/33/WE) <sup>(1)</sup>	Przepisy dot. badania <i>ante</i> i <i>post</i> <i>mortem</i> , definicję tuczników oraz inne wymogi dot. higieny należy podać przegła- dowi w momencie wprowadzania w życie nowych rozporządzeń UE w sprawie higieny żywności.

(1) <http://www.inspection.gc.ca/francais/anima/meavia/mmopmmhv/chap11/eu-uef.shtml> (wersja w języku francuskim)  
<http://www.inspection.gc.ca/english/anima/meavia/mmopmmhv/chap11/eu-uee.shtml> (wersja w języku angielskim)



## 11. Produkty rybołówstwa i żywe małże

Artykuł	Wywóz z WE do Kanady					Wywóz z Kanady do WE				
	Warunki handlowe		Równoważność	Warunki specjalne	Działanie	Warunki handlowe		Równoważność	Warunki specjalne	Działanie
	Normy WE	Normy kanadyjskie				Normy kanadyjskie	Normy WE			
Zdrowie zwierząt										
1. Żywe zwierzęta akwakultury i produkty przeznaczone do spożycia przez ludzi lub do akwakultury	Dyrektywa 2006/88/WE	Rozporządzenia dot. ochrony zdrowia ryb na mocy ustawy o rybołówstwie, R.S.C. 1985, c.F-14	1. nieoceniowane 2. Tak 2 3. nieoceniowane 4. nieoceniowane 5. nieoceniowane	Świadectwo zdrowia ryb wydane przez organ urzędowy		Rozporządzenia dot. ochrony zdrowia ryb na mocy ustawy o rybołówstwie, R.S.C. 1985, c. F-14	Dyrektywa 2006/88/WE  Decyzje 2003/858/WE 2003/804/WE 2006/656/WE  Rozporządzenie (WE) nr 1251/2008  Rozporządzenia (WE) nr 2074/2005, (WE) nr 1250/2008	1. nieoceniowane 2. Tak 2 3. nieoceniowane 4. nieoceniowane 5. nieoceniowane	Urzędowe świadectwo zdrowia	
2. Zabite wypatroszone ryby do spożycia przez ludzi										
3. Zabite niewypatroszone produkty do spożycia przez ludzi										
4. Żywa ikra ryb przeznaczona do akwakultury										
5. Żywe ryby przeznaczone do akwakultury (w tym ryby, małże, skorupiaki i inne bezkręgowce)										

Artykuł	Wywóz z WE do Kanady					Wywóz z Kanady do WE				
	Warunki handlowe		Równoważność	Warunki specjalne	Działanie	Warunki handlowe		Równoważność	Warunki specjalne	Działanie
	Normy WE	Normy kanadyjskie				Normy kanadyjskie	Normy WE			
Zdrowie publiczne										
— Ryby i produkty rybołówstwa przeznaczone do konsumpcji przez człowieka	Rozporządzenia (WE) nr 852/2004, (WE) nr 853/2004, (WE) nr 854/2004, (WE) nr 2073/2005	Rozporządzenia o kontroli ryb na mocy ustawy o kontroli ryb, R.S.C., 1985, c. F-12  Ustawa o żywności i lekach i rozporządzenia  Rozporządzenia dot. opakowań i etykietowaniu dla konsumenta (w przypadku opakowań dla sprzedaży detalicznej)	Tak 1	Ryby wędzone zapakowane w hermetycznie zamknięte pojemniki, które nie są mrożone, muszą zawierać poziom nasolenia nie niższy niż 9 % (metoda fazy wodnej).  Uważa się, że systemy Kanady i WE zapewniają równoważny poziom ochrony w zakresie wymogów mikrobiologicznych. Jednakże kryteria mikrobiologiczne stosowane przez Kanadę i WE do monitorowania produktów końcowych różnią się pod niektórymi względami. W przypadku wywożonych produktów eksporter zobowiązany jest zagwarantować, że jego produkty spełniają kryteria kraju przywozu.		Rozporządzenia o kontroli ryb na mocy ustawy o kontroli ryb, R.S.C., 1985, c. F-12	Rozporządzenia (WE) nr 852/2004, (WE) nr 853/2004, (WE) nr 854/2004, (WE) nr 2073/2005  Decyzja 2005/290/WE	Tak 1	Przypis B (I)  Uważa się, że systemy Kanady i WE zapewniają równoważny poziom ochrony w zakresie wymogów mikrobiologicznych. Jednakże kryteria mikrobiologiczne stosowane przez Kanadę i WE do monitorowania produktów końcowych różnią się pod niektórymi względami. W przypadku wywożonych produktów eksporter zobowiązany jest zagwarantować, że jego produkty spełniają kryteria kraju przywozu.	Należy się zwrócić do Health Canada z wnioskiem o nadanie priorytetu przeglądowi rozporządzeń w sprawie ryb wędzonych.

Artykuł	Wydóz z WE do Kanady					Wydóz z Kanady do WE				
	Warunki handlowe		Równoważność	Warunki specjalne	Działanie	Warunki handlowe		Równoważność	Warunki specjalne	Działanie
	Normy WE	Normy kanadyjskie				Normy kanadyjskie	Normy WE			
— Żywe małże do spożycia przez ludzi łącznie ze szkarłupniami, osłonicami i ślimakami morskimi	Rozporządzenia (WE) nr 852/2004, (WE) nr 853/2004, (WE) nr 854/2004	Rozporządzenia o kontroli ryb na mocy ustawy o kontroli ryb, R.S.C., 1985, c. F-12 Ustawa o żywności i lekach i rozporządzenia	Tak 2	Przypis C (ii)	WE dostarczy wykaz zatwierdzonych centrów wysyłkowych. WE występuje do Kanady z wnioskiem o przegląd limitów dla zanieczyszczeń, aby ocenić równoważność.	Rozporządzenia o kontroli ryb na mocy Ustawy o rybach, R.S.C., 1985, c. F-12  Gospodarowanie zanieczyszczonymi łowiskami  Rozporządzenia na mocy Ustawy o rybołówstwie, R.S.C. 1985, c. F-14	Rozporządzenia (WE) nr 852/2004, (WE) nr 853/2004, (WE) nr 854/2004, (WE) nr 2074/2005	Tak 2	Przypis C (ii)  Świadectwo urzędowe	Ocenić równoważność jakości bakteriologicznej w oparciu o wody hodowlane względem mięsa skorupiaków.  Kanada ma dostarczyć wykaz zatwierdzonych zakładów przetwórczych.

## 15. Mięso mielone

Artykuł	Wywóz z WE do Kanady					Wywóz z Kanady do WE				
	Warunki handlowe		Równoważ- ność	Warunki specjalne	Działanie	Warunki handlowe		Równoważ- ność	Warunki specjalne	Działanie
	Normy WE	Normy kanadyjskie				Normy kanadyjskie	Normy WE			
Zdrowie zwierząt										
— Przeżuwacze	Dyrektywa 2002/99/WE	Ustawa o zdrowiu zwierząt i rozporządzenia Sec 40—52	Tak 3	Jak określono w rozporządzeniach o kontroli mięsa		Ustawa o zdrowiu zwierząt i rozporządzenia	Dyrektywa 2002/99/WE Decyzja 79/542/EWG	Tak 3		
— Świnie	Dyrektywa 2002/99/WE	Ustawa o zdrowiu zwierząt i rozporządzenia Sec 40—52	Tak 3	Jak określono w rozporządzeniach o kontroli mięsa		Ustawa o zdrowiu zwierząt i rozporządzenia	Dyrektywa 2002/99/WE Decyzja 79/542/EWG	Tak 3		
— Koniowate	Dyrektywa 2002/99/WE	Ustawa o zdrowiu zwierząt i rozporządzenia Sec 40—52	Tak 3			Ustawa o zdrowiu zwierząt i rozporządzenia	Dyrektywa 2002/99/WE.	Tak 3		
— Drób/ Zwierzęta łowne/ Zwierzęta dzikie utrzymywane przez człowieka	Dyrektywa 2002/99/WE	Ustawa o zdrowiu zwierząt i rozporządzenia Sec 40—52	Tak 3			Ustawa o zdrowiu zwierząt i rozporządzenia	Dyrektywa 2002/99/WE.	Tak 3		
Zdrowie publiczne	Rozporządzenia (WE) nr 852/2004, (WE) nr 853/2004, (WE) nr 854/2004	Ustawa o kontroli mięsa i rozporządzenia Ustawa o żywności i lekach i rozporządzenia Rozporządzenia dot. opakowań i etykietowania dla konsumenta (w przypadku opakowań dla sprzedaży detalicznej)	Tak 2	Zakaz handlu mięsem mielonym ze zwierząt łownych		Ustawa o kontroli mięsa i rozporządzenia Ustawa o żywności i lekach i rozporządzenia Rozporządzenia dot. opakowań i etykietowania dla konsumenta (w przypadku opakowań dla sprzedaży detalicznej)	Rozporządzenia (WE) nr 852/2004, (WE) nr 853/2004, (WE) nr 854/2004 Decyzja 79/542/EWG	Tak 3	Przypis A (I)	





ZALECENIA

2013/396/UE:

- ★ Zalecenie Komisji z dnia 11 czerwca 2013 r. w sprawie wspólnych zasad dotyczących mechanizmów zbiorowego dochodzenia roszczeń o zaprzestanie bezprawnych praktyk oraz roszczeń odszkodowawczych w państwach członkowskich, dotyczących naruszeń praw przyznanych na mocy prawa Unii ..... 60

---

IV Akty przyjęte przed dniem 1 grudnia 2009 r. na mocy Traktatu WE, Traktatu UE i Traktatu Euratom

2013/397/WE:

- ★ Decyzja Komisji z dnia 26 maja 2009 r. zatwierdzająca w imieniu Wspólnoty Europejskiej zmiany w załączniku V do Porozumienia między Wspólnotą Europejską a rządem Kanady w sprawie środków sanitarnych dla ochrony zdrowia publicznego i zdrowia zwierząt w odniesieniu do handlu żywymi zwierzętami i produktami zwierzęcymi <sup>(1)</sup> ..... 66



<sup>(1)</sup> Tekst mający znaczenie dla EOG

Portal EUR-Lex (<http://new.eur-lex.europa.eu>) zapewnia bezpośredni i bezpłatny dostęp do prawodawstwa Unii Europejskiej. EUR-Lex umożliwia dostęp do *Dziennika Urzędowego Unii Europejskiej* oraz traktatów, aktów prawnych, orzecznictwa i aktów przygotowawczych.

Dodatkowe informacje o Unii Europejskiej znajdują się na stronie: <http://europa.eu>



Urząd Publikacji Unii Europejskiej  
2985 Luksemburg  
LUKSEMBURG

PL